

UNIV. OF
TORONTO
LIBRARY

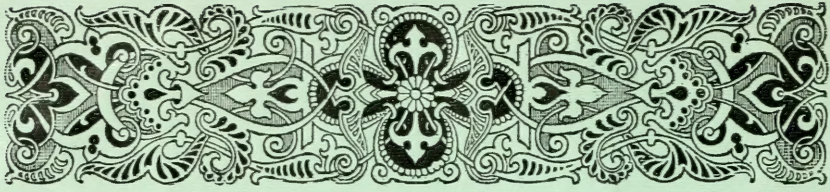

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

R. Kittel

The Books of Chronicles

in Hebrew

THE present Edition of the *Sacred Books of the Old Testament* in Hebrew exhibits the reconstructed text on the basis of which the new translation of the Bible has been prepared by the learned contributors mentioned on the other page of the cover. It is, therefore, the exact counterpart of the English edition. Wherever the translation is based on a departure from the Received Text, the deviation appears here in the Hebrew text. Transpositions in the translation are also found here in the original.

Departures from the Received Text are indicated by diacritical signs: $\circ\circ$ (*i. e. V = Versions*) designates a reading adopted on the authority of the 10 Ancient Versions; $\circ\circ$ (*i. e. c = conjecture*), conjectural emendations; and $\circ\circ$ (*i. e. נקוד = נקוד*), changes involving merely a departure from the Masoretic points, or a different division of the consonantal text (*e. g. ובוּבִי יָמוֹת*, Eccl. 10, 1). א פסק 1 indicates transposition of the Masoretic פסוק סוף פסוק; $\circ\circ$ is used in cases where the קרי has been adopted instead of the כתיב, and $\circ\circ$ for changes introduced on the 15 strength of parallel passages. Doubtful words or passages are marked with notes of interrogation ($\circ\circ$). Occasionally two diacritical marks are combined, *e. g.* $\circ\circ$, *i. e.* deviations from the Received Text suggested by the Versions as well as by parallel passages; or $\circ\circ$, *i. e.* departures from the Masoretic points supported by the Versions, &c. — \square calls attention to transposed passages, *e. g.* 20 8, 9, 26, the traditional position of the words in the Received Text being marked by \square while the transposed words are enclosed in \square . In cases where two or three consecutive words are transposed the traditional sequence is indicated by 1 2 3 &c. respectively prefixed to the individual words (*e. g.* 8, 18, 16). Hopelessly corrupt passages are indicated by $\circ\circ\circ\circ$, while asterisks $\circ\circ\circ\circ$ point to *lacunæ* 25 in the original.

The Ancient Versions are referred to in the *Notes* under the following abbreviations: \mathfrak{M} = Masoretic Text; \mathfrak{L} = LXX; \mathfrak{T} = Targum; \mathfrak{S} = Peshita; \mathfrak{L} = Vetus Latina; \mathfrak{A} = Arabic Version; \mathfrak{J} (*i. e.* St. Jerome) = Vulgate (\mathfrak{J}^A = Amiatinus); \mathfrak{A} = Aquila; $\mathfrak{\Theta}$ = Theodotus; $\mathfrak{\Sigma}$ = Symmachos. \mathfrak{G}^A means Codex Alexandrinus (A), \mathfrak{G}^L = Lucianic recension (A), \mathfrak{G}^S = Sinaiticus (\mathfrak{A}), \mathfrak{G}^V = Vaticanus (B). It has not been deemed necessary to classify all the divergences exhibited by the Ancient Versions. As a rule, only those variations have been recorded on the authority of which an emendation has been adopted by the editor of the text.

The heavy-faced figures in the left margin of the *Notes* (1, 2, 3, &c.) refer to the chapters, the numbers in () to the verses of the Hebrew text. The mark \wedge means *omit(s)* or *omitted by*.

1

The Books of Chronicles

KITTEL

THE SACRED BOOKS
OF
The Old Testament

A CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS, WITH NOTES

PREPARED

By eminent Biblical scholars of Europe and America

UNDER THE EDITORIAL DIRECTION OF

PAUL HAUPT

PROFESSOR IN THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY, BALTIMORE

PART 20

The Books of Chronicles

BY

R. KITTEL

Leipzig

J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG

1895

Baltimore

THE JOHNS HOPKINS PRESS

London

DAVID NUTT, 270-271 STRAND

THE BOOKS

OF

The Chronicles

CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS

EXHIBITING THE COMPOSITE STRUCTURE OF THE BOOK

WITH NOTES

BY

R. KITTEL, D. D.

PROFESSOR IN THE UNIVERSITY OF Breslau

English translation of the Notes

BY

B. W. BACON, M.A., D.D.

OSWEGO, N. Y.

42066
11/18/95

Leipzig

J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG

1895

Baltimore

THE JOHNS HOPKINS PRESS

London

DAVID NUTT, 270-271 STRAND

PRINTING BY W · DRUGULIN

POLYCHROMY BY J · G · FRITZSCHE

D. R. G. M. NO. 28784

PAPER FROM FERD · FLINSCH

Leipzig

[All rights reserved]

Parallel Texts to the Books of Chronicles.

<p>8, 1, 1-34 = Gen. 5 ; 10 ; 11, 10ff. ; 25, 13 ff. ; 25, 1 ff.</p> <p>8, 1, 35-54 = Gen. 36, 1 ff. 31 ff.</p> <p>8, 2, 1 ff. = Gen. 35, 22 ff. ; 38, 1 ff. ; 46, 12 ; 1 Kings 5, 11.</p> <p>8, 2, 9 ff. = Ruth 4, 19 ff. ; 1 Sam. 16, 6 ff.</p> <p>8, 3 = 2 Sam. 3, 2 ff. ; 5, 5, 14.</p> <p>8, 6, 39 ff. = Jos. 21, 10 ff.</p> <p>8, 7, 1. 6. 13. 30 = Gen. 46, 13 ; Num. 26, 23 ; Gen. 46, 21. 24. 17.</p> <p>8, 10, 1-12 = 1 Sam. 31.</p> <p>8, 11, 1-9 = 2 Sam. 5, 1-3. 6-10.</p> <p>8, 11, 10-41^a = 2 Sam. 23, 8-39^a.</p> <p>8, 13, 6-18 = 2 Sam. 6, 2-11.</p> <p>8, 14, 1-16 = 2 Sam. 5, 11-25.</p> <p>8, 15, 25-29 = 2 Sam. 6, 12-16.</p> <p>8, 16, 1-3 = 2 Sam. 6, 17-19.</p> <p>8, 16, 8-22 = ψ 105, 1-15.</p> <p>8, 17-19 = 2 Sam. 7 ; 8 ; 10.</p> <p>8, 20 = 2 Sam. 12, 1. 26-31 ; 21, 18-22.</p> <p>8, 21 = 2 Sam. 24.</p> <p>8, 27, 2-15 = 2 Sam. 23, 8 ff.</p> <p>1, 1, 6. 7-13 = 1 Kings 3, 4. 5-15.</p> <p>1, 1, 14-17 = 1 Kings 10, 26-29.</p> <p>1, 2-4 = 1 Kings 5-7.</p> <p>1, 5, 1-7, 10 = 1 Kings 8.</p> <p>1, 7, 11-22 = 1 Kings 9, 1-9.</p> <p>1, 8, 1-13. 18 f. = 1 Kings 9, 10. 17-28.</p> <p>1, 9, 1-28. 29-31 = 1 Kings 10, 1-27 ; 12, 42 f.</p>	<p>2, 10, 1-11, 4 = 1 Kings 12, 1-19. 21-24.</p> <p>2, 12 = 1 Kings 14, 25-31.</p> <p>2, 13, 1 f. 22 f. = 1 Kings 15, 1 f. 7 f.</p> <p>2, 14, 1 f. = 1 Kings 15, 11 f.</p> <p>2, 15, 16-16, 6. 11-13 = 1 Kings 15, 13-24.</p> <p>2, 18 = 1 Kings 20.</p> <p>2, 20, 31-21, 1 = 1 Kings 22, 41-51.</p> <p>2, 21, 5-10 = 2 Kings 8, 17-22.</p> <p>2, 22, 1^b-6 = 2 Kings 8, 26-29.</p> <p>2, 22, 10-23, 21 = 2 Kings 11.</p> <p>2, 24 = 2 Kings 12.</p> <p>2, 25, 1 ff. 11. 17 ff. = 2 Kings 14, 2-14. 17 20.</p> <p>2, 26, 1-4. 21-23 = 2 Kings 14, 21 f. 15, 2 f. 5-7.</p> <p>2, 27, 1-28, 6 = 2 Kings 15, 33- 38. 16, 2 ff.</p> <p>2, 28, 16-27 = 2 Kings 16, 7. 17 ff. 26 f.</p> <p>2, 29, 1 f. ; 31, 1 ; 32 = 2 Kings 18, 1-4 ; 18, 13-20, 20.</p> <p>2, 33, 1-9. 21-25 = 2 Kings 21, 1-9, 19-24.</p> <p>2, 34, 1 f. 8-12 = 2 Kings 22, 1 f. 3-7.</p> <p>2, 34, 15-31 ; 35, 18-27 = 2 Kings 22, 8-23, 3 ; 23, 22 f. 29 ff.</p> <p>2, 36, 1 ff. 9 f. 11 = 2 Kings 23, 30 ff. ; 24, 1. 5 ff. 15 ff.</p> <p>2, 36, 22 f. = Ezr. 1, 1 ff.</p>
--	---

Corrigenda.

Page 26, line 10: the word בְּתִים should be overlined: בְּתִים.

Page 28, line 40: the words הָעַם — הַמֶּלֶךְ — הַבֶּקֶר should be overlined: הָעַם — הַמֶּלֶךְ — הַבֶּקֶר.

Page 28, line 41: the words הָעַם — הָאֱלֹהִים should be overlined: הָעַם — הָאֱלֹהִים.

Page 30, line 20: the word עֲלֵיהֶם should be overlined: עֲלֵיהֶם.

- 33 (8) אֱלֹהֵי לְהִקְרִי; Ὁ σαλευσαι as in אֱלֹהֵי in 2 Kings 21, 8.
 אֱלֹהֵי לְאֲבוֹתֵיכֶם; 2 Kings and Ὁ ὩΣΑ have the suffix of the third person.
- (16) אֱלֹהֵי in most MSS וַיִּכְן. Still, quite a number of MSS (see KENNIC.) as well as Ὁ Ὡ have וַיִּכְן, which agrees better.
- (19) אֱלֹהֵי חוֹנִי; Ὁ τῶν ὁρῶντων=הַחוֹיִם; cf. also نَحْنُ of S, in which the same seems to be implied. With reference to v. 18 BUDDE, ZAT, 1892, 38, conjectures חוֹוִי.
- (20) אֱלֹהֵי בִּיהוּ. See KLOSTERM. on 2 Kings 21, 18, and read בִּ' בָּנֵן.
- 34 (5) אֱלֹהֵי K^ethib מוֹבַחְוֹתֵימ, Q^erê תֵּם—.
- (6) אֱלֹהֵי K^ethib בְּחַר בְּתִיָּהֶם, Q^erê בְּחַרְבְּתִיָּהֶם, both mere guesswork, to which the Versions also resort. Read —בְּחַר.
- (7) אֱלֹהֵי לְהִרְק, either a quite abnormal infin., or we should rather emend לְהִרְק.
- (8) אֱלֹהֵי מַעֲשֵׂיהֶו; Ὁ Ὡ Μαασα, probably=Μαασαία; cf. Ὁ Α Μαασιαν. Cf. 26, 11.
- (9) K^ethib 'יר וַיִּשְׁבִּי יִר, Q^erê וַיִּשְׁבוּ יִר. Ὁ agrees with the K^ethib, but the Q^erê is preferable, because the inhabitants of Jerusalem are included in all Judah. 15
- (12) אֱלֹהֵי וַעֲבָדֵיהֶו; Ὁ Αβδεια, Ὡ Abdias=עֲבָדֵיהֶו.
- (20) אֱלֹהֵי עֲבָדֵי בְּרַמְיָה; 2 Kings 22, 12. 14 עַכְבּוֹר בְּרַמְיָה, with which cf. S and Jer. 26, 22; 36, 12; Ὁ Αβδων υἱῷ Μιχαία.
- (22) אֱלֹהֵי וְאִשְׁרַ מֶלֶךְ; Ὁ οἷς εἶπεν (+ אָמַר).
 אֱלֹהֵי שְׁלָם; Ὁ Σελλουμ=שְׁלָם; so, too, 2 Kings; but Ὁ Α has there Σελλουμ, Ὡ Sellum. 20
 See on 8, 2, 40. 41.
 אֱלֹהֵי K^ethib תוֹקָה, Q^erê תִּקְהָה, Ὁ Α Θακουαθ; 2 Kings תִּקְהָה; Ὁ Θεκουαθ, Θεκκουε.
 אֱלֹהֵי חֶקְרָה, Ὁ Χελλης, Εσσερη, Ασερ; 2 Kings חֶקְרָה, Ὁ Αραας; doubtful.
- (25) אֱלֹהֵי וַתִּתְקַד; 2 Kings 22, 17 וַתִּתְקַד. Ὁ there ἐκκαυθῆσεται, here ἐξεκαυθῆ; cf. v. 21, where the substance is similar, and the alteration is appropriate; here, on the 25 contrary, it is disturbing, on account of the תַּכְבָּה. It would appear, therefore, to be an interpolation from v. 21.
- 35 (4) אֱלֹהֵי Q^erê וְהִקְרִי. Ὁ Ὡ rightly adopt the K^ethib.
 אֱלֹהֵי בְּמִקְתָּב . . . בְּקִיָּב. The Versions have more correctly. 30
- (9) אֱלֹהֵי K^ethib כוֹנְנִיהֶו; cf. 31, 12.
- (21) אֱלֹהֵי מִלְחָמָתִי אֶל־בֵּית מִלְחָמָתִי=but against the dynasty that is at war with me (i. e. my hereditary enemy). The translation might pass at need, but it is striking that the Versions ignore it. Ὁ translates quite freely; Ὡ sed contra alium pugno domum. In view of this the text preserved in 1 Esdras (SWETE, ii, 129 ff.) 1, 25 seems to have most in its favor: ἐπὶ γὰρ τοῦ Εὐφράτου ὁ πόλεμός μου ἐστίν.
- (22) אֱלֹהֵי הִתְחַפֵּשׂ=he disguised himself, does not make sense. The Versions for the most part point to התחוק.
- 36 (3) אֱלֹהֵי מַעֲרִים בִּירוֹ; see ÖTTLI ad locum. 40
 אֱלֹהֵי וַכָּכַר זֹהָב; 2 Kings Ὁ Ὡ ten talents.
- (9) אֱלֹהֵי שְׁמוֹנֵה שָׁנִים; 2 Kings Ὁ Ὡ eighteen years.
- (23) אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי. Ezr. 1, 3 and Ὁ in our passage here read יְהוָה for יהוה. As יהוה is mentioned before, אֱלֹהֵי is here quite sufficient. The reading יהוה is therefore preferable. 45

- 30 (27) אלה הלויים; Heb. MSS in KENNICOTT and 33+1.
- 31 (10) אלה והגותרת. Ὁ καὶ κατελιπομεν=גותרת; this decidedly simplifies the construction of the sentence.
- (12,13) אלה קבנניהו. *Cafcum Chatef-Kamez in codd. veteribusque edd. Item v. 13. 35, 9. Keri literam Vav expungit* (ו' יתיר) — BÄR 125. Ὁ Χωμηνίας is in favor of the K^cthib.
- (13) אלה עזריהו; Ὁ^v Ὀζείας; so also Heb. MSS in KENNIC. and 33; 3 Azarias.
- (15) As to עזן, cf. note on 29, 12.
- אלה מנמיין. Two Heb. MSS in KENNIC. and all Versions, בנימין.
- (17) אלה וזאת; Ὁ οὐτος, no doubt correctly. 10
- 32 (5) אלה ועל עליהם' mounted upon the towers, can scarcely be correct. Read with 3 עליה מ'.
(22) אלה ויגהלם and led them, harsh. Better with 33 לָהֶם ויגהלם, according to the well known phrase. 15
- (28) אלה לאגרות וצדרים and flocks for the teams, i. e. if אגרות can be taken as=ארות (see OLSH. § 178). Yet we do not gain much by that; for the meaning, in that case, would be totally obscure. Cf. OLSH. *loc. cit.*, and read with 33 (cf. also 33) ואגרות לצדרים.
- (31) אלה המשלחים, עליו אלה; we should expect אליו אלה, but even then the construction would still be harsh. Ὁ ἀποσταλείσιν πρὸς αὐτόν is therefore decidedly preferable (KAUTZSCH). Read משלחים אליו אלה. 20
- (32) אלה על ספר. But 33 read ס' וועל. We have, indeed, a second relation of that history in the Book of Isaiah, and this book bears the characteristic title חזון חזון אמן ישעיהו (Is. I, 1). Cf. KAUTZSCH. 25
- 33 (4) אלה ובנה מזבחות בבית יהוה . . . בירושלם וגו'. The text cannot possibly be correct. If we suppose the reference to be to altars of JHVH, the second half-verse proves that we have to do with altars situated either outside Jerusalem, or outside the Temple in other localities than that chosen by JHVH. In the latter case we should have had: *he built altars in Jerusalem, but not in the temple of JHVH, of which JHVH had said: There shall my name &c.*; in the former case it may be sufficient to insert a ולא before בבית. As v. 3 has already treated of the high places, the second supposition is preferable. Yet it is questionable if the reference really is to altars of JHVH. It seems to me that the altars of v. 3 are meant. In that case, it is sufficient to insert another ה after the ה of בנה. 35
- (6) אלה העביר. See on 28, 3.
- (7) אלה לעילום, an obvious scribal error for לעולם. [לעולם may be dissimilation for עולם =עולם; cf. הרבן I Sam. 13,21 and הרבון Eccl. 12,11; Syriac ܠܥܠܡܐ and ܠܥܠܡܐ, ܠܥܠܡܐ and ܠܥܠܡܐ, NÖLDEKE, *Syr. Gramm.* § 128, B (cf. LAGARDE, *Mittheil.* i, 40 80). In the same way we have עולם=עולם=עולם; cf. also ראשון for ראשון for תוכן, תוכן for ראשון; see BARTH, *Nominalbildung*, p. xxix. The *ê* in עולם and עירום, instead of *i* as we have it in העירום &c., is due to the influence of the initial ע. For the interchange between *ô* and *ê*, see HAUPT, *The Assyrian E-vowel*, Baltimore, 1887, p. 22; *Beiträge zur Assyriologie*, i, 329 (ad p. 296). עובל Gen. 45 10,28 is probably a scribal error for עובל I Chr. 1,22. For *ô* in Hebrew and *ê* in Assyrian, compare also סרנין, Assyri. *Sarrukenu* (שר + כן), an artificial transformation of the original form *Sargânu*, and תורה, plur. תורות, Assyri. *tertu*, pl. *têrêti* (for *têrâti*). The stem of *tertu* is טהר, so that *tertu*=Ethiopic ጥርጥር: For אוריתא (Syr. ܐܘܪܝܬܐ, Ethiop. ለጥርጥር) and אוריתא, cf. Assyri. *ûrtu*=*muhurtu*, from 50 *û'uru*=*muhuru* 'to send,' part. *mû'uru*=*mumahîru*, cf. JENSEN, *Kosmologie*, p. 417; *Beitr. zur Assyriol.* i,98 below. — *Tertu* is also found in Assyrian with the meaning *oracle*; see *Beitr. z. Assyriol.* iii,271].

- 26 (21) א K^cthib הַחֲפֹשִׁית, Q^ré הַחֲפֹשִׁית. Ὁ ἀφουσωθ, which according to Ἀ=(ἐν οἴκῳ) τῆς ἐλευθερίας, according to Σ=ἐγκεκλεισμένος, according to Theodoret=κρυφαίως (τούτέστιν ἔνδον ἐν θαλάμῳ ὑπ' οὐδενὸς ὀρώμενος); cf. FIELD on 2 Kings 15,5. \mathfrak{I} *in domo separata*; 2 Kings, *in domo libera seorsum*. \mathfrak{S} חַפְּשִׁי ; \mathfrak{A} חַפְּשִׁי ; 2 Kings חַפְּשִׁי *in occulto*. \mathfrak{C} בית פנירותא. We may therefore, perhaps, read, with KLOST. on 2 Kings 15,5, on the basis of the Ancient Versions, הַחֲפֹשִׁית בְּבֵיתָהּ הַחֲפֹשִׁית. Otherwise STADE in ZAT, 1886, 156 ff. 5
- 28 (1) \mathfrak{S} have 25 years as the age of Ahaz. Apparently it has crept in here from 27,1 and 29,1. 10
- (3) א K^cthib בְּנֵי, 2 Kings 16,3 and \mathfrak{S} בְּנֵי. \mathfrak{A} בְּנֵי , 2 Kings and Versions ויעבר ויעבר. But see GEIGER, *Urschr.* 305. ויעבר באש is an old correction of the offensive phrase בהעבר באש, and the Chronicler has preserved the original form (cf. Esh-baal, \mathfrak{A} , 8,33 &c.).
- (7) א K^cthib מַעֲשֵׂיהֶוּ; Ὁ Μαασιαν, \mathfrak{I} *Maasiam*; cf. 26,11. 15
- (12) א K^cthib עֲוֹנוֹהֶוּ; ὉΥ Ουδεια (=ΟΖεια=הֶוּהֶוּ?). \mathfrak{A} מְשָׁלוֹת ; Ὁ Μοσολαμωθ= מְשָׁלוֹת . Cf., however, the notes on \mathfrak{A} , 20,4 (Σοβοχαί) and on \mathfrak{A} , 2,40.41. 20
- \mathfrak{A} שָׁלֵם ; Ὁ Σελλημ= שָׁלֵם ; \mathfrak{I} *Sellum*. See on \mathfrak{A} , 2,40.41.
- \mathfrak{A} עַמְשָׁא ; Ὁ Ἰμασειας= עַמְשָׁא ; cf. 29,12.
- (16) א K^cthib מְלָכֵי. Read מלך, in accordance with parallels and Versions.
- (19) א K^cthib יְשׂרָאֵל. The Versions render *Judah*.
- (20) For תְּלַגְתָּ פְּלִנְאֶסֶר see the note on \mathfrak{A} , 18,3.
- (22) א K^cthib הָעֵצֶר לֹוּ וְגַבְעַת הָעֵצֶר לֹוּ. \mathfrak{C} ἄλλ' ἢ τῷ θλιβῆναι αὐτόν= לֹוּ לְצָרָה \mathfrak{B} בִּי אִם לְצָרָה לו, connects the passage with the preceding context which gives a clear and grammatically correct sentence. Moreover, the ensuing evil deeds are not, in point of fact, regarded in the least as a consequence of Ahaz' distress, but as a spontaneous outbreak of simple godlessness. Cf. WINCKLER, *Alltestam. Unters.* 167. 25
- (23) For \mathfrak{P} רָמְשָׁר see the note on \mathfrak{A} , 18,3. 30
- 29 (8) א K^cthib וועה, Q^ré וַעֲהָ. We find the same in Jer. 15,4; 24,9; 29,18; 34,17. The K^cthib is intended for וַעֲהָ, and the Q^ré וַעֲהָ simply eases the pronunciation. The K^cthib has וַעֲהָ in Deut. 28,25 and Ez. 23,46. Another eased pronunciation of the same word is וַעֲהָ Is. 28,19. Ὁ εἰς ἔκστασιν. Cf. DILLMANN on Deut 28,25; 35 GIESEBRECHT on Jer. 15,4.
- (12) א K^cthib וַעֲהָ; Ὁ καὶ ἰσδαν=καὶ ἰσδαν; cf. 31,15, Ὀδομ. As to vocalization, no inferences can here (with \mathfrak{C}) be drawn. See on \mathfrak{A} , 5,24.
- (13) א K^cthib יְעֹאֵל, Q^ré יְעִיאֵל; ὉΥ Ἐηλ, Ὁ^A Ἰηηλ.
- (14) א K^cthib יְחֹאֵל, Q^ré יְחִיאֵל, Ὁ Ἰηηλ. 40
- \mathfrak{A} יְחִיאֵל ; Ὁ Ἀμιν. See on \mathfrak{A} , 1,2.
- \mathfrak{A} יְדִיתוֹן ; Ὁ Ἐδειθωμ, \mathfrak{I} *Idithun*.
- (29) א K^cthib מַחֲצָרִים. See on \mathfrak{A} , 15,24.
- 30 (6) א K^cthib וְכַמְצוֹת. \mathfrak{C} ו , which decidedly eases the construction. 45
- (18) א K^cthib יִשְׁשֹׁכֵר; see on \mathfrak{A} , 7,1.
- (18.19) The verse-division in the present text is absurd. \mathfrak{C} connect בעד and כל, by which the present division falls of itself. Similarly \mathfrak{S} also.
- (21) א K^cthib עֹוֹ בְּכָלֵי. The Versions are one and all in confusion, and give little aid. Read with BERTHEAU עֹוֹ בְּכָלֵי. 50
- (22) א K^cthib אֲתֵהֱמוּעֵר= $\text{they ate the (offering of the) feast}$; but nowhere else does \mathfrak{A} mean *offering of the feast*. Ὁ συνετέλεσαν has the true reading.
- (23) א K^cthib שְׂמַחָה; but see the MSS in KENNICOTT; so, too, \mathfrak{C} .

- 23 the sense of רָצִים *attendants, life-guards*. See 2 Kings 11,6.19, שַׁעַר הַרְצִים, and compare, on the other hand, Jer. 39,3, שַׁעַר הַתְּוֹךְ. *Non liquet*.
- (11) אֱמ testimony, law. The context requires with נִזָּר some kind of personal ornament (*cf.* S).
- (14) אֱמ ויִצְא; 2 Kings ויִצְאוּ; ט show the origin of the mistake, reading א instead of ו (ויצא). 5
- (16) אֱמ בין יהוה; 2 Kings, much more fittingly, בין יהוה.
- (18) אֱמ הַלְוִים. טSS+1; so also two MSS cited by KENNICOTT.
- 24 (7) אֱמ בְּנֵיהָ; ט+1, not absolutely necessary, but desirable.
- (12) אֱמ עוֹשֵׂה הַמַּלְאָכִים; עוֹשֵׂה מַלְאָכִים; see further 2 Kings, ט, as well as some MSS 10 in KENNICOTT.
- (25) אֱמ בֶן. ט
- (26) אֱמ יוֹזֵבֶד; 2 Kings 12,22 יוֹזֵבֶד. The present form, like that in Kings, seems to have been derived from the יוֹזֵבֶד following.
- אֱמ שְׁמֵרִית; 2 Kings שְׁמֵר, a man's name there. See the note on א,7,32 and STADE, 15 ZAT 5,166.
- (27) אֱמ K^ethib וְרַב; Q^re וְרַב, which is well nigh unintelligible. The passage is supposed to mean (see KAUTZSCH): *As to his sons, let the oracle concerning him increase!* that is, Let Zechariah's curse (v.22) be fulfilled in every respect. But what would be the import of such a wish on the part of the Chronicler in this passage? 20 The Versions afford little help: S *summa pecuniae* seems to follow the K^ethib. The K^ethib evidently represents the true reading, the Q^re being merely a forced explanation of an ancient scribal error.
- 25 (3) אֱמ עָלָיו; 2 Kings 14 and ט בִּרְיוֹ, a desirable, but not absolutely necessary, emen- 25 dation.
- (4) אֱמ כִּי, which needlessly involves the construction, and is wanting in 2 Kings 14.
- (8) אֱמ כִּי אִם בָּא אָתָּה עֲשֵׂה חֹזֶק לְמַלְחָמָה = *for if thou comest (בָּא?) do it, be strong for the war*. *Ὁ* ἔτι ἐὰν ὑπολάβῃς κατασχῶσαι ἐν τούτοις. *Cf.* the quotation in Lucifer Calaritanus, ed. GUIL. HARTEL (*Corp. Script. eccl. Lat.*, vol. xiv, Vienna, 1886), 30 p. 11: *quia si te existimaveris praevalere in istis* = בָּאָתָּה תִּחְזַק בָּאָתָּה. The word מַלְחָמָה, also, would seem to be a later addition, whose origin can still be traced in ט, and which has found its way thence into אֱמ.
- (19) אֱמ לְהַקְבִּיר; the Hif'il does not suit well; 2 Kings הַקְבִּיר as an imper. Nif'al; ט ἡ βαρεία = הַקְבִּיר; S *in superbiam* = לְהַקְבִּיר; S اَلْمَعْبَد. Hence we can only have to do 35 with a Nif'al form, whether an inf. with ל, or an imperative as in the parallel.
- אֱמ הִנֵּה הַקְבִּיר; ט ἰδοὺ ἐπάτασας. But 2 Kings הִנֵּה הַקְבִּיר, therefore, may be a scribal error.
- (23) אֱמ הַפִּנָּה, meaningless; 2 Kings הַפִּנָּה; so, too, ט.
- (24) אֱמ וְקַל. A verb meaning *to take* is indispensable, and should therefore be in- 40 serted, following 2 Kings.
- (28) אֱמ וְהִוָּדָה; *cf.* 2 Kings and the Versions.
- 26 (2) אֱמ אֵילִית; ט Αἰλαθ, S *Ailath*; 2 Kings 14,22 אֵילִית; thus *-lath* as the last syllable seems established; as to *é* or *ai*, see above on א,1,2. 45
- (3) אֱמ K^ethib ויכיליה; Q^re וְכִילִיהָ, as in 2 Kings 15,2. The pronunciation, however, is not certain, as ט has λεχελια, S *Iechelia*.
- (5) אֱמ הַמְּבִין בְּרֵאוֹת. Read with טSAC and many Heb. MSS in KENNIC. בְּרֵאוֹת.
- (7) אֱמ בְּגִיבֵי-בַעַל; ט ἐπι τῆς πέτρας, hardly because the city of *Petra* was thought of (BERTH.), but rather, as SA with its *Turbaal* proves, because צִוּר = טור, i. e. *rock*, 50 *mountain* is presupposed.
- (11) אֱמ מַעְשֵׂיהֶוּ; ט Μασσαίου, S *Maasiae*. *Cf.* א,9,12. מַעְשֵׂי.
- אֱמ K^ethib יְעוֹאֵל, Q^re וְיַעֲיָל; ט Ιεηλ.

- 18 (29) אֱלֹהֵי הַתְּהַפֵּשׁ וְנִבְאוּ; 1 Kings 22 συνακαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι; 3 here: *Mutabo... et vadam.*
- (31) אֱלֹהֵי וְנִכְסֵי; 1 Kings וְנִכְסֵי; much less characteristic. 6 also has in Kings an additional ἐκούκλωσαν.
- (33) אֱלֹהֵי הַמַּחֲנֶה *camp* is unsuitable; 6 πολέμου, 3 *acie.* 5
- (34) אֱלֹהֵי מַעְמִיר; an unusual Hif'il; 1 Kings preferably Hof'al.
- 19 (8) אֱלֹהֵי וַיָּשׁוּבוּ *they returned* cannot be intended, for the plural does not refer to Jehoshaphat and his men, but to the judges. 63 have *ישב dwell* in mind (יִשְׁבּוּ); whence ÖTTLI conjectures וַיָּשׁוּבוּ *they dwelt in Jerusalem.* This would suit very well if 10 we did not have *in Jerusalem* just before. The best course, therefore, will be to read וַיָּשָׁב, with 8; by which means the clause becomes connected with the following verse. — KAUTZSCH, with 6, יִשְׁבּוּ יָרִיו.
- 20 (1) אֱלֹהֵי מְהַעֲמוֹנִים, 6 Meivaiwv; see BERTHEAU; for מְעִינִים, cf. the note on 8,4,41. 15
- (2) אֱלֹהֵי מַאֲרָם; see BERTH.; further, FRÄNKEL, *loc. cit.*, p. 48.
- (13) אֱלֹהֵי + וּבְנֵיהֶם, and before that, וְנִשְׁיָהֶם; a reading which can scarcely be original. SA, consistently, still further enlarge the number of those present. 6 would seem to be correct: τὰ παῖδια αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες.
- (14) אֱלֹהֵי יְחִיזָאֵל; 6 Οὐζηηλ seems to presuppose אֱלֹהֵי יְחִיזָאֵל (cf. 15,18) or אֱלֹהֵי יְחִיזָאֵל. 20
- (15) אֱלֹהֵי יְעִיזָאֵל; 6 Ελεηηλ seems to indicate אֱלֹהֵי יְעִיזָאֵל.
- (25) אֱלֹהֵי בַהֶם; 6 κτήνη = בהמה (KAUTZSCH).
- אֱלֹהֵי וּפְגָרִים *corpses.* Many Heb. MSS (cited by KENNIC.) read בְּנֵינִים; so, too, 3.
- (37) אֱלֹהֵי הַדֹּרְהוּ; 6 Ωδεια, Δωδιου. 25
- 21 (2) אֱלֹהֵי עֲזַרְיָה. It is scarcely possible, however, that two sons of Jehoshaphat bore the same name, *Azariah* and *Azariahhu.* This consideration was probably the occasion of the striking out in 6V of the first two names. That it was done with full consciousness, appears from the inserted ξξ.
- אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל; but see some Heb. MSS cited by KENNIC., further 6SA and 3A. 30
- (7) אֱלֹהֵי וּלְבָבָיו, derived by misunderstanding from לִבְנֵי; cf. 1 Kings 11,36.
- (9) אֱלֹהֵי עַבְד־שָׁרִיו, certainly incorrect, as the name of a place is to be expected; 2 Kings 8,21 reads צַעְרָה, the correctness of which, it is true, is also open to question.
- אֱלֹהֵי וְאוֹתָא; a scribal error (cf. אליו).
- (11) אֱלֹהֵי בְהָרֵי; 63 בערי, which is more suitable according to usage elsewhere. 35
- 22 (2) אֱלֹהֵי אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם. See the Notes on the Translation.
- (5) אֱלֹהֵי הַתְּרָמִים, 2 Kings 8,28 אַרְמִים; 3 Syri; SA thoughtlessly, but by derivation from the true reading: *Edomites*; 6 τοξόται.
- (6) אֱלֹהֵי כִי הַמְּכִים; 2 Kings מְנִיהֶם; 6 ἀπὸ τῶν πλεγγῶν; but in that case we must read 40 here and in 2 Kings, המכות.
- אֱלֹהֵי וַעֲזַרְיָהוּ, a scribal error.
- (9) אֱלֹהֵי וַיִּמִּיתָהוּ; read with 63SA — *chu.*
- (10) אֱלֹהֵי וַתְּבָרַךְ, scribal error for וַתִּבְרַךְ (2 Kings and Versions).
- (10.11) אֱלֹהֵי וַהֲוֹשֵׁבֶת; 2 Kings הוֹשֵׁבֶת, so, too, 6VSA. The ה may have been derived from 45 the following בת.
- (12) אֱלֹהֵי אֶתָם; 2 Kings אתה; 6A μετ' αὐτῆς. So, too, SA.
- 23 (1) אֱלֹהֵי מַעֲשֵׂיהוּ; 6 Μασσαίαν = מעשיהו, cf. 8,9,12; מעשי.
- אֱלֹהֵי וְזַכְרֵי, 6 Ζαχαρια (elsewhere Ζεχρει and Ζαχρει; cf. 8,8,19.23.27; 9,15; 26,25; 50,27,16) = זְכַרְיָה.
- (5) אֱלֹהֵי בְּשַׁעַר הַיְסוּד, 3 *ad portam quae appellatur Fundamenti*, 6 ἐν τῇ πύλῃ τῇ μέσῃ = בש' (ה)תִּיכוֹן. 3 *حاجل* = *coquorum* = Heb. טָבָחִים (cf. שׂוֹר הַמ' and ט' רב) in

- 13 (2) מִיִּכְיָהוּ, an obvious scribal error for מַעֲכָה; cf. 6S, 1 Kings 15,2.
 (4) מִצְמָרִים; 6 Σομορωσ. So far as the termination is concerned the relation between the two forms is evidently the same as in the case of עֲפָרוֹן and עֲפָרוֹן (v. 19), or שְׁמָרוֹן and שְׁמָרוֹן (Ezr. 4, 10, 17; cf. מַמְרָן and Assy. *Samerina*), or לִתֵּן and לִתֵּן (Δωθεῖν). The ending *-aim* (*-ain*) is an Aramaizing locative termination for 5
 Heb. *-ām* (or *-ān*, which again interchanges with *-ōm* or *-ōn*). The names יְרוּשָׁלַיִם, מַצְרַיִם, מִצְרַיִם &c. belong to the same category. Cf. WELLHAUSEN, *Jahrb. f. deutsche Theol.* xxi, 433 = *Compos. d. Hexat.* 2 45; STADE, ZAT 5, 170.
 Nor must the vocalization of the first part of צְמָרִים be lost sight of. Here we may again compare שְׁמָרוֹן and שְׁמָרוֹן, Σαμαρεία. But in צְמָרִים-Σομορωσ the relation between 6 and 6 is just the opposite. In view of שְׁמָרוֹן-שְׁמָרוֹן we may 10
 presume that 6 presupposes the vocalization שְׁמָרוֹן*; and the Masoretic pointing צְמָרִים stands perhaps for שְׁמָרוֹן*. In that case STADE's hypothesis (ZAT 5, 171) that the *o*-vowel in the first syllable of שְׁמָרוֹן is due to a very late influence of 15
 the Aramaic *ā* (later than the time of 6), would seem to be rather improbable. In view of סִבְכֵי-Σοβοχαῖ (cf. 8, 20, 4) it is not impossible that there was a form שְׁמָרוֹן, or צְמָרוֹן, or צְמָרִים; but this appears less probable.
- (14) מַחְצֻצִים, cf. 8, 15, 24.
 (19) מִבֵּית־אֵל, 6 Βαυθηλ. See on 8, 1, 2.
 מִן K^cthib עֲפָרוֹן (Q^crê עֲפָרוֹן); 6 Εφρωσ, 3 *Ephron*, 8 חֲפָס. See on v. 4. 20
- 14 (6) 6 translates here somewhat freely; but it is unnecessary to conform 6 to 6 as suggested by WINCKLER, *Alltest. Unters.* 187. Above all, the emendation proposed by WINCKLER for the end of the verse, מֵאִיבִינוּ instead of מִיבִנוּ, is not a happy one. If 6 translated literally, it would be hard to say what had become of the 25
 word מֵאִיבִינוּ. 6 is quite satisfactory. Moreover הַצְלִיחַ is much more frequently intransitive than transitive.
- 15 (8) מִמָּהֵר; 6S (and apparently 3 also) more correctly מָהֵר.
 (16) 6S 1 Kings 15 וַיִּרֶד. The word perhaps only crept into the text from Ex. 30
 32, 20.
- 16 (4) מִן עֵינָיו; 6 Αἰων, 3 *Alion*.
 מִן מִלִּמְקַנְנוֹת עֵרִי נִפְ' 6 πάσας τὰς περιχώρους N. = כָּל־מְקַנְנוֹת עֵרִי נִפְ' (or perhaps מְקַנְנוֹת?
 see TROMMIUS' Concordance (1718) s. v. περιχώρος), with which cf. 1 Kings 35
 15, 20. Perhaps וְעֵרִי נִפְ' followed; it is more probable, however, that עֵרִי was
 only added as a gloss, after the scribal error מִסְכְּנוֹת had come into the text.
 (1.13) 6 read 38 and 39, instead of the numbers 36 and 41 (6^v 30 would seem to be
 a scribal error). 40
- 17 (8) מִן K^cthib שְׁמֵרִימוֹת, Q^crê שְׁמֵרִימוֹת, 3 Σαμειραμωθ.
- 18 (5) מִן הַנֶּלֶךְ; 6 with 1 Kings 22 האֶלֶךְ, which is supported by the context; here the
 question is put by Ahab alone (cf. v. 14).
 (9) מִן בְּנֵי־בְנֵי־יְשׁוּבִים; see KLOST. on 1 Kings 22, 10. S seems to point to בְּנֵי־בְנֵי־ 45
 (BERTHEAU).
 (12) מִן דְּבָרֵי; 6, grammatically more correctly, ἐλάλησαν=דְּבָרוּ.
 (14) מִן אֲהָרֵל. Here the plural is in place, with 1 Kings 22 against 6; the two kings
 ask in common.
 (18) מִן לֶכֶן; read, with 6 and 1 Kings, לֶכֶן.
 (19) מִן אֲמָר. The word seems to have arisen from a scribal error (see 1 Kings).
 (25) מִן אֲמָר; 6 Εμρη=אֲמָר (6^A and 1 Kings πρὸς [Σ]εμ[μ]η). See for this name STADE,
 ZAT 5, 173 f. 50

- 9 (4) **וְעִלְתוּ** = *and his upper chamber*, unsuitable. I Kings 10,5 has **עֲלֵהוּ**, and **עֲלֵהוּ** the plural of the same.
- (7) **וְאֶנְשֵׁיָהּ**; see KLOST. on I Kings 10,8.
- (10) **וְהוֹרֵם**; see note on 2,2.
- (11) For **וְאֶלְנוּמִים** see the note on 8,18,3.
- (14) **וְמֵאֲנָשֵׁי הַתְּהִי**. It is almost universally admitted that the text is incorrect; for **הַתְּהִי** means *the spies*, not *those who journey by caravan* (against ÖTTLI). **Ἐ ἀνδρῶν** (I Kings 10 φόρων) τῶν ὑποταταγμένων seems to be guesswork. At any rate this view also proves that the sense is an increase, not a reduction (KLOST.), of the royal revenues. The simplest basis for emendation of the text is afforded 10 by **ס**, where **עָרִים** *cities* is read instead of **תְּרִים**. The very wavering of **ע** between Kings & Chron. proves that **אֲנָשֵׁי** is not original; it appears to be a misreading of **אֲשֶׁר** (*cf.* further BERTH. and FRÄNKEL, *Jahrb. prot. Theol.* 1879, *ad loc.*).
- (18) **וְכִבְשׁוּ מִצֵּדֵי הַמָּדְבָר**. The words can be explained satisfactorily only from the 15 (emended) parallel I Kings 10,19. As to the latter, *cf.* **Ἐ** and GEIGER, *Urschr.* 343 (against KAMPH. in KAUTZSCH). As there the *calf* has been transformed into *roundness* (**עָגוּל**), so here the *lamb* (**בִּבְשׁ**) has, by misreading, become a *footstool* (**כִּבְשׁ**).
- (19) **וְשָׁם**; to be struck out in accordance with **Ἐ**. 20
- (20) **וְהִכְסֶה לֹא**; but see **Ἐ** I Kings 10,21 and KLOST. on the same passage.
- (21) **וְהוֹרֵם**; see note on 2,2.
- (28) **וְמִמְצָרִים**; see on 1,16.
- (29) **וְיַעֲדוּ** K^{ethib} יַעֲדוּ, Q^{ere} יַעֲדוּ. The latter is either a miswriting of **יַעֲדוּ** (or **יַעֲדוּ**) 12,15; 13,22 (**Ἐ** Ἄδω, *Addo*), or its equivalent. The former supposition is more probable, as 25 is proved by **Ἐ**, which carries the error a step further. There **יַעֲדוּ** has become **יַעֲדוּ** (ιωηλ = ιωηδ).
-
- 10 (2) **וְכִי מֵת שְׁלֹמֹה**; but see **Ἐ** and **Ἐ** in I Kings 12,2.
- (5) **וְלִכְוֹ**; but see I Kings 12,5 and **Ἐ**.
- (7) **וְהַיּוֹם**, inserted in accordance with **Ἐ** and I Kings 12,7, because the contrast of *to-day* and *forever* makes the utterance much more emphatic.
- (14) **וְלֹא מֵרֵאשִׁית אֵת**. But it must be an old scribal 35 error, and the reading of our usual editions is fully justified by the context, as well as by I Kings 12. See KAUTZSCH.
- (16) **וְאִישׁ**, against **Ἐ** (dittogram from **אִישׁ**).
- וְהָרָם**; **Ἐ** Ἀδωνειραμ, *cf.* I Kings 4,6; 5,28.
- 11 (6.7) **וְבֵית־עֲזָרָה** and **בֵּית־עֲזָרָה**; **Ἐ** Βασιλειεμ and Βασιθουρα. See on 8,1,2.
- וְעֵיטָם**; **Ἐ** Αιταμ. See on 8,1,2.
- (18) **וּבֵן** K^{ethib} בֵּן; Q^{ere} **Ἐ**, **Ἐ**, correctly, **בֵּת**.
- וְאֲבִיהֶם**; **Ἐ** + ו.
- (20) **וְשָׁלֵמִית**; **Ἐ** Σαλημισθ.
- (21) **וְשָׁשִׁים**; **Ἐ** τριάκοντα. So, too, Josephus, *Arch.* viii, 10, 1.
- 22.23 At the end of v. 22 and at the beginning of v. 23 the text is scarcely quite sound. In v. 22 KAUTZSCH reads **כִּי הָשִׁב**; but the next sentence, too, presents some difficulties.
- (23) **וְלִכְלָעֵרִי**; **Ἐ** + ו. 50
- 12 (2.5 &c.) **וְשֹׁשָׁן**; **Ἐ** Σουσακειμ. K^{ethib} in I Kings 14,25 **שֹׁשָׁן**.
- (15) **וְעָדוּ**; see on 9,29.

- 4 (3) **¶** **¶** **¶** and afterwards **¶**, should be corrected in accordance with 1 Kings 7,24.
 (5) **¶** **¶** **¶**. The words **¶** and **¶** are glosses.
 (11) **¶** **¶** and (**¶** **¶**) **¶**. It is the same man as in v. 16 and 2, 12.
 (13) **¶** **¶**; emend, with **¶**. 5
 (14) **¶** twice **¶**; emend, following 1 Kings 7,43.
 (16) **¶** **¶**; emend, following 1 Kings 7,45; cf. FIELD, *Hexapla*.
¶, the misunderstanding of a later scribe, who (with **¶**) regarded **¶** as an honorary addition to the name **¶**; cf. 2, 12.
 (19) **¶**; emend in accordance with 1 Kings 7,48; the enumeration itself follows 10 directly.
 (22) **¶** **¶**; emend, following 1 Kings 7,50: '**¶** **¶**.
¶; read, with **¶** on 1 Kings 7,50, and **¶**.
- 5 (3) KAUTZSCH would add after **¶**, following 1 Kings 8,2, **¶**. But it is more 15 probable, that the Chronicler intentionally omitted the heathenish name of the month.
 (5) **¶** **¶**; 1 Kings 8,4 and **¶** + **¶**.
 (9) **¶** **¶**, hard to understand. **¶** and 1 Kings: **¶** (**¶**, **¶**; **¶**). 20
¶ **¶**, 1 Kings **¶**.
 (10) **¶** **¶**, inserted in accordance with 1 Kings 8.
 (12) **¶** **¶**; see on 8, 1, 2.
 (12.15) **¶** **¶** and '**¶**'; see on 8, 15, 24.
 (13) **¶** **¶**. **¶** **¶** **¶**, which is suitable; whereas **¶** after **¶** 25 is disturbing.
- 6 (22) **¶** **¶**. **¶** (here and likewise in 1 Kings) **¶** **¶** **¶**. But see **¶** on 1 Kings in KAUTZSCH's AT.
 (23) **¶** **¶**; emend, following 1 Kings & **¶**. 30
 (26) **¶** **¶**; emend, following **¶** (and in part 1 Kings).
 (27) **¶** **¶** + **¶**, as elsewhere.
 (28) **¶** **¶**. **¶** **¶** **¶**, a scribal error for **¶** **¶**. (**¶**) = **¶** on 1 Kings 8, which contains the true reading. 35
 (38) **¶** **¶**. **¶** **¶**. This alone agrees with the succeeding relative clause, which is wanting, it is true, in the genuine LXX, and hence may be a later gloss.
- 7 (6) **¶** **¶**; see on 8, 15, 24. 40
 (17) **¶** **¶**. In 1 Kings 9,4 the **¶** is wanting, correctly as it would seem.
- 8 (1) **¶** **¶**; read with **¶**. (*ad* 1 Kings 9,10) **¶**.
 (2.18) **¶** **¶**; see note on 2,2 and 8, 14, 1.
 (5) **¶** **¶**; **¶**. See on 8, 1, 2. 45
 8 **¶** **¶**. In 1 Kings 9,21 and **¶** **¶** is rightly wanting; for it is not a *part* of the remaining descendants of these peoples which is meant, but the whole (against **¶**, 94).
 (9) **¶** + **¶**, against 1 Kings and **¶**.
¶ **¶**; 1 Kings 9,22 and **¶** more correctly '**¶** **¶**. 50
 (15) **¶** **¶**; **¶** more correctly the plural.
 (16) **¶** **¶**; **¶** correctly **¶**.
 (17) **¶** **¶**; **¶** **¶**, 1 Kings **¶**; **¶** *Ailath*. See on 8, 1, 2.

- 1 Nevertheless it is most unlikely that אֱל represents the true text of the Chronicler. 'מִן מִקְוֵא מִקְוֵא יִ בְּמִ' as proposed above, would certainly be an improvement. It is not impossible that the Chronicler found a corruption of the original text in the Book of Kings, in which מִצְרַיִם was substituted for מִצֵּר in Northern Syria. He then further modified the text to suit the reading מִצְרַיִם. But since 5
 6 as well as the other Versions does not afford much help for our passage, while 63 in 1 K. 10 and other witnesses confirm the fact that קוּיָה or קוּיָא was still looked upon as a name of a country at a relatively late period, it is most likely that the Chronicler originally adopted the true reading, and that the corruption of the text in both Chron. and Kings, is secondary. 10
- (17) אֱל; see KAMPH. on 1 Kings 10, 29.
- 2 (2 & c.) אֱל הוּרִים, but see Heb. MSS cited by KENNICOTT. הוּרִים, likewise in 4, 11^a; in 4, 11^b K⁶thib הוּרִים, Q⁶rê חוּרִים. Hiram also in 635A and Kings. See the note on 8, 14, 1. 15
7. For אֶלְגוּמִים, see the note on 8, 18, 3.
- (9) אֱל מִזְבֵּחַ. 1 Kings 5, 25 מִצְבֵּלֶת = מִצְבֵּלֶת; hence 6 εἰς βρωματα, 3 in cibaria. So, too, 5A.
- (12) אֱל לְהוּרִים אָבִי אֱל, 6 Χειραμ τὸν πατέρα μου (*My father Hiram = Hiram, my master, or my counselor; cf. Gen. 45, 8*). But the fact that this honorary addition is 20
 entirely omitted in 4, 11, and modified in an absurd manner in 4, 16, proves that such honorary additions were not usual. *Huram-abi* must be a proper name like *Abi-melech, Ben-jamin* &c. — For *Huram* see on v. 2.
- 3 (1) In examining the text of cc. 3 ff., we must bear in mind what has been stated at 25
 the end of the note on 2, 1, 16. The description of the building of the Temple is, of course, taken from 1 K. 6 ff. Now it is well known that the textual criticism of those sections in the Book of Kings presents exceptional difficulties; there can be no doubt that the text is full of both accidental corruptions and intentional alterations. But our task is not to determine what was the original text 30
 in the Book of Kings, but solely, what did the Chronicler write, either adopting the wording of his sources or modifying the original text. The question whether the document which the Chronicler used for his work really contained throughout the authentic text of the original historian, is no doubt most important and highly interesting; but it does not belong to the domain of the textual 35
 criticism of the Book of Chronicles. Nor will it be possible to give a clear and positive answer in every case. But apart from various general considerations, the history of the text of the Book of Kings makes it most likely that the text of the Book of Kings, which served the Chronicler as a basis for his work, resembled the present אֱל text of Kings much more closely than it resembled the original 40
 autograph of the historical documents.
- אֱל אשר נראה לדוד אביו אשר הבין במקום אֱל. The construction of these words is simply impossible, as appears from the commentaries. 6 has the simplest solution, with which 3 in part agrees.
3. אֱל + אֱל, obviously the result of dittography. It does not appear in 63 (see 45
 KENNICOTT).
4. אֱל absolutely meaningless: 'עש' פני הארץ על פני רהב הבית אמ' עש'. On the basis of 6 and 1 Kings 6, 3 ÖTTLI restores the text to a form similar to that we have adopted. Another solution is given by BERTHEAU and KAUTZSCH. אֱל מִצְבֵּחַ וְעֵשְׂרִים אֱל, impossible. Read in accordance with 6A: אֱמַת עֵשׂ (perhaps, con- 50
 trary to usage, אֱמַת stood here, whence אֱמַת).
- (16) אֱל בְּקִבְרֵי אֱל gives no sense. Read with BERTH. בְּקִבְרֵי. The word signifies a *necklace*, here the *lower border of the capital*.

BOOK 2.

- 1 (13) אֱל לְקָמָה, contrary to the sense; טז מִהֶבֶר.
 (16) אֱל מִקְנֵי הַמֶּלֶךְ מִקְנֵי הַמֶּלֶךְ סוּרֵי הַמֶּלֶךְ מִקְנֵי הַמֶּלֶךְ. The rendering of ט is here certainly incorrect. It is more likely that ט may be right in 1 Kings 10, where it suggests *Tekoah*.
 But this would only serve to generate new difficulties. It is at least possible for מִקְנֵי to mean a *gathering*, hence a *band*, a *troop of horse*. It would, therefore, seem sufficient either to strike out the first מ 'thus KAMPH. in KAUTZSCH on 1 Kings 10, 28), or to transpose it, and translate: *the king's traders getting every time a troop of horses for money* (וְסוּרֵי הַמֶּלֶךְ מִקְנֵי מִקְנֵי בָמָי). (Another theory may be found in FRÄNKEL, *Jahrb. f. prot. Theol.* 1879 *ad loc.*)

It is true that this does not remove all difficulties. מִקְנֵי=מִקְוֵה means elsewhere *gathering* (e. g. of water, Gen. 1, 10). Granted that it may denote a number of horses, it could not be used here in that meaning without the addition of the genitive הַסוּרֵי. Moreover, we must consider two facts:

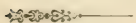
(i) The position which Egypt occupies here, is strange. Egyptian horses, chariots, and horsemen, to be sure, are often referred to in OT, yet there can be no doubt that horses were not imported into Egypt until a relatively late period, and most probably from Syria. The early period of Egypt knows nothing of the horse: it is not mentioned before the 17th or 18th dynasties (B. C. 1700—1500); and if the Egyptians bred horses for their own use from that time, it may be doubted whether they raised them on such an extensive scale as to be able to export them in large numbers. Egypt possesses no vast pasture-grounds, and the horse is an animal of the plains.

(ii) Under Θεακουε of ט another local name is evidently concealed. The Hexapla *ad* 1 K. 10, 28 mentions a variant καὶ ἐκ Κωα. It is also referred to by Eusebius and St. Jerome in the *Onomastica* (*Coa* — *Kwä* is, of course, the same — *quae est juxta Aegyptum*; see FIELD i, 616). Accordingly ט translates in our passage *de Coa*.

Textual criticism confirms here a conjecture proposed by HUGO WINCKLER in his *Alttestamentliche Untersuchungen* (Leipzig, 1892, p. 168 ff.; cf. also WINCKLER's *Altorient. Forschungen*, part i, Leipzig, 1893, p. 28). Philological and historical considerations lead him to think that מַעֲרִים of אֱל in 1 K. 10, 28, as well as in our passage here, does not denote Egypt, but *Muṣr** in Northern Syria, south of the Taurus. Accordingly WINCKLER suggests that מִקְוֵה in 1 K. 10, 28 (= מִקְנֵי in our passage) is the name of a country, viz. Kuë (*i. e.* Cilicia), which would be in Hebrew, perhaps, קוּיָה or קוּיָה. Kuë is also mentioned along with Muṣr elsewhere. Now we know from Ezek. 27, 14 that Syria received her horses not from Egypt but from Togarmah, *i. e.* from those very districts in Asia Minor and Armenia — an additional confirmation of WINCKLER's conjecture. Cf. also Herod. iii, 90 and V. HEHN, *Kulturpflanzen und Haustiere*, 4th ed. (1883), p. 20.

Consequently we must read: מִקְנֵי וּמִקְוֵה

We must bear in mind, however, that there is a considerable interval between the date of the Books of Samuel and Kings and the compilation of the Chronicles. If we succeed in restoring the original text in Samuel and Kings, it does not follow that this was also the reading of the Chronicler or the text of the document on which he based his work. It is quite possible that he depended on a corrupted text. He may also have altered the correct text, and his alteration may have entailed a corruption of the text in the original document. We must always allow for both possibilities.

* [The *i* in *Muṣri* is the ending of the Assyrian genitive depending on the preceding construct state *mât* 'country,' cf. *دِيسر الخمرات* &c.]

- 26 (7) אלובר אחיו. Prefix in both cases a ו, following ט and Heb. MSS (cited by KENNICOTT).
- (12) א מחלקות, grammatically harsh.
- (14) א וחריהו; insert ל with טז.
- (16) א לשפים ולהסה; the first word has obviously arisen out of the preceding האספים, and should be struck out.
- (20) א אהיה; cf. ט; likewise BERTHEAU and ÖTTLI.
- (24) א וישבאל; see note on 23, 16.
- (25,26) א שלמות, in v. 25 שלמות. ט has here and v. 29 Σαλωμωθ; but v. 29 and 23,9 are in favor of שלמות. 5
- (26) א לשרי האלפים. BERTHEAU's explanation is difficult. Read ושרי, following ז and 29,6 (ÖTTLI). 10
- (29) As to *Chenaniah*, see note on 15,22.27.
- (31) The pronunciation of א יהיה is here doubtful (see note on 23,19). ט has an o-vowel in the first syllable (λωριας, Ωριας, Ουριας; thence in טV Τουδειας). 15
- 27 (2) א ישבעם. טV Σοβαλ, טA Ισβοαμ. See the remark on 11,11.
- (4) א השני דרוי, to be corrected on the basis of 11,12 and 2 Sam. 23,9.
- א ומחלקתו, to be corrected as in v. 6. Still the whole passage (from מחלקתו to ומחלקתו) may be a gloss due to dittography (cf. the strange name מקלות הנניר).
- (6) א ומחלקתו. Read ועל מחלקתו, following ט ἐπι . . .
- (8) א הזורה. We should expect here, as in the parallels, a *nomen gentile*. Otherwise וזרה must be read.
- (10) א הפלוגי; ט ὁ ἐκ Φαλλου; cf. 2 Sam. 23,26.
- (11) א סבכי; see on 20,4. 25
- (12) א K^ethib לבנימיני, contrary to the usual spelling when the word has the article, viz. בן הימני. The writer treats בנימיני as *one* word. The Masorah does not approve of this spelling, and prefers, contrary to sense, to write לבן ימיני (Q^erê), as though בן were a *status absolutus*.
- (18) א אלהי; ט Ελιαβ. This is the name of David's brother elsewhere: א, 2,13; 30 1 Sam. 16,6; 17,13 &c.
- א K^ethib ויששכר; see on 7,1.
- (19) א עזריאל; ט Εσπειηλ, which corresponds better with the meaning of the word (= עזריאל); עזרי is an Aramaic pronunciation (cf. עזריאל), as to which the only remarkable thing is that here ט, contrary to his usual practice, prefers the Hebrew 35 vocalization.
- (20) א עזיהו; ט ΟΖειου, with which agree a number of Heb. MSS which read עזיהו (see KENNIC.); the present spelling is to be explained by עזיהו, KENNIC. 155.
- (21) The vowels of א יהו are doubtful; ט uniformly Ιαδδαι, ז *Iaddo*.
- א וחריהו; ט Ζαβδειου, an error in reading (ובריהו). 40
- (24) א במספר, a manifest outgrowth of the preceding word; cf. the frequent expression ספר דברי הימים (e. g. 2 Kings 12,20; 13,8.12 &c.) and ט ἐν βιβλιω.
- (25) א עזמות; ט Asmot. See on 1,20.
- 28 (11) א ואת־בתיו; see ÖTTLI *ad locum*. 45
- (17) א והמנו והמ' והק'. The context requires the dative.
- 29 (11) א ובארץ לך יהיה. The difficulty is most readily solved by the assumption that לך was originally written twice at this point. 50

- 24 error caused by dictation (י for ש); cf. LAGARDE, *Onom.* 168, 48 (ποιήσεις θεού). In Neh. 12, 5 the name is given as מערָיָה, with which מוערָיָה Neh. 12, 17 and מעירי Ezr. 10, 34 may be compared (Ἡ Μασσιας, Maadai, Moodia &c.). I regard this as merely the Aramaized form of מעויה.
- (19) אֵל פִּקְרָתָם, scarcely admissible beside אֵלָה. 5
- (23) אֵל, against the strict tradition of אֵל (see BÄR 113), but correct. 5
אֵל ובני יריהו אמריהו אֵל, corrected in accordance with 23, 19.
אֵל יהויהאל, Ἡ ΟΖειηλ as in 23, 20.
- (24) אֵל K^{ethib} שמור, Q^{ere} יר— Ἡ Σαμηρ.
- (26.27) אֵל בני יעויהו בנו: בני מררי ליעויהו בנו ושהם אֵל. Cf. as to this BERTH. and ÖTTLI; neither 10 attempt gives a satisfactory solution; least of all BERTHEAU's, which leaves the principal difficulty untouched. ḤZ give little aid; still the *quoque* in Z is noteworthy. ZC make a proper name, *Benno*, of בְּנוֹ. As to יעויהו, cf. Ἡ ΟΖεια.
- 25 (1.4&c.) As to הימן of אֵל, cf. Ἡ Αιμαν, and see above *ad* 1, 2. 15
- אֵל K^{ethib} הַנְּבִיאִים; better Q^{ere} הַנְּבִיאִים=נְבִיאִים.
- (2) אֵל in the usual editions וְאַשְׁרָאֵלָה, better (see BÄR 113) וְאַשְׁרָ; cf. v. 14 וְאַשְׁרָאֵלָה. See further on that name the note on 4, 16.
- (3) אֵל Ἡ Σουρι, Z *Zori*. 20
אֵל וישעיהו השבירו. The missing ו is evidence in itself of damage to the text. Still more the number *six*. — Ḥ has preserved Σεμει, by which the number is completed. The addition is confirmed by v. 17.
אֵל בכנור הנבא is not Hebrew.
- (4) אֵל שְׁבוּאֵל; Ἡ Σουβαηλ, as in v. 20. 25
EWALD had already recognized (*Lehrb. hebr. Spr.*⁸ 680) that in v. 4^b something besides names was originally present; the basis of the text seems to be:
אלי אהה	הנני יה הנני (a)
ישב בקשה	גדלתי ורממתי עור (b)
	(c)
- I can make nothing of the last three words; cf. further KAUTZSCH, ZAT 1886, 260, 30 and ÖTTLI *ad loc.* We seem to have to do with a prayer, which, because here out of place, was read as a continuation of the list of names. If so, the misunderstanding was shared even by ḤZ; S, as is noteworthy, breaks off with Hananiah. But a more probable solution is given by the theory that we have here not an accidental misunderstanding, but that the author, or some reviser, 35 put the last nine names together in such a way that some lines of verse could be made from them. For it is quite as inconceivable that such should find their way as a gloss into just this context, with which they have not the remotest connection, as that a later reviser seriously took these lines to be a series of proper names. See also the note on the Translation. 40
- (5) אֵל קרו. Read by addition of the ו following: קרונו.
- (9) אֵל ליוסף. Symmetry, as well as the total of 288, requires the addition; cf. Ḥ.
- (9ff.) אֵל סכור, גדליה &c. The construction requires ל before the proper names; which, however, is placed erroneously before the numbers in vv. 20ff. On v. 18 עשתי עשר, not: (עשתי הע' or העשתי ע') see 27, 14. 45
- (14) On וְאַשְׁרָאֵלָה see the notes on v. 2 and especially on 4, 16.
- (18) אֵל עוראל. As a number of MSS of Ḥ have here also ΟΖηηλ, the reading of 16, 5; 23, 20; 24, 23 would seem to be correct.
- 26 (1) אֵל Αβια Σαφαρ, an obvious corruption of Αβιασαφ 6, 8.22; 9, 19; Ex. 50 6, 24. According to 9, 19 the name here, too, must have sounded אֲבִיאָסָף or אֲבִיאָסָף. On account of the surviving א, the latter form is to be adopted.
- (5) אֵל K^{ethib} יששכר, Q^{ere} ישכר. See on 7, 1.

- 20 (2) מלְכָם = *their king*, here and 2 Sam. 12,30. \mathfrak{U} V in both passages M(ε)λχολ τοῦ βασιλέως αὐτῶν, which is a double translation. מֶלֶךְ may be the original name of the god of the Ammonites; in the mouth of the Israelites, however, his name is מלְכָם = *their Malk, their king*. A parallel, but later, form with an approach to מלך (1 Kings 11,7) seems to be מלְכָם - Μολχομ. 5
- (3) מִן וְיִשָּׁר and וּבְמִנְרוֹת; both easily corrected after 2 Sam. 12,31.
- (4) מִן בְּנֵי בָנָה. \mathfrak{U} και ἐγένετο ἔτι πόλ. ἐν Γαζερ; 2 Sam. 21,18 בְּנֵי בָנָה, cf. WELLH. on this passage.
- מִן סִבְבֵי, \mathfrak{U} Σοβοχαι; see LAG. *Übers.* 96; FRANKEL, *Vorstud.* 120, and *ad* 11,12.
- (5) מִן K^εthib יְעוּר, Q^εrê יְעִיר, \mathfrak{U} Ιαιρ. 10
- (8) מִן גִּילְדוֹ; see the note on 3,5.
- 21 (12) מִן נִקְפָּה, obvious scribal error for נִקְפָּה; 2 Sam. 24 נִקְפָּה, \mathfrak{U} φεύγειν σε. מִן לְמִשְׁנֵת וְאֵם; cf. WELLH. on 2 Sam. 24,13.
- (20) מִן הַמֶּלֶךְ, \mathfrak{U} τὸν βασιλέα; an obvious scribal error for הַמֶּלֶךְ in 2 Sam. 24. But its 15 consequences were important, for it entailed the insertion of מִן מְתַקְבָּאִים. \mathfrak{U} , who surely knew enough Hebrew to understand this word by itself, is naturally at a loss to understand it in connection with the king, and hence renders it by simple transliteration into Greek letters. This is a proof that the מֶלֶךְ which stood in his text was already read by others as *mal'ākh*; and מִן מְלָאךְ may, there- 20 fore, even in \mathfrak{U} 's time have been written מֶלֶךְ (see 2,5 and WELLH. *Sam.* 19). We may conjecture that מִן מְתַקְבָּאִים was derived from a similar word, which we may very well suppose, with KLOST., to have been מִן מְתַלְכִּים. But even so the original wording of the verse is not yet restored. See the further discussion in the note on the Translation. Ornan's turning round was first made necessary by 25 his threshing, and the introduction of his sons by the introduction of the angel.
- 22 (7) מִן K^εthib בְּנֵי בָנִי, Q^εrê בני; \mathfrak{U} τέκνον.
- 23 (9) מִן K^εthib שְׁלֹמֹת, Q^εrê שלמית (see v. 18); \mathfrak{U} V Αλωθειμ, \mathfrak{U} A Σαλωμειδ. 30
- (10) מִן וְיִזְנָה; \mathfrak{U} \mathfrak{Z} with one MS cited by KENNIC. וְיִזְנָה. Cf. v. 11 and 4,37. מִן וְעִישָׁה, \mathfrak{U} Ιωας.
- (16) מִן שְׁבוּאַל. \mathfrak{U} here as מִן 24,20 Σουβαηλ.
- (18) Instead of מִן שְׁלֹמִית, \mathfrak{U} has here by a strong preponderance וְת—, like the K^εthib in v. 9. Still both names are probably to be pronounced alike. (In 24,22 we 35 have another source).
- (19) For וְיִזְנָה; \mathfrak{U} V has Ιδουδ, probably = Ιεθιδουδα (PARS. 93), and therefore a scribal error for מִן. מִן וְיִזְנָה, \mathfrak{U} Οζιηλ; cf. v. 20 and 15,18. 40
- 24 (1) As to *Abihu*, \mathfrak{U} Αβιουδ, cf. 5,29.
- (5) מִן וּבְבָנֵי; read, with many MSS cited by KENNIC., וּבְבָנֵי.
- (6) מִן אַחֵר אָחוֹ לְאַעֲזוּר וְאָחוֹ לְאִיתָמָר; cf. especially BERTHEAU and ÖTTLI. The conjecture given in our text corresponds best with the sense of the context. Instead of וְאָחוֹ, KAUTZSCH reads וְאָחָר. 45
- (13) מִן שְׁבָאָב. \mathfrak{U} V omits the name, and thus gives a sum of 23 names only — a very striking phenomenon. If it be asked for what reason the name had been struck out in his copy, it may be answered that where the name is still preserved in \mathfrak{U} it appears in a decided majority of cases as Ισβααλ — reason enough, then, for its elimination. \mathfrak{Z} also, with a reminiscence of the true form, writes, 50 *Isbaab*.
- (18) מִן מַעְזָבוֹ; \mathfrak{U} V Μαασαι; but the preponderant pronunciation in \mathfrak{U} (cf. HOLMES) is Moo—. This points to מַעֲזָבָה. The present pronunciation is due to a transcriptional

- 17 (24) אֱלֹהֵינוּ, referring to the divine name, can scarcely be original; *§ permanenteatque*.
- 18 (3.5&c.) אֱלֹהֵינוּ, an ancient corruption of the true name, which from אֱלֹהֵינוּ has crept even into the Heb. text (see DRIVER on 2 Sam. 8). However, it is not impossible that this form goes back to the Chronicler. In that case we must explain it in the same way as אֱלֹהֵינוּ בְּלִנְיָאֵם 5, 6, 26; ב, 28, 20, and עֵבֶר 2, 7; probably also הַרְמֶשֶׁק 18, 5, 6; ב, 28, 23. It is true that the origin of the form הַרְמֶשֶׁק is somewhat doubtful as we find also in Syriac (ܐܪܡܝܫܐ) the insertion of a ר instead of the doubling of the מ; but in the case of אֱלֹהֵינוּ בְּלִנְיָאֵם for אֱלֹהֵינוּ בְּלִנְיָאֵם there can be no doubt that the form is merely an accidental corruption of a familiar name at the hands of the Chronicler or of his Midrashic source. In עֵבֶר, on the other hand, we have an intentional alteration. The same may be true in the case of אֱלֹהֵינוּ אֲלֹהֵינוּ ב, 2, 7; 9, 10, 11.
- (5.6) For הַרְמֶשֶׁק see the note on v. 3.
- (6) אֱלֹהֵינוּ; an insertion following א φρουραν and 2 Sam. 8; *§* also has it.
- (8) אֱלֹהֵינוּ, otherwise unknown as the name of a place; 2 Sam. 8 has *Berothai*; so also *§*. Α και εκ των ελεακτων, which suggests to KLOST. מְבֵרֹת (cf. 7, 40; 16, 41). But how could מְבֵרֹת have come from that?
- (10) In הַרְמֶשֶׁק of אֱלֹהֵינוּ, as against יָרִים of 2 Sam., the more original form of the name seems to be preserved. Still, the form 'הַר' itself is not raised above all doubt. א writes Ιδουραμ, which points to a 'י, 'הֵיר' or 'אֵיר'. The parallel יָרִים would be much more readily explicable on this basis.
- (12) אֱלֹהֵינוּ בְּנֵי-רֵיבָה. See as to this WELLM. and DRIV. on 2 Sam. 8, 13. The introduction of *Abishai* in a context, where otherwise only David's deeds are spoken of, is surprising. *§*, which mentions Joab also (cf. ψ 60, 2), shows that there was a disposition to expand. The false reading וַאֲבִישַׁי might easily have arisen out of וַיִּשְׁבְּבוּ, the most probable reading in 2 Sam. A later hand then added 'בִּי צִי', and a still later, the אַחֵי יוֹאָב of *§*.
- (16) אֱלֹהֵינוּ here and in 2 Sam. 8 וַאֲבִימֶלֶךְ בְּרֵאֲבִיתָר, against all tradition elsewhere. Transpose with *§* in 2 Sam. 8. אֱלֹהֵינוּ, which probably comes nearer to the true name than שְׂרִיָה in 2 Sam. 8. א here Ιησους=και Σουσα(α). Cf. the note on 2 Sam. 8, 17 in KAUTZSCH, and see DRIVER on the same passage.
- 19 (1) אֱלֹהֵינוּ; but cf. אֱלֹהֵינוּ and 2 Sam. 10, 1. Moreover the name would seem to have been written formerly *defective*, as א renders Avav (2 Sam. Avav).
- (3) אֱלֹהֵינוּ; and εἰσαυρήσασιν τὴν πόλιν τοῦ κατασκοπήσαι τὴν γῆν; in א elements of Chron. and 2 Sam. 10, 3 are mixed.
- (7) In מִדְּבָרָה of אֱלֹהֵינוּ the vocalization is doubtful. א Μαϊδαβα. Cf. on 1, 2.
- (8) אֱלֹהֵינוּ כָּל-צְבָא הַנִּי = *the whole army* (that is to say) *the Gibborim*. But we expect in this case: כָּל הַצְבָּא; cf. אֱלֹהֵינוּ in 2 Sam. 10, 7. Therefore it is better to read with א (τὴν στρατείαν τῶν δυνατῶν).
- (11.15) אֱלֹהֵינוּ, see on 11, 20.
- (15) אֱלֹהֵינוּ; מַפְנֵי יוֹאָב; but see אַחֵי יוֹאָב and א (cf. KAUTZSCH).
- (16.19) אֱלֹהֵינוּ, see on 18, 3.
- (17.19) אֱלֹהֵינוּ, 2 Sam. שׁוּבָה, [partial assimilation of the *b* to the following *k*; cf. DELITZSCH-HAUPT, *Beiträge zur Assyriologie* 1, 2].
- (17) אֱלֹהֵינוּ וַיַּעַרְךָ אֱלֹהֵינוּ. Any attempt to translate these and the following words *literally* shows that there is something wrong. א (against Sixtina) therefore makes the Syrians the subject in what follows, which is incorrect, since David is the attacker. Read הַלְמָה (cf. *§* v. 16), with 2 Sam., instead of the first אֱלֹהֵינוּ, and strike out the two words following. They are wanting in PARSONS' Nos. 19, 71, as well as in the Greek text of the Complutensian Polyglot.

- 15 (22) Instead of וּכְנַנְיָהוּ of א, א would pronounce 'כונ', with ב, 31, 12f. See on v. 27. א במשא יטר במשא. See discussion and suggestions in detail in BERTH. and ÖTTLI *ad loc.* א has here, as in v. 27, ἄρχων τῶν ψδῶν. It read, accordingly, in both passages אַרְחָן בְּמַ, or, perhaps, (see KENNIC.) 'יטר בְּמַ'. 5
- (24) א K^ethib מַחְצְרִים; Q^ré מַחְצְרִים here and ב, 5, 12; 7, 6; 13, 14; 29, 28 as Hifil of הַצַּר 5 (see BÄR 116); ב, 5, 13 מַחְצְרִים, Pifil of the same verb. The K^ethib is the correctly formed part. Hif. of a *verbum denominativum* הַצַּר, derived from הַצְרָה *trumpf.* However, as we do not know the etymology of הַצְרָה, we cannot say that a verb הַצַּר as suggested by the Q^ré is wrong; הַצְרָה may be a modification of הַצְרָה, and ultimately derived from a verb הַצַּר; cf. GES.-KAUTZSCH²⁵ p. 152. 10
- (27) א הַשַּׁר הַמְשָׂא, quite ungrammatical. The first ה may, at need, be explained by dittography. 10
א וּכְנַנְיָהוּ, א leχονίας=יְכָנְיָהוּ, or rather כְּנַנְיָהוּ, a scribal error for וּכְנַנְיָהוּ, see on v. 22. 15
- 16 (5) א וְיַעֲזֵאֵל; cf. note on 15, 18.20. It is certainly the same name which there follows Zachariah. It is noteworthy, moreover, that א has preserved ΟΖΙΑΣ in this verse also, only in the wrong place. 15
- (13) א עֲבָדוּ; א παῖδες αὐτοῦ, which agrees better with the parallelism (see BÄTHGEN on ψ 105, 6). 20
- (15) א וְזָכְרוּ; ψ 105 וְזָכְרוּ; א μνημονεύομεν, equally unsuitable; it has grown out of μνημονεύων Α. 20
- (19) א בְּהִיוּתְכֶם; ψ 105 and א have the third person, which is decidedly more correct. 25
- (30) א תִּבְנוּ; cf. FIELD, *Hexapl.* on ψ 105, 10. Important MSS of א have here also καὶ γὰρ κατάρθωσε; cf. HOLMES. 25
- (38) א וְאַחֵיהֶם. If the text of this word be original, a second name must have dropped out before it; so BERTH. following 26, 1ff. It is simpler to read וְאַחֵי, with א. 30
א וְיִרְתּוּן; in some MSS, but wrongly (see BÄR 110), וְיִרְתּוּן. In ψ 77, 1 the Q^ré reads יְרִי. Elsewhere יְרִי is the rule. It is the same process as in חִירוֹם—חִירוֹם—חִירוֹם; see on 14, 1. א ἰδαίθωμ. 30
- (41) On הַיָּמִן see above *ad* 1, 2. 30
- (42) א הַיָּמִן וְיִרְתּוּן, manifestly repeated by oversight from v. 41; see א. 30
- 17 (5) א וּמִמְשָׁקָן, a manifest corruption of the text of 2 Sam. 7. Traces of 35 the true reading are still preserved in א מִמְשָׁקָן=מִתְהַלֵּךְ and in א ἐν σαρκὶ καὶ ἐν καλύμματι, *in tentorio*. A somewhat different view is expressed by KLOSTERM. on 2 Sam. 7, 6.
- (10) א וְהִכְנַעְתִּי, whence א have the perfect; but the context requires a future. 40
א וְבֵית, which can only be translated with difficulty. The ו is obviously derived from the reading וְבֵית וְגוֹ, still preserved in א (καὶ αὐξήσω σε καὶ ...) from which, however, it should by no means be inferred that this reading is correct (KLOST.).
- (17) א וְיִרְתּוּן הַיָּמִן. This text is certainly corrupt. I have no satisfactory alteration to suggest. The best attempts are by WELLM. on 2 Sam. 7, 19 and 45 ÖTTLI, *Chron.* 55.
- (18) א לְכַבֵּד אֶת־עַבְדְּךָ. Alter to agree with 2 Sam.; see BERTHEAU.
- (19) The words אֶת־כְּלֵי־הַגְּדֻלוֹת are rather superfluous, and do not appear in א; but on account of 2 Sam. they cannot well be struck out.
- (21) א נִוּ אֶת־הָאֵלֶּיךָ לְשׁוֹב לֵךְ. The alterations follow 50 GEIGER's suggestion (*Urschrift* 288), and are analogous to those adopted by almost universal consent in 2 Sam. 7. Cf. the critical note on 2 Sam. 7 in KAUTZSCH's AT; also WELLM., DRIVER, and BUDDE on 2 Sam. 7.

- 13 (7) **א** in the current texts **בְּעִנְלָה**; see BÄR and **Ⲭ**.
 (9) **א** **כִּי־רָן**. The word is missing in **Ⲭ**^v; in 2 Sam. 6,6 **א** **נְבוֹן** **Ⲭ** **Νωδαβ** — entirely uncertain; cf. DRIVER on 2 Sam. 6,6.
 (14) **א** **בְּבֵיתוֹ**. A disturbing element; it can only apply to the cell or shrine of the Ark, of which **Ⲭ** know nothing. Perhaps 'א' **בְּבֵית ע' א'** originally stood here; in that case the words 'א' **בֵּית ע' א'** would be a later gloss, and the whole alteration would have been effected for dogmatic purposes: the Ark is supposed to have stood not *in* the heathen house but *near* it, and hence required a cell or tent, which, if it is true, should be termed **אהל**. 5
- 14 (1) **א** **Κεθίβ** **הירם**, **Qérê** **חירם**. Which form is original? **Ⲭ** has **Χειραμ**; Phœnician inscriptions have **חורן** and **חירן** (see SIEGFRIED-STADE 190.200); in Assyrian we find *Hirummu* (= **הירום** 1 Kings 5,24.32; 7,40= **Εἰρωμος** Jos. *Ap.* 1,17f.). **חורם** (**חורן**) seems to be original (cf. **חור** Ex. 17,10 &c., and **יִתְרֹן-יִתְרָן**). The next stage may be represented by **חורום** (cf. **יִתְרֹן-יִתְרָן**; **יִתְרֹן-יִתְרָן**). But **חורום** must become **הירום** (see BARTH, *Nominalbildung*, p. xxix), and **חירם** may be due to a combination of **חורם** and **חירום**. It is questionable, however, whether the Chronicler used the oldest form of the name. 10
 (2) **א** **נִשָּׂא מִמְּלַכְתּוֹ** . . . **נִשָּׂא**, has manifestly arisen from the parallel **מִלְּבָתּוֹ** of 2 Sam. 5 by error in reading (see WELLM. *Sam.* 164.165). However, on account of the **לְמַעַלָּה** which stands between, it is quite possible that it was the Chronicler himself who committed the error in reading; and so, strictly speaking, the alteration, once effected, no longer comes into the sphere of textual criticism. 20
 (5,6) As to the two names omitted, **אלפלט** and **נגנה**, see on 3,6.
 (8.13) **א** **וַיִּפְשְׁטוּ**, corrected on the basis of 2 Sam. 5; see WELLM. 25
 (14) **א** **הָקֵב**; see DRIVER on 2 Sam. 5,23.
- 15 (16) **א** **לְשִׁמְחָה**, has arisen through dittography.
 (17) On **אֵיתָן** and **אֵיתָן** of **א**, see above *ad* 1,2.
א **קִישִׁיָּהוּ**. In **א** 6,29 the name reads **קִישִׁי**, apparently= **קִישִׁי**; here in **Ⲭ** **Κεισαῖος**, 30 *z. e.* **קִישִׁיָּהוּ**, or rather **קִישִׁיָּהוּ**.
 (18) **א** **בֶּן יַעֲזִיבָל**; **Ⲛ** *et Ben*, but **Ⲭ** **Ζαχαρ καὶ Οὐζιηλ**. In some Heb. MSS (see KENNIC.) **בן** is wanting, in others the **ו** before **יעזיבאל**. In any case, therefore, **בן** should be stricken out, since apart from this, it has no connection in the text. But the corruption of the text seems to have extended further to the succeeding name. 35
V. 20 presents the same name without the prefixed **י**, which, taken together with the **Οὐζιηλ** of **Ⲭ**, here and in v. 20, and **Oziel** in **Ⲛ** v. 20, distinctly points to **יעזיבאל**. Cf. in particular 24,20.21.
א **וְעִנִּי אֱלִיאָב**. The very absence of **ו** before **אליאב**, (which, however, still appears in five MSS cited by KENNIC., likewise in **Ⲭ** and **א** in v. 20), indicates disturbance of the text. The preceding name is totally obscure. **Ⲭ** **Ἐλιωηλ, Ιωηλ, Ἀνι, Avανίας**, and at v. 20 further **Ωνι, Ἀβανι**; **Ⲛ** *Ani*. If the consonants are original they might have been pronounced equally well **עני**, **עני**, or **עני** (one MS cited by KENNIC. reads **עוני**).
 The names pointed **מעשיהו** and **מתתיהו** in **א** may also be pronounced according 45 to **Ⲭ** with *a* instead of *e* and *i*.
 (19.20) Cf. in general the note on vv. 17.18.
 (21) **א** **ויעזיאל ויעזיהו**; **Ⲭ** **Ιηηλ καὶ Οὐζιας**, quite as at the end of v. 18, where the addition **καὶ Οὐζ.** is certainly to be struck out. Hence here also the clause is open to suspicion. The suspicion is corroborated (*a*) by the long addition of 50 the *Aldina* which concludes with the suspected words; and (*b*) particularly by **Ⲭ**, for which, according to 16,5, **Ιηηλ** and **Οὐζιας** are one and the same person; **Οὐζ(ε)ηηλ** is called in this Version **Ιηηλ**.

- 11 that case, מבהר contains the name of a place, which should be connected with what precedes, and this again agrees with 2 Sam.
- (40) **A** twice הִתְרִי, **G** Ηθηρει, in 2 Sam. Αιθειραϊος.
- (42) **A** ועליו שלשים. The alteration follows **S**; cf. BERTHEAU and ÖTTLI.
- (43) In הַמְתַּנִּי of **A** the vocalization is doubtful. **G****Z** appear to have מְתָן in mind. 5
- (45) Nor is the pronunciation of הַתִּיץ quite certain. **G****Z** presuppose הוצי.
- (46) **A** הַמְתַּחִּים, unintelligible; **Z** *Mahumites*. presupposes מַחֻמֵי. **G** Μιει, Μῶμει, Μῶμωει. See hypotheses in BERTHEAU and ÖTTLI.
- (47) **A** הַמְצַבֵּיהָ, certainly incorrect, but totally obscure. 10
- 12 (3) **A** בְּנֵי הַשְּׂמֵקָה, but see KENNIC. **G** υῖός, **S** *filiius ejus*. **G** renders the name as Αμα; read υῖός Σαμα, **G**^A Σαμαα; **Z** *Samaa*.
A ויואל, Q^erê וְיִיאֵל; some MSS, cited by KENNIC., יואל and יואל; **G****S** Ισηλ — doubtful.
- A** עֲזֻמֹּת, **G** Ασμωνθ, **Z** *Azmoth*. See on 1,20. 15
- (4) The Masoretic tradition closes this verse with ועל השלשים, so that the chapter has one verse more; see BÄR's text, p. 19, and his note on p. 107.
- (5) **A** ההרופי; but see KENNICOTT.
G**V** renders אלעזי of **A** by Αζα; this is scarcely an essential difference; **G****V** read according to KENNIC. 17,80 &c. אלעזי; the opening syllable אל is attached to the 20 preceding word in **G****V** (cf. **G**^A).
- (6) **G****V**, with five MSS cited by KENNIC., **Q**υρια=ΟΖρειηλ. **G****V** renders the last two words of the verse: καινα και Σοβοκαμ και οι Κορειται. The last και is perhaps original, and we should read והקי (but see in v. 7 και οι του Γ.). The rest of the discrepancy disappears with the elimination of the first και: καινα σοβοκαμ=και 25 ιασβο(κ)αμ (cf. **G****S**).
- (7) **A** ויעלה. Many MSS, cited by KENNIC. ויעלה. Hence, it would seem, comes **G****V** και Ελια=και Ιελια. Is a name יעלה presupposed here, or have we merely a scribal error in **G**?
A in the current editions הַגִּדּוֹר. BÄR, with many Codd. (see KENNIC.) and **C** 30 גר—, whence we can explain the article. V. 21 affords a test of the correctness of this solution; there, **A** has גדר, but **G** again גדר.
- (9) Vocalization of **A** עֲבַדְיָה doubtful. **G** Αβδεια=עֲבַדְיָה (Μειβδεια, 7,3, is a scribal error); cf. Αβ(ε)δεδομ=אדם עֲבַד (cf. LAG., *Übersicht* 75ff.). **Z** *Obdias*, elsewhere *Abdias*. — עֲבַדְיָה=עֲבַדְיָה 5,15. 35
- (11.12) **G** Ελιαβ and Ελιαζερ, both probably scribal errors.
- (15) **A** גִּדְיָתוֹ, which should be read *gidyótaw*; elsewhere always with the Q^erê גִּדְיָתוֹ; cf. KENNICOTT.
- (17) **A** ויוקה; but see KENNICOTT and BÄR 107.
- (18) **A** עֲמָשִׁי; but see on 6,20; 11,12.20. 40
- הַשְּׁלוּשִׁים K^ethib, supported by **G****S****Z**.
- (19) **A** עֲזָרָה; but **G****A****Z** (*non dimicavit cum eis*) read the singular.
- (20) **A** in the usual editions עֲרֵנָה; see BÄR 108.
- (23) In the first halfverse the text is doubtful. See BERTH. for difficulties in the meaning. In addition, **G****Z** do not render הַחֲלוּץ, and perhaps read instead an 45 אִשָּׁר, which can hardly be spared before באו.
- (32) **A** K^ethib יששכר; see on 7,1.
- (33) For ולעדר cf. BERTHEAU. — Some Heb. MSS לְעֵזֶר; **G** βοηθησαι.
- (38) **A** עֲרֵי; some MSS עֲרֵי, **G** παρατασσομενοι. 50
- 13 (6) **A** שָׁם; see ÖTTLI, *Chron.* 48.49. He proposes to add עָלָיו. But it is simpler to alter on the basis of **G** οὐ ἐπακλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, **Z** *ubi invocatum est nomen ejus*.

- II אִישׁ בָּעָם. Cf. for this and the following WELLM., KLOSTERM., and DRIVER on 2 Sam. 23,8ff.; also the critical notes on 2 Sam. 23 in KAUTZSCH's AT, and in BUDDÉ's edition of the Heb. text (p. 79). — For אִשְׁבַּעֵל = אִשְׁבַּעֵל, see the note on 7, 1. אִישׁ הַשְּׁלִישִׁים; Q^crè quite perversely.
- (12) אִישׁ הָרֹדֶף, 2 Sam. רֹדֶף; ὁ Δωδαί = הָרֹדֶף; cf. ἰεσσαί = אִישׁ, Σοβοχαί = סִבְכֵי, Αμασαι = עַמְשֵׁי-Αμασαι 5 ἰεθθαι = עַתִּי. Cf. v. 20.
- (14) אִישׁ וַיִּצְלֵהוּ וַיִּצְלֵהוּ . . . וַיִּתְּצֵבוּ. Ὡ and 2 Sam. read the singular.
- (15) אִישׁ מְעַרְתָּ; but see v. 16 and WELLM. on 1 Sam. 22,2.
- (20) אִישׁ אַבְשִׁי, elsewhere אַבְשִׁי = אַבְשִׁי; Ὡ Αβείσα. See on this name LAGARDE, *Übersicht* 75 (and in 1 Sam. 26,6ff. and 2 Sam. 2,18ff. the word wavers between σ and σσ. — Cf. also v. 12 and 6,20. אִישׁ K^cthib = אִישׁ, Q^crè ὦλ.)
- (20.21) אִישׁ three times שְׁלוֹשָׁה. S, correctly, שלושים.
- (21) אִישׁ בְּשָׁנִים. The article is surprising. Read 'שָׁ as two (cf. בְּשָׁמָּה Deut. 26,14; בְּהֶוֶק 15 Is. 40,10; also Is. 48,10 בְּכֶסֶף בָּ; בְּכֶסֶף בָּ, *essentia*, see GESENIUS-KAUTZSCH²⁵ § 119,3, b, 1), perhaps even 'שָׁ equal to two. KLOST. 'שָׁ (?). KAUTZSCH, following v. 25, reads הָנוּ.
- (22) אִישׁ בְּרִאשֵׁי. But the story is not about his father. Strike out בֶּן with Ὡ in 2 Sam. (αὐτός has developed there from δυνατός). 20 אִישׁ שְׁנֵי אַרְיָאֵל מוֹאֵב. See Ὡ in 2 Sam. and ὩL here.
- (24) אִישׁ בְּשָׁלוֹשָׁה; but cf. v. 25.
- (27) אִישׁ שְׁמוֹת. Ὡ Σαμαθ, which corresponds to the שְׁמוֹת of 27,8, whereas שְׁמָה in 2 Sam. may be taken from 2 Sam. 23,11. אִישׁ הַהֲרֹרִי, most probably to be corrected according to 2 Sam.; but see KLOSTERM. 25 אִישׁ usually חֲלָץ; but see BÄR 107. אִישׁ הַפְּלוֹנִי; correct in 2 Sam.
- (28) The vocalization of אִישׁ עֵרָא is doubtful; Ὡ here Ωραι, but in c. 27 Οδοσιας.
- (29) אִישׁ עֵלִי, 2 Sam. צִלְמוֹן; but Ὡ Ελλων, ὩL Αλιμαν, speak for an original γ and against צ. 30 אִישׁ סִבְכֵי, see on 20,4.
- (32) אִישׁ הָרִי, probably originated, through a scribal error, from הָרִי in 2 Sam. (הָרִי = הָרִי = הָרִי); cf. ὩL and KLOSTERM.
- (33) אִישׁ הַבְּחָרוֹמִי, scribal error.
- (34) אִישׁ בְּנֵי הַשָּׁם הַנְּזוּנִי; see KLOSTERM., DRIVER, and the critical notes in KAUTZSCH 35 and BUDDÉ on 2 Sam. — בְּנֵי has arisen by dittography. Ὡ in Chron., with its Σομο[λο]γεννουνειν, read at any rate something different from הַנְּזוּנִי; but cf. especially the reading of ὩA: υἱοὶ Ασαμ ὁ Γωυυι. אִישׁ שְׁנָה (see BÄR); Ὡ Σωλα, ὩL Σαμαια; but see 2 Sam. 23,11.33.
- (35) אִישׁ שָׁרָר; 2 Sam. שָׁרָר is probably correct. 40 אִישׁ אֵלִיפֶלֶט; 2 Sam. אֵלִיפֶלֶט is probably correct.
- (36) אִישׁ הַמְּכַרְתִּי; see KLOSTERMANN on 2 Sam. אִישׁ אֲחִיָּה הַפְּלִנִי; see KLOSTERMANN on 2 Sam.
- (37) אִישׁ נְעָרִי בְּרִאשֵׁי; 2 Sam. פְּעָרִי הָאֲרָבִי; in הָאֲרָבִי (cf. KLOSTERM.) we seem to have the remains of the *nom. gent.* אֲרָבִי. Still אֲרָבִי itself would be a by no means im- 45 possible *nomen gentile* (cf. Jos. 15,52). As in addition Ασβι, Αζωβαι, Ασβαηλ, and similar names, are represented in Ὡ, no decision can be reached. In the case, too, of נְעָרִי, or פְּעָרִי, we must be content with a *non liquet*, as both names are unknown elsewhere.
- (38) אִישׁ יוֹאֵל; Ὡ Ιωηλ, 2 Sam. יוֹאֵל, ὩL Ιωηλ — doubtful. 50 אִישׁ אֲחִי; Ὡ and 2 Sam. בֶּן. אִישׁ מְבַרְכֵי בְּרִאשֵׁי הַנְּזוּנִי. Probably to be corrected according to 2 Sam. As the subsequent verses also enumerate foreigners, הַנְּזוּנִי בְּנֵי הַנְּזוּנִי would seem to be correct. In

- 8 (36,37) א מוצא, Θ *Maiσα*.
 (38) א בכרו, Θ *πρωτότοκος*. S then helps to make up the number by a division of the first name; on the other hand certain MSS of Θ (*cf.* HOLMES) add an Ασα at the close.
 א לערה; see on 12, 9. 5
- 9 (7) א הוניה, Θ *Ωδουια*.
 (10) א ודעה, Θ *λωδαε* presupposes ידעיה.
 (12) א משלמית, Θ *Α-ωθ*.
 (26) א הם הלויים והיו, Θ *οί Λευ. ἦσαν*, S omits ה' הל' entirely. Read, with KEIL, ומן 10 ה' ה' היו.
 (35) א *K^ethib* ועואל, but Θ *ληλ, ληλη* in accordance with the Q^rê.
 (39) See note on 8, 33.
 (40) א מריב בעל; see on 8, 34.
 (41) א ואחו, inserted on the basis of 8, 35. 15
 (42) א איתיערה וערה, a scribal error for יערה; *cf.* 8, 35. 36.
 (42-44) See notes on 8, 36-38.
-
- 10 (2) Instead of Saul's second son *Abinadab* S gives א (Cod. Ambr. incorrectly: אא). This is, of course, wholly erroneous, but the mistake is nevertheless of value, because it shows that this name for one of Saul's sons (= אשבעל = אשבעל), which in א only occurs in a single passage (1 Sam. 14, 49), was still known even in the time of S. *Cf.* א 8, 34, but א 8, 33. 25
 7) א נסו. Θ + *Ισραηλ*; (*cf.* 1 Sam. 31, 7 + *אנשי ישראל*), indispensable.
 9) א וישלחה. See the note on 1 Sam. 31, 9 in KAUTZSCH'S AT.
 (10) א ואת גולגלתו תקעו בית דגון = *and they nailed up his skull in the temple of Dagon*. See esp. WELLM. *Sam.* 148f. If the text were original we should expect *their* 30 *god* in v. 10^a. 1 Sam. 31, 10 presents a totally different text, which, excepting *תקעו*, is correct. In place of the latter LAGARDE (*Griech. Übers. d. Proverbien*, p. v) has conjectured *תקעו*. It is interesting to observe — a fact which WELLM. and DE LAG. do not mention — that S presents the correct text almost word for word (א *אבסו*). FRÄNKEL (*Jahrb. prot. Theol.* 1879, pp. 11. 35 12) can scarcely be right in the idea that this text of S was derived from Θ on 1 Sam. 31.
 (11) א קל-יבש; very strange. 1 Sam. 31 is here manifestly more correct. Θ still read יבשי (*κατοικούντες Γαλααδ*); so, too, S.
 (13) Θ and Α have at the close of the verse a further addition from the Hexapla 40 (see FIELD), showing how such reflections of the Chronicler gave rise to still further outgrowths.
- 11 (2) The אלהיה and the second עמי of א are wanting in Θ. They were probably wanting originally in the text of Chron. We can scarcely suppose that the trans- 45 lator of Θ, who elsewhere makes few attempts to harmonize the discrepancies between Chron. and Samuel, would have made an exception in this case.
 (4) א דור וכל ישראל, Θ, in agreement with Sam., *ὁ βασιλεὺς καὶ ἄνδρες αὐτοῦ*; *cf.* preceding note.
 (8) The text of v. 8^b was doubtful as early as the time of Θ. It reads in Θ: καὶ 50 ἐπολέμησεν καὶ ἔλαβεν τὴν πόλιν. See the notes on the Translation.
 (11) א מקפר הנב', cannot be original on account of the plural אלה. For the same reason מקתר (BERTH.) is unsuitable. Substitute שמוח, following 2 Sam.

- 7 scarcely be restored, as the Versions fail us, and the parallels give too little information. See various attempts in BERTHEAU and ÖTTLI.
- (18) **M** הַמַּלְכֶתָה; but the pointing is quite uncertain. **G** ἡ Μαλεχεθ, **I** *regina*.
- (25) **M** בָּנוּ **G** υἱοὶ αὐτοῦ is probably correct, though in this connection not much dependence can be placed on **G**. 5
- (27) **M** גּוֹן; elsewhere always גּוֹן. So **G****I** even here.
- (28) **M** in some modern editions עֵינָה, but the true tradition is עֵינָה, or perhaps אֵינָה (JO. DAV. MICHAELIS, *Bibl. Hebr.*, 1720, *ad. loc.*). See BÄR, *Chron.* p. 103, and *cf.* BERTH.² 78; **G****V** also has Αἶα.
- (31) **M** K^ethib בריות, Q^re בְּרִיּוֹת; *cf.* **G****V** Βηζαθ, **I** *Barsaith*. 10
- (32) **M** שׁוּמֵר; but *cf.* v. 34 and **G****V** Σαμηρ=שָׁמֶר; for this name, *cf.* STADE, ZAT 5, 166 and see also ב, 24, 26. On the other hand, we must not forget that we read *e. g.* Ωβηδ alongside of עָבֵר 8, 12; *cf.* 5, 24.
- (33) **M** עֵשׂוֹת. **I** *Asoth*, **G** Ασειθ.
- (34) **M** K^ethib וְהָבָה; Q^re וְ, so, too, **G****I**. 15
- (35) **M** וּבְיָהֶלֶם. **I** *filii autem*. The name 'ה' must be altered to הוֹתֵם (v. 32) to fit the context; otherwise we should have הֶלֶם in v. 32 instead of 'הו'.
- (37) **M** בַּצַּר; **G**^A + καί.
M וְשָׁלְשָׁא. **G** Σαλεισα, **I** *Salusa*. 20
- 8 (1) The אָהָרָם of **M** should perhaps be read אָהָרָם, following Num. 26, 38.
- (3) **M** אָרָר should probably be read אָרָר, following Num. 26, 40 and Gen. 46, 21.
- (5) On שְׁפוּפָן and חוֹרָם of **M** compare the note on 7, 12.
- (9) **M** חָרַשׁ; **G** Αδα, probably derived from Αδας, which would point to חָרַשׁ.
M מִישָׂא; **G** Μισα, **G**^A Μωσα. 25
- (10) **M** according to BÄR שֶׁבִיָּה; other MSS שְׁבִיָּה. **G** Σαβια, Σεβια; so **S** also; **I** *Sechia*.
- (12) **M** עָבֵר, **G** Ωβηδ.
- (14) **M** וְאַחֵי שֶׁשֶׁק. The missing ו before 'ש is noteworthy. **G** και ἀδελφός αὐτοῦ; *cf.* BERTH., and read as in our text. *Cf.* however, as to שֶׁשֶׁק, **G**^A Σωσηκ, **I** 30 *Sesac*, **S****A** *Sisac* (سِسَاق, سِسَاق).
יְרֵמוֹת of **M** must be the same as יִרְהָם of v. 27. It is impossible to say which of the two is correct.
- (15) **M** וְעָרֵר וְעָרֵר, **G****V** Αρηρ και Ωδηδ. **G**^A Αρωδ και Ωδερ; **I** *Arod et Heder*.
- (20) **M** אֶלְיַעֲנִי. **G****I**, as elsewhere, Ελιωναι. The latter must be the correct form of 35 the name; for *My God my eyes* is absurd. The meaning of the name must be: *Towards JHVH my eyes*; *cf.* 26, 3 אֶלְיָהוּעֵינִי.
- (24) **M** עֵילֶם, **G** Αιλαμ. See on 1, 2.
- (25) **M** K^ethib פְּנִיָּאל, Q^re פְּנִי-ו. **G** wavers similarly; **I** *Phanuel*.
- (29) **M** יַעֲיָאֵל; but see 9, 35. 40
- (30) **M** וּבַעַל וְנָרַב; **G**^A Βααλ και Νηρ κ. Ναδαβ, according to 9, 36 absolutely necessary. Another, but scarcely right, hypothesis may be found in WELLH., *Sam.* 30.
- (31) **M** וְנָרַב; **G****I****S****A** + וּמַקְלוֹת, correct according to 9, 38. וְ=וכריה.
- (33) **M** אֶת קִישׁ; *cf.* BERTHEAU *ad locum*.
- (34) **M** מַרְיָב בַּעַל alongside of בַּעַל מַרְיָב 9, 40^b. Which of the two forms of the name is 45 original? **G****V** Μερῖβααλ, 9, 40 Μαρῖβααλ (**G**^S Μαρῖβαλ), **S** مَرِيَبَاال prove the originality of **M**, מַרְיָב בַּעַל, the meaning of which is *Man of Baal* (*cf.* مَرِيَبَاال, مَرِيَبَاال; *Champion of Baal* (*cf.* the Arab. *Imr'il Qais*, BÄTHGEN, *Beiträge zur sem. Religionsgesch.* 108), or: *My Lord is Baal* (*cf.* מַרְיָיָהב=מַרְיָיָהב, BÄTHG. *loc. cit.* 64f.; BEEAMAPI, *Corp. Inscr. Sem.* 1, 111; אַרְנִיָּה, בַּעַלְיָה). The name בַּעַל מַרְיָב means: 50 *He who strives with Baal*; this is a later corruption of the original name, apparently suggested by Jud. 6, 32.
- (36) **M** עֲזֻקָּתָה. **G**^A**I****S** Αζωθ; see the note on 1, 20.

- 6 preserved the name Ἐφραῖμ. This corroborates the idea, reasonable in itself, that our text should be corrected in accordance with Jos. 21, 5.
- (51) אַל נְבוֹלָם . . . וּמִשְׁפַּחַת . . . , corrected in accordance with Jos. 21, 20.
- (52) אַל עִיר הַמָּוֶה; same case as in v. 42; cf. Jos. 21, 21.
- (53) אַל לְקַמְעָם; Ἐ λεκάμιν, Ικααμ; but Jos. 21, 22 has the name קַבְצִים, which is strangely wanting in ṬV.
- (54) אַל עֵנָר; see BERTHEAU.
- אַל בְּלָעָם; see BERTHEAU.
- אַל לְמִשְׁפַּחַת לְבָנָי; ungrammatical.
- (56) אַל מִמִּשְׁפַּחַת הַנִּיזִי. Ṭ still preserves the plural in πατριῶν; corrected to conform with v. 48.
- (57) אַל קָרָשׁ; corrected to conform with Jos. 21, 28 and 19, 21.
- (58) אַל עֵנָם; cf. Jos. 21, 29; 19, 21.
- (59) אַל מִשָּׁל; cf. Jos. 21, 30; 19, 26.
- (60) אַל חֹזֶק; cf. Jos. 21, 31; 19, 25. 15
- (61) אַל חֲמוּן. ṬV Χαμῶθ; cf. Jos. 21, 32 תַּחַת.
- (62) אַל רְמוּנוֹ. Jos. 19, 13 רְמוֹן; cf. Jos. 19, 13 Nahalal. By the omission of two additional names given in Jos. 21, 35 the text seems to have become confused. I do not venture to decide whether the derangement originated with the Chronicler or not; cf. 20 BERTHEAU.
- 7 (1) אַל K^ethib יששכר יששכר. The Masorah to Gen. 30, 18 says: 'בל יששכר יששכר קרי'. Therefore the word is written throughout as a *Q^rê perpetuum* יששכר (Ben-Asher) or יששכר (Ben-Naphthali; see BÄR, Gen. 84). *Ex utriusque sententia pronunciandum* יששכר, *sed inter se dissident eo, quod haec lectio secundum Ben-Ascher Keri quod dicitur perpetuum est. Sunt vero, qui Ben-Naphthali יששכר (affert praemium) sicut Mosen ben-Nocha יששכר legisse putent* (BÄR, loc. cit.). — But there is no evidence that the name would have been pronounced *Yish-sakhar* or *Yissakhar*, and that it was not pronounced *Issakhar* for *Ish-sakhar*. As to אששכר = יששכר, cf. ישור = 30 אשוו 1 Sam. 14, 49; אשי = ישי 2, 13, and cf. the notes on 4, 16; 11, 11; 10, 2, also WELLM. Sam. 95f. See moreover v. 30: מְנָה, יְשׁוּהָ, יְשׁוּי, יְשׁוּי = Iviva (Iuva), Ισουα, Ισουι. אַל K^ethib וְשִׁיב, Q^rê וְשִׁיב supported by ṬV.
- (2) אַל וְהָמִי. Ṭ generally Ιεμουσ; Ṭ *Jemai*. As to the first syllable, see FRANKEL, *Vorstudien* 119: בְּרָמֶל - Χερμελ, לְבָנָה - Λεβνα. 35
- אַל חֵיל. Altering the position of the *athnach* is the slightest change that will give a satisfactory result.
- (3) אַל עֲבָרְיָה, see on 12, 9.
- (6) אַל בְּנֵי, but see KENNICOTT and ṬVSA.
- (7) אַל עִירֵי. ṬV עִירֵי. 40
- (10) אַל K^ethib וְעֵשׂ, Q^rê וְעֵשׂ, supported by ṬV.
- (12) אַל וְיִיתָן. ṬV Ζαῖθαν. See on 1, 2.
- אַל שָׁפָם וְהָפָם. Gen. 46, 21 and Num. 26, 39 may be compared. In both, sons of Benjamin are mentioned with similar names: in the former מְפִים וְהָפִים, in the latter שָׁפָם and וְהָפָם. The proper form of the names can hardly be determined with certainty. See the commentaries on Chron. Gen. and Num. 45
- אַל הַשִּׁים, so also in Gen. 46, 23; but in Num. 26, 42 שׁוּחָם. Ṭ Ασσμ, Ασσβ.
- (13) אַל שְׁלוֹם. Gen. 46, 24; Num. 26, 48f. שְׁלָם. See on 2, 40. 41.
- (14) אַל אִשְׂרָאֵל, is a gloss which originated through the repetition of [אִשְׂרָאֵל] in connection with Num. 26, 31. See BERTH. (against this view, but without good reason, 50 BÖTTCHER, *Neue Ahrenlese*, iii, 222). Perhaps the author meant to write the name of 4, 16. See the note on that verse.
- (15) אַל וּמְכִיר לָקַח אִשָּׁה לְהָפִים וְלִשְׁפִים וְשָׁם אָחָזוּ מַעֲבָה וְשָׁם הִשְׁנִי צִלְפָּחַד וְגוֹ. The text can

- 5 (24) **אל** וַעֲפָר, **Θ** Οφερ, Γοφερ; cf. Γομορρα for עַמְרָה; Ωβηδ for עֲבָד; Μουλει for מְהֵי. The *o*-vowel corresponds to the guttural *y*, and gives no evidence for *cholenu*. The *i* should be struck out.
אל עֲוִיָּאל and וְהָדִיָּאל; **Θ** *Esriel* and *Iediel*. The *e* may be due to the influence of the *y* and *n* (FRANKEL, *Vorstudien* 119).
אל הַדְּוִיָּה, **Θ** Ωδουια; see note on 3,24. 5
- (29) **אל** מְרִים. The Versions have uniformly מְרִים; cf. Βαλααμ-βְּלָעַם; Γαλααδ-Γֶלְגַּד. According to FRANKEL, *Vorstud.* 119 the *α* of the first syllable is due to a vocalic assimilation of the first syllable to the second. This explanation may be correct in many cases, but not in all. Assyrian forms like *Hazaqiū'u* for Heb. 10 (וְהָזַקְיָהוּ(?), or *Sam'ūna* (Sennach. v, 33) = שְׁמַעֲוִן(?), to be sure, are no evidence against FRANKEL's theory, for we do not know what *Sam'ūna* is, or whether the name is identical with שְׁמַעֲוִן; nor can we tell whether the cuneiform *Hazaqiū'u* is not simply an attempt at rendering a pronunciation הָזַקְיָהוּ (cf. הָזַקְיָהוּ) or הָזַקְיָהוּ(?). The well-known name *Abihu* is written in **Θ** almost throughout Αβιουδ = אֲבִיהוּד 15 (8,3). Is that the original form of the name (= *My father is Majesty*)?
- 6 (6) **אל** עָדוּ; but **Θ** Αδδ(α)υ, **ℹ** *Addo*, **ℹ** *Adu*, so that the first syllable at least cannot be positively vocalized.
- (11) **אל** אַלְקָנָה בְּנֵי אַלְקָנָה; strike out, with **Θ**, the second 'אלק'; this justifies the K^cthib בְּנֵי 20
 For צוּפִי see on v. 20.
אל וְנַחַת; **ℹ** **ℹ** have the same, **Θ** likewise Νααθ (see HOLM.; **Θ** *Καιναθ*). But in v. 19 the same person bears the name תָּחַז, **Θ** *Θουσε*, **Θ** *V* (cf. the note on צִיָּה and צוּיָּה, v. 20) **Θ** *ε*ιε, **ℹ** *Λωλ*, **ℹ** *Thohu*, and in 1 Sam. 1, 1 the name תָּחַז, **Θ** *Θοκε*, **Θ** *Θοου*. — What is the original here? The best authenticated form is תָּחַז. 25
אל נַחַת may have arisen from תָּחַת through a scribal error, and תָּחַת, like תָּחַז, seems to be a subsequent corruption of תָּחַז. Cf. DRIVER, *Notes on Sam.* 3. תָּחַז is, of course, less corrupt than תָּחַת.
- (12) **Θ** *L* + בְּנֵי שְׁמוּאֵל; the words are indispensable.
- (13) **אל** הַבְּכֹר יִשְׁנֵי וְאַבְיָה. See BERTH.² 61, and, besides, particularly **Θ** *LSA* (ὁ πρῶτος- 30
 τοκος αὐτοῦ ἰσηλ καὶ ὁ δεῦτερος Αβια).
- (18) As to הַיָּמֵן, **Θ** *Αιμαν*, see above on 1,2.
- (19) **אל** תָּחַז. See on v. 11 (וְנַחַת).
- (20) **אל** K^cthib צִיָּה, **Θ** *Σουφ*. The Q^crē prefers the *u*-vowel in this name instead of *i* (*o* in צוּפִי v. 11 as well as in צוּפִים 1 Sam. 1, 1 may be a mistake). However, the 35
 tradition is not quite consistent; **Θ** varies: in 1 Sam. 1, 1; 9, 5 it reads Σειφα (**Θ** *Σοφιμ*) and Σειφ. — But what is the relation of צוּיָּה to the צוּפִי of v. 11? **Θ** has Σουφει, which seems to be = צוּפִי. The latter is also accepted as the true reading in 1 Sam. 1, 1 (see BUDDE *ad. loc.*). But if we find that **Θ** in 1 Sam. 1 has Σειφα = צוּפִי or צוּפִי (WELLH. *Sam.* 34; cf. Αβεσσα-אַבְיָשִׁי; Σαρα-אֲבִישִׁי; see, how- 40
 ever, the note on 11,20), we may perhaps accord the greater probability to the reading צוּפִי here as well in 1 Sam. It may be an older form of the *nomen gentilitium* (cf. the *nomen gentil.* in Aramaic and Assyrian; see *Beitr. z. Assyriol.* i, 459). In v. 20 we have the name of the place (צוּיָּה) and in v. 11 (צוּפִי) the name of the inhabitants of that place. 45
- (25) **אל** בַּעֲשִׂיָּה. Elsewhere the name appears as מַעֲשִׂיָּה; so **Θ** *V* here also, and many Heb. MSS cited by KENNIC. Cf. the note on 2,6 (זִמְרִי).
- (42) **אל** עֲרֵי הַמָּוֶה; but only Hebron is a city of refuge; cf. Jos. 21,13 (see KAUTZCH's AT).
- (43) **אל** חִילָן; Jos. 21, 15; 15, 51, contrariwise, חִלֵּן; **Θ** wavers.
- (44,45) The number *thirteen* at the end of v. 45 shows the necessity of adding the two 50
 cities here omitted, *Juttah* and *Gibeon*, following Jos. 21.
- (45) **אל** בְּמִשְׁפַּחֹתֵיהֶם; scribal error to be corrected in accordance with Jos. 21, 19.
- (46) **אל** מִמְּחִצֵּי הַמָּטָה. It is an interesting fact that here some MSS of **Θ** have

- 4 **א** בְּתִיָּה, doubtful; **Θ** Γελια=עליה?
- (19) **Ω** in v. 19^b has a decidedly different text; but in this whole context his text is full of scribal errors, so that it is hard to say whether his copy really differed from **א** or not.
- (22) **א** wavers as to וַיִּשְׁבֵי, cf. KENNIC. Some editions have even the variant וַיִּשְׁבִי. **Ω** rightly recognize the verb שָׁבַח להם. בית ל' (BERTHL), and the last two letters of **א** יִשְׁבִי may be a trace of the בית. 5
- (24) **א** נְמוּאֵל, so Num. 26, 12; but Gen. 46, 10 and Ex. 6, 15 give נָמִי. **Ω**, also, preserves the distinction. The tradition, therefore, wavers between the two forms. **א** יָרִיב; **Ω** λαρειν, and in the parallels יָבִין. 10
- א** וַיָּחַח, so in Num. 26, 13. But the other two parallels (Gen. 46, 10 and Ex. 6, 15) have וַיָּחַח, so that the tradition wavers.
- (25) In שָׁלַם of **א** the vocalization is doubtful; **Θ** Σαλεμ, Σε(λ)λημ; **℣** *Sellum*. See on 2, 40. 41.
- (27) שָׁשׁ of **א** is not entirely certain. **℣** give six in agreement with **א**; the best 15 MSS of **Ω** contrariwise three.
- (29) Instead of **א** בְּלָהָה, we should, it would seem in view of Βαλαα Bala, Ballaa, בְּלָהָה, בְּלָהָה (**Ω** ℣; Jos. 19, 3; 15, 29), preferably pronounce בְּלָהָה. See, however, the note on 5, 29.
- The vocalization of **א** בְּעַנָּם is doubtful. **Θ**^A (Bo)ασομ; cf. **Ω** Jos. 15 and 19; **℣** 20 *Asom*. See the notes on 2, 15. 25.
- (32) **א** עֵיטִים וְעֵין . . . עֵרִים חַמְשִׁי. Through the erroneous verse-division the names in this verse came to be regarded as belonging to הַזֵּי. In addition, *Ain* and *Rimmon*, after the example of Jos. 15, 32, were treated as two names, though the very absence of the conjunction bears witness against it. Thus arose the number 25 *five*, whereas Jos. 19, 7, also in a corrupt text it is true, preserves the number *four*. The ב before עֵיטִים should be inserted in accordance with v. 29, to which the present verse is analogous. — As to the pronunciation of עֵיטִים and עֵין, see above *ad* 1, 2.
- (37) **א** שְׁמִיָּה with v. 26 and STADE, ZAT 5, 167. 30
- (39) **א** גְּדִרְהָ, **Ω** Γεραρα, which suits admirably as to direction.
- (41) **א** K^ethib הַמְעִינִים, **Ω** Μιναιούς, Q^erê -i- (cf. ב, 26, 7; 20, 1; Jud. 10, 12?). The K^ethib הַמְעִינִים may come from the same source as the Μιναιοί of **Ω**: both identified this people with the Arabian *Mincans*. The same view has recently been advocated by ED. GLASER (*Gesch. u. Geogr. Arab.* 2, 450f.) but without reason; 35 see ZDMG 44, 505 and BUHL, *Gesch. d. Edomiter* 40ff. The הַמְעִינִים are an Edomite people or clan, as is evident from ב, 20, 1.
- 5 (4) **א** וְיֹאֵל, so **Ω** also. But hitherto there has been no mention of a Joel. Hence the name must either have dropped out of the preceding verse, or we must 40 insert here in its place one of the sons of Reuben. It may indeed be mere guess-work that **SA** insert here *Karmi*; but they seem to have hit the truth.
- (6) For הַלְגַת פְּלֶגֶס(א) קָר (so also v. 26) see the note on 18, 3.
- (13) **א** זֹוֶע, **Ω** Zoue; therefore the first vowel and the middle consonant are doubtful. **א** עֶבֶר, **Ω** almost uniformly Ωβηδ, in agreement with a number of Heb. MSS (עֶבֶר). 45
- (14) **א** יָרוֹחַ, but very doubtful; a Heb. MS cited by KENNIC., יָרוֹעַ; **℣** יָרוֹעַ (*Iara*, **℣** *Iaro*); **SA** וַיָּחַח (וַיָּחַח, **℣** *℣*); **Ω** Ἰδαί, Ιαδαί, Αδαί. **א** in the common editions יָהָרַי, BÄR יָהָרַי; the closing vowel seems to be *a*; **Ω** uniformly -αι (but see BÄR 100).
- (16) **א** שְׁרִיזֵן, is geographically unsuitable. **Ω** Γεριαμ=Σεριαμ=שְׁרִיזֵן=שְׁרִיזֵן. 50 **א** עַל; **Ω** εως=עַר.
- (21) **א** חַמְשִׁים. Some MSS of **Ω** read, in agreement with a Heb. MS cited by KENNIC., חַמְשָׁה.

- 3 be well to state here that the references to KAUTZSCH's AT were added after the Notes were in type.
- (19) אֱלֹהֵי בְּרִיָּהּ. Ⓞ (cf. especially Ⓞ^A) Σαλαθηλ. Ⓢ נַבְחַל.
 אֱלֹהֵי. But cf. KENNIC. and ⓄⓈ.
- (20) Instead of the remarkable name אֱלֹהֵי Ⓢ has אֱלֹהֵי. 5
- (21) אֱלֹהֵי וּבְנֵי, cf. KENNIC. and ⓄⓈ.
 אֱלֹהֵי four times בְּנֵי, instead of which read each time בְּנֵי, following ⓄⓈ (cf. KENNIC. 207). A fifth בְּנֵי at the end of the verse has dropped out.
 אֱלֹהֵי עַבְדֵיךָ, see on 12,9.
- אֱלֹהֵי vocalization doubtful. Ⓞ's Ορνα presupposes אֱלֹהֵי. 10
- (22) אֱלֹהֵי וְיִצְחָק, Ⓞ Ιωηλ.
 A sixth name must have dropped out.
- (23) אֱלֹהֵי וּבְנֵי; see on v. 21.
- (24) אֱלֹהֵי Q^erê הַדְּרִיָּהּ; but K^ethib' meaninglessly transposes י and ו. Ⓞ^A with Ωδουα has doubtless preserved the true pronunciation. 15
- 4 (1) אֱלֹהֵי וּבְרִיָּהּ, altered according to WELLH. *De gent.* 20.
- (3) אֱלֹהֵי וְאֵלֶּה אֲבֵי עֵיטָם, meaningless. Hence even the Heb. MSS are uncertain. In many instances they insert בְּנֵי (cf. KENNIC.). So also Ⓞ; see BERTHEAU. Ⓢ presupposes חוֹר מִשְׁפָּחוֹת, וְאֵלֶּה מִשְׁפָּחוֹת, חוֹת, may represent the 20 name חוֹר.
- (6) אֱלֹהֵי עֵיטָם, vocalization doubtful; Ⓞ^V Αἰταν. See the note on 1,2.
- (7) אֱלֹהֵי תִימְנִי (more exactly תִּימִי, see BÄR 98); Ⓞ Θαυμαν. See the note on 1,2.
 אֱלֹהֵי itself vacillates between וְנָחַר and וְצָחַר, Ⓞ correspondingly Σααρ (also Σοορ, see HOLM.), Ⓢ *Isaar. Non liquet.* וְנָחַר on account of the ך deserves the preference (cf. e. g. v. 8).
 אֱלֹהֵי noteworthy και Σεννυν, perhaps an instance of the pronunciation ἡ=σ (וְאֵתְנֵן וְאֵתְנֵן-וְתֵן). [Cf. DELITZSCH, *Assyr. Gramm.* § 43].
- (8) אֱלֹהֵי הָרִים, the vocalization at least is doubtful; Ⓞ Ιαρειμ=הָרִים, or, it may be, יָרִים.
- (10) אֱלֹהֵי מְרֻעָה וְעֵי מְרֻעָה; scarcely translatable. Ⓢ and Moderns: *et feceris me a malitia.* Ⓞ 30 και ποιήσης γνῶσιν τοῦ μή ταπεινώσαι με=וְעֵי מְרֻעָה וְעֵי, proves that the text was uncertain even in ancient times. HITZIG conjectures מְרֻעָה *pasture. Non liquet.* Cf. BERTHEAU and the note on the English Translation.
- (11) אֱלֹהֵי וּבְנֵי; ⓄⓈⓈ have the remarkable reading בְּנֵי. Ⓞ adds πατήρ Ασχα, probably a correction (cf. Ⓢ). Cf. the note on the Translation. 35
- (15) אֱלֹהֵי עֵירוֹ אֵלֶּה וְנֵי. Ⓞ Ηρ Αλα (Ⓞ^A) και Νοομ; Ⓢ *Hir et Ela.*
- (16) אֱלֹהֵי וְאֵשְׂרָאֵל; Ⓞ Ισραηλ=אֵשְׂרָאֵל, which perhaps reproduces the original pronunciation. אֵשְׂ has about the same relation to the usual יֵשׂ as אֵשִׁי 2,13 אֱלֹהֵי, to the customary יֵשִׁי [cf. DELITZSCH-HAUPT, *Beitr. zur Assyriologie*, vol. i, p. 17]. But it is also possible that even before the time of the Masorites the name 40 Israel was altered where employed for individuals, in order to preserve it in the original form for the Chosen People only; cf. 25,2. — Ⓢ *Asrael.* — As to the vocalization אֵשְׂרָאֵל, DE LAGARDE, *Übersicht* 132 made the interesting suggestion, that it might represent the original pronunciation, since it seemed to agree with the Assyrian *Sir'-a-la-a*. If this be right, the form יֵשְׂרָאֵל 25,14 would be the 45 next stage to our well-known אֵשְׂרָאֵל; and it would then be more correct to read אֵשְׂרָאֵל or אֵשְׂרָאֵל.
- (17) אֱלֹהֵי וּבְנֵי; ⓄⓈ and Heb. MSS (see KENNIC.) בְּנֵי.
 אֱלֹהֵי וּבְנֵי, vocalization doubtful; Ⓞ Μωραδ.
 אֱלֹהֵי και ἐγέννησεν Ιερα, Ⓢ *genuitque Mariam.* The reading of אֱלֹהֵי is a 50 scribal error for [הוֹלִיד] וְיָרָה. Quite otherwise BERTHEAU.
- (18) אֱלֹהֵי הַדְּרִיָּהּ; Ⓞ αὔτη Αδεια=הֵיא (הָ), scarcely correct in view of the contrast with the Egyptian woman.

- 2 (42) **א** מִישַׁע **ו** מְרִשָּׁה, which is also to be expected from the context.
At the end of the verse there is a gap in the text; the enumeration of the sons of Maresha must once have stood here.
- (44) **א** יִקְרָעִים, unknown locality. A place יִקְרָעִים is known in the Negeb of Judah, and this should perhaps be read. 5
- (46) **א** עֵיפָה **ו** Γαιφαηλ, explicable from the Γαιφα ή παλλ. of **א**.
א נָנוּ. WELLH., *De gent. et fam. Jud.* 26 would write נָנוּ. Γεζουε and Γαζει in **ו** are due to scribal errors (from נון and נוי; see KENNIC.). However, **ו** at the second mention of the name has Γαζαζ.
- (47) **א** יִהְרִי, vocalization doubtful. According to some MSS of **ו** we might pronounce 10 also 'יה' (so according to BÄR the older Heb. MSS) or 'יהי' (HOLM. xi, KENNIC. 147).
א וְנִישָׁן **ו** ΓΑ Γηρωσσ, with which is connected also Σωτηρ of **ו**.
- (48) **א** יִלְד. Some MSS cited by KENNIC. ילדה.
א תְּרַחֲנָה **ו** uniformly Θαρ-. See on 5, 29.
- (49) **א** וְתִלְד, but see WELLH. *De gent.* &c. 19. 15
- (50) **א** בְּרִי **ו** υἱοί, no doubt correctly, as several sons of Hur are afterwards named.
- (51) **א** בֵּית לָחֶם. The pronunciation of this and of similar names seems still to have 20 wavered in the time of **ו** between *Baith* and *Beth*; contrast **ו** here, and Ruth I, I. 19 with Mic. 5, I. See also the notes on I, 2. 20.
א בֵּית-בְּרִי, by which בְּרִי of Jos. 12, 13 might very well be meant; but **ו** pronounces Βαιθηδωρ, as if בְּרִי of Jos. 15, 58 were intended.
א הֶרְאָה, meaningless; corrected in accordance with 4, 2.
א הַצִּי הַמְּנַחֲתָה **ו**; cf. BERTHEAU, *Die Bücher der Chronik*² (1873) *ad. loc.* and v. 54, where הַצִּי מְנַחֲתִי is mentioned as a son of Salma. 25
In the last verses of c. 2, textual criticism is practically left unaided by the ancient translators. To **ו** (and **ז** as well) the greater part was unintelligible. **ס**, probably for the same reason, entirely omits important passages.
- 3 (1) **א** שְׁנֵי **ו** ὁ δεύτ. The article is used with all the other sons. 30
א דְּנִיאל, but 2 Sam. 3, 3 בְּלָאב. **ו** both there and here Δαλουια (**ו** here Δαμνηλλ), from which it appears that the same name once stood in both passages. **ס** still preserves a trace of the true reading in בְּלָאב. Δαλουια must have crept into Sam. from Chron., while, later, the scribal error developed further in Chron. (דְּנִיאל — דְּלָאָה — בְּלָאב). 35
- (2) **א** לְאָבְשֵׁלֹם, an ancient scribal error; see KENNIC.
- (5) **א** נִוְלָדוּ here and in 20, 8. This form can hardly be right; see GESEN.-KAUTZSCH²⁵ § 69, 2, note 5.
א לְבַת-שִׁוֵּעַ **ו** Βηρσαβει, as in 2 Sam. 11 and 1 Kings 1, an ancient error for Βαθσαβει. The sound of raphated ב must have been very much like ו (cf. FRANKEL, 40 *Vorstudien* 102; SCHREINER, *Zur Gesch. d. Aussp. d. Hebr.* ZAT 6, 241. 256; HAUPT, ZA ii, 262).
- (6) **א** וְאַלְשִׁימֶעַ, but in the parallel (2 Sam. 5, 15 and 1 Chr. 14, 5) אֲלִישִׁוֹעַ, which is evidently correct.
- (6.7) **א** וְאֵלִיפְלֵטָ: וְנִנְהָ. Both names are wanting in 2 Sam. 3. The first seems to have 45 developed from the preceding, the second from the succeeding name (see WELLH. *Sam.* 165).
- (8) **א** אֲלִירֵעַ, but 14, 7 **ו** Βαλειραε, **א** Βαλλιαδα (for Βααλιαδα **ו**). See WELLH. *Sam.* 165.
א תְּשֻׁעָה = nine, a consequence of the expansion of the list. See, however, the 50 note on the English Translation.
- (17) **א** אַחִיר. On account of the ה of the word preceding, the article was lost, and א took the appearance of a proper name. Cf. KAUTZSCH's AT *ad. loc.* [It might 8
Chron.

- 2 (16) אֲבָשָׁי. \mathfrak{V} Αβείσα, \mathfrak{A} Αβισσα; see on 11, 20.
- (18) אִם הוֹלִיד אֶת עֲוֹבָה אִשָּׁה וְאֵת י' אִם, certainly corrupt. No advantage is gained by translating *holid* אֶת הוֹלִיד = *beget with*, for in this connection אֶת הוֹלִיד must mean *beget someone*. \mathfrak{S} alters to the form אֶת אִשְׁתּוֹ אֶת אִשְׁתּוֹ מִן ע' אִשְׁתּוֹ. \mathfrak{V} ἐγέννησεν τ. Γαζ. γυναίκα κ. τ. Ελ., accurately reproduces אִם, whereas \mathfrak{A} gives ἔλαβεν τ. ΑΖ. \mathfrak{I} leads in the right direction by combining both readings: *accepit uxorem nomine Asuba, de qua genuit.* 5
- אִשָּׁר (see BÄR 97), vocalization doubtful. \mathfrak{G} Ιωασσαρ, points to an *o* vowel in the first syllable.
- אִם וְאֶרְדֹּן, doubtful. \mathfrak{G} Ορνα, manifestly read אֶרְדֹּן = אֶרְנָה instead of אֶרְדֹּן, which 10 \mathfrak{G} , according to 2 Sam. 24, 20ff. and Chron. 8, 21, connects with אֶרְדֹּן.
- (20) אִם בְּצִלְאֵל, vocalization doubtful. \mathfrak{G} \mathfrak{I} seem to presuppose 'בְּצִלְאֵל'.
- (21) אִם גַּלְאָד. \mathfrak{I} Γαλααδ, *Galaad*; cf. notes on v. 13 (שִׁמְעָא) and 5, 29.
- (24) אִם בְּקִלְבִּי, meaningless. \mathfrak{G} (εἰς)ἤλθεν Χαλεβ, \mathfrak{I} *ingressus est*. \mathfrak{S} makes of it בְּחִלְבִּי. As to the further alteration of the text (אִם חֲצִי אֶבְיָה) see WELLM., *De gent.* 15 *et fam. Jud.* 14f.
- (25) אִם בִּנְיָה (three MSS cited by KENNIC. בְּנֵי). A quite uncertain name. אִם stands quite alone beside \mathfrak{V} Βαβαία, \mathfrak{A} Βαβα (HOLM. Βααβα), \mathfrak{S} בְּחִלְבִּי. Only \mathfrak{I} also gives *Buna*.
אִם וְאֶרְדֹּן וְאֶצֶם, but the vocalization is doubtful; see above, note on v. 15. \mathfrak{V} 20 Αραία καὶ Ἀμβραμ (both formed from אֶרְדֹּן) pronounces both names wholly, or mostly, with *a* vowels. \mathfrak{I} here as in v. 15 *Asom*.
אִם אֶחָיָה. \mathfrak{G} correctly ἀδελφὸς αὐτοῦ. Notice that the following word begins with *o*. WELLM., *De gent.* 15, prefers אֶחָיָה.
- (27) אִם עֶקֶר; but \mathfrak{V} Ακορ, \mathfrak{S} in the first syllable *o*. 25
- (29) אִם מוֹלִיד. \mathfrak{V} Μωηλ from Μωηδ = מוֹעִיד = מוֹלִיד. In the oldest script *o* and *l* are similar.
- (30) אִם אֶפְרַיִם, can hardly be a proper name. KENNIC. 130 supplies a *ר* at the beginning; in conformity with this \mathfrak{G} Εφραιμ.
- (31) אִם יִשְׁעִי, \mathfrak{V} Ισεμηλ, \mathfrak{S} יִשְׁעִי. In both a divine appellative is plainly discernible 30 at the end. With this \mathfrak{G} agrees, and, perhaps, leads upon the right track. Its *λεσσοῦαι* may indeed be = יִשְׁעִי; but, in view of 7, 30, יִשְׁעִי would seem as a matter of fact to be intended. For the evidence that this name = אִשְׁבַּע־עַל = אִשְׁבַּע־עַת see WELLM. on 1 Sam. 14, 49, and KITTEL, *Gesch. d. Hebr.* ii, 121, note 1.
אִם שִׁשָּׁן. \mathfrak{G} pronounces Σωσαν, \mathfrak{S} שִׁשָּׁן. Some MSS cited by KENNIC. 35
- (32) אִם יִדְעָה, uncertain. \mathfrak{S} read יִדְעָה, which was manifestly also the basis of the *Ιδουδα* of \mathfrak{V} (יִדְעָה = יִדְעָה). However, it may be that we have to do merely with an ancient error in reading (בְּנֵי יִדְעָה בְּנֵי יִדְעָה).
- (33) אִם לִיזָא, vocalization doubtful. \mathfrak{S} Λιζα; Οζαμ = Λιζα (אֶ = ο = ε), a scribal error for Λιζα; \mathfrak{G} Ζηζα, \mathfrak{I} *Ziza*. 40
אִם עֶתִי, vocalization doubtful; \mathfrak{G} (Εθθει, Ιεθθει) read *i* in the first syllable at all events.
- (40) אִם סַסְמִי, vocalization doubtful. \mathfrak{V} *o* in the first syllable, \mathfrak{A} *sa*. But see, further, BÄTHGEN, *Beitr. z. sem. Religionsgesch.* 65 and *Corp. Inscr. Sem.* 46. 49. 53. 93. 3. 95. There was a Semitic god סַסְמִי or סַסְמִי = Σεσμαος (bilingual inscription of 45 Larnax-Lapethus).
- (40.41) אִם שְׁלֹם and שְׁלֹם are closely related (cf. on 4, 25; 7, 13; 2, 28, 12). It is therefore remarkable that we find almost the same combination of names as in our passage here in the bilingual inscription of Larnax-Lapethus, *Corp. Inscr. Sem.* 95:

אִם, 2, 40, וְסַסְמִי הוֹלִיד אֶת שְׁלֹם
CIS 95: וְעַל שְׁלֹם בֶּן סַסְמִי.

50

For the name שְׁלֹם, see also GESEN.-BUHL¹² and PHIL. BERGER in *Revue d'Assyriologie et d'Archéologie orientale* 1895, p. 75.

- 1 (50) אַל הַרְר, Gen. 36,39 הַרְר. The text of אַל has arisen from interchange with v. 46, as appears most plainly from the addition υῶς Βαράδ in ㉔V.
 אַל פְּעִי. But Gen. 36,39 reads פְּעוּ. Perhaps ㉔ with its Φοῦρω (פְּעוּר) is the most original.
 The words beneath the text are a later addition, almost exactly reproducing 5 Gen. 36,39 (see HOLMES and FIELD). The first three words of v. 51 אַל are a harmonistic connecting link, cf. ㉔. Instead of בַּת we should perhaps, with ㉔ in Genesis, read בֶּן.
- (51) אַל Κῆθίβ עליה, ㉔V Γωλα (=עוילה?).
- (53) אַל תִּימָן, cf. on 1,2. 10
- (54) אַל עִירָם; ㉔ Ζαφω(ε)iv=צפִּים, see DILLM. Gen.⁶ 390.
- 2 (1) אַל Κῆθίβ יששכר. See the note on 7,1.
- (3) אַל וְאוֹנָן; ㉔ Auvav. So also ㉔A. See the note on 1,2.
 אַל וְנִשְׁלָה; ㉔ Σηλων, in reality=שלה; cf. WELLM. *De gentib. et fam. Jud.* 37: יְתָר, 15 יְתָרוֹ (יְתָרָא); יְתָרוֹ, יְתָרוֹ, שְׁלָמֹן, שְׁלָמֹן (Ruth 4,20.21); גִּרְשֹׁן, גִּרְשֹׁן. Cf. on v. 11.
 אַל שׁוֹעַ. ㉔V Αυας, a manifest scribal error from Σαυας (㉔VabA; Gen. 38,2)=שׁוֹעַ (cf. Αυσωθ 2,23 in FIELD, *Hex.*). — For Vab cf. SWETE's *Sept.*, vol. i, p. xix.
- (5) אַל וְהַמּוֹל. ㉔V και Ιεμουηλ, a dittogram from και Εμουηλ (cf. ㉔L Αμουηλ)=וְהַמּוֹל (or וְהַמּוֹל)=וְהַמּוֹל; cf. WELLM., *Text der Bücher Samuelis*, 19. § ㉔. Cf. also 20 מֶלֶךְ 2,9; מֶלֶךְ 2,9; מֶלֶךְ 2,9.
- (6) אַל וְקָרִי, Jos. 7,1 contrariwise וְקָרִי (see on 5,29). ㉔ in both passages Ζαμβρι, a combination of the two; ㉔L in Jos. 7 Ζαβδ. ב and ב (e. g. יְבִנָּה-Ιαμνεϊα; מִעֲשִׂיהָ 6,25), ד and ר are often confused. [The confusion of ב and ב is phonetic (HAUPT, ZA ii,262); the confusion of ד and ר graphic. The β in Ζαμβρι must 25 be explained in the same way as in Μαμβρη, μεσημβρία, &c.].
 אַל וְאִיתָן וְהִימָן, see above on 1,2.
 אַל וְדָרַע, but ㉔C and MSS cited by KENNIC. agree with 1 Kings 5,11 in reading וְדָרַע; ㉔L also has Δαράε.
- (7) For עָקָר see the note on 18,3. 30
- (9) ㉔V και ὁ Παμ και ὁ Χαβελ και Αραμ. 10 και Αρραβ ἐγέννησεν (Ruth 4,19 Αρραβ) shows the development of the errors in ㉔: ὁ Παμ becomes by oversight Αραμ, and the latter, as an un-Israelite name is changed to Αρραβ.
 אַל חַבְעִי=חַבְעִי (1 Sam. 25,3) a *nom. gent.* for the proper name. ㉔V has Χαβελ=Χαλεβ; but this can be considered original (although very well supported 35 apart from ㉔V, see HOLM.), as the subsequent development of אַל could hardly be explained.
- (11) אַל שְׁלֵמָא, ㉔ Σαλμων; cf. note on v. 3; Ruth 4,20 Σαλμων.
- (13) אַל וְאִישִׁי; but many MSS cited by KENNIC. read יִשִׁי. It is not probable that the author employed two different spellings in such immediate juxtaposition. See 40 also the notes on 4,16; 7,1.
 אַל אַבְנִירָב. ㉔A Aminadab ('*ex frequenti Graecorum errore*,' TISCHEND.-HEYSE, *Vulg. ad loc.*).
 אַל וְשִׁמְעָא. The name is written in the same way in 2 Sam. 21,21, Q^crê. Κῆθίβ and ㉔ there have שמעי, Σεμεε. On the other hand, in 2 Sam. 13,3 it is written 45 שמעה, and the same man is called שִׁמְעָא in 1 Sam. 16,9. The question, therefore, may well arise whether the name was not originally pronounced with *a* in the first syllable also in the fuller spelling שמעה. See, however, the note on 5,29. שמעי may be a mere scribal error (cf. ㉔S).
- (15) אַל אַסָּם; ㉔ Ασσομ; ㉔L Ασαμ (according to LAGARDE; the reading Ασαμ in HOLM. 50 has no support at all in the MSS); ㉔ Oçom; ㉔ Ason. The vocalization of אַל is hence a matter of great uncertainty. אַסָּם is more probable than אַסָּם. See the notes on v. 25 and 4,29.

- 1 **א** וְנִשְׁפָּה; **ט** here and in Gen. Μοσοχ, an ancient scribal error for Μασ, Gen. 10, 23; it has crept in here from **ט** in Genesis.
- (18) **א** ווארפכשר ילר **ט**; **ט** + τὸν Καιναν καὶ K. ἐγέννησεν. Meaningless addition derived from a fancy of **ט**'s at Gen. 11, 10ff. (see DILLM. *Gen.*⁶ 208f.). It first crept into **ט**'s text from Gen. 10, and thence into our passage (**ט**^L has it even in v. 24). 5
The translator of Chronicles seems to have consulted his predecessor in Genesis to a greater extent than was fitting.
- (20) **א** הַצְרָקוֹת. **ט**^A Αραμωθ, **ט**^L Ασερμωθ, **א** *Asarmoth*. To the same pronunciation of the last syllable as we find in the Versions, points the fact that Ptolemy (vi, 7, 25) and Strabo (xvi, 4, 2) speak of Χατραμωτίται and Χατραμῶται, and that the 10
Sabean Inscriptions write הַצְרָמֹת alongside of הַצְרָמוֹת (ZDMG 19, 239ff.; 31, 74ff.). The last syllable may be מֹת- or מָת- (*cf.* *Adramyttus, Atramitae* in Theophrast. *Hist. Plant.* ix, 4, 2 and Pliny, *Hist. nat.* vi, 32; see also LAGARDE, *Rel. jur. eccl. Graec.* xxxvif.), and Heb. הַצְרָקוֹת seems to have the same relation to הַצְרָמוֹת or מֹת- as צְרָקוֹת to צְרָמוֹת or מֹת- (see BARTH, *Nominalbild.* 411): it is a secondary 15
distraction in the same manner as in Αζμωθ-עֲמֹנֶת; οἶκος Ὠν-צִיִּן בֵּית *עֲמֹנֶת* (*cf.* 27, 25; *Ezr.* 2, 24; *Hos.* 4, 15). Here we have the counterpart of the process discussed in the note on 1, 2. It is therefore questionable whether حَضْرَمَوْت represents the original pronunciation. In fact, the vocalization حَضْرَمَوْت is well authenticated (see GESEN. *Thes.*; further YAQUT ii, 285 and BEKRI i, 291 — I am indebted 20
to Dr. BROCKELMANN for this reference). *Atrium mortis* may be nothing but the popular etymology of a later period. No people on the globe ever gave their land such a name even if it was full of all terrors of nature. See further OSIANDER and VON MALTZAHN in J. OLSHAUSEN's paper in *Monatsber. d. Berl. Akad. d. Wiss.* 1879, 575ff. — Another attempted explanation, but not a satisfactory one, 25
may be found in FRANKEL, *Vorstudien zur Septuaginta*, 120.
- (24) **א** שם. But the formula requires שם בני שם (*cf.* vv. 5. 8. 28. 32 &c.). **ט**^A and **ט**^V (see note on vv. 11-23) υἱοὶ Σημ. The addition in **ט**, Αἰλαμ καὶ Ἀσσορ καὶ, is a harmonistic supplement derived from v. 17 **ט**^A**א**.
- (26) **א** אברהם הוא אברהם **ט**. **ט**^V correctly Αβρααμ alone. The addition has arisen from 30
the effort to do justice to Genesis.
- (30) **א** ותימא **ט** Θαιμαν; *cf.* note on 1, 2.
- (32) **א** וידן **ט**. **ט** wavers here and in Gen. 25, 3 between Δαιδαν, Δαδαν and Δεδαν, probably the first is original here also (*cf.* note on v. 30).
- (34) **א** ועשו וישׂראל **ט**. The development of this reading is still traceable in **ט**. *Cf.* also 35
FIELD, *Hex.* — **ט**^V *Jacob and Esau*, **ט**^A**ט**^L *Esau and Israel*.
- (36) **א** תימן **ט** here and in Gen. 36, 11 Θαιμαν; v. 45 Θαιμανω; *cf.* the note on 1, 2.
א here צפי, in Gen. 36, 11 צפי. **ט** both times Σωφαρ=צפר. *Non liquet.* (**ט**^L Σεπφουη (= צפוי?), a secondary formation from Σεπφουρ; see HOLMES and 40
PARSONS).
- (38) **א** ורישן **ט**. **ט** in Gen. 36, 21, and here many MSS of **ט**, Ρισων.
- (39) **א** והימם **ט**; Gen. 36, 22 והימם; **ט** in both instances καὶ Αιμαν.
- (40) **א** עלון **ט**; Gen. 36, 23 עלון, **ט**^L Αλουαν (**ט** in Gen. Γωλαμ=עולם from עולין).
א עיבל **ט**, **ט**^V Γαιβηλ Gen. 36, 23 and here (Sixtina Ταιβηλ, a misprint); *cf.* on 1, 2.
The name שפי is doubtful. **א** in Gen. 36, 23 שפי; **ט** here and frequently in Gen. 45
Σωφαρ (*cf.* note on v. 36); **ט**^V, however, Σωβ (Sixtina Σωφι).
- (41) **א** חקרן **ט**, in Gen. 36, 26 חקרן. The latter according to Αμαδα, the correct reading of **ט**, is better.
- (43) **א** חקלבים together with the succeeding relative clause printed in the footnote, following Gen. 36, 31. The genuine Septuagint has only οἱ βασιλεῖς αὐτῶν. 50
- (46) **א** בן-ברד **ט** here and in Gen. 36, 35 almost uniformly Βαραδ=ברד. *Non liquet.*
א K^othib עיית (*Ayūth?*), Q^rê, following Gen. 36, 35, עיית. **ט** Γεθθαμ, Γεθθαμ (**ט**^L Ευθ is an imitation of **א**) points to a different name such as עת(י).

I why we read חֲוֹרָן (חורان, Assyr. *Haurānu*; cf. ZA ii, 261 and *Beitr. zur Assyr.* i, 169) Ἀδρανεῖτις, Ez. 47, 16. 18 (Ἀδρανα, v. 18, is a scribal error for Ἀδραν.), or אֲשַׁשׁ, and הַרְרִיָה (if the diphthong be original; see on 3, 24; 18, 6), and on the other hand אֲוִיָן, if there was no difference in the Hebrew pronunciation. But there is really a third possible supposition.

(c) Although it is certain that \mathfrak{G} heard — and ı in the above mentioned cases as *ai* and *au*, it is not a necessary inference that — and ı were generally, or usually, so pronounced. Rather, the fact may also be accounted for by an Aramaizing habit or tendency on the part of the translators, and, in general, of the circles in which they lived. For (i) Aramaic and Syriac still actually present 10 in many cases the ancient diphthong, where in Hebrew, at least according to Masoretic tradition, it has already disappeared (cf. in Syriac the Af^{el} in *ai* and *au*, e. g. אֵיִם and אֵיִךְ); (ii) ancient Hebrew had become in the time of the Greek translators, at any rate of the later ones, to a great extent, if not entirely, a dead language. The spoken language which replaced it in their ears was Aramaic. 15 Hence the inference is reasonable that, when they and the circles in which they moved read or spoke Hebrew, they spoke with a more or less Aramaic pronunciation or at least with a tendency towards Aramaic sounds.

Our conclusion from the foregoing is that the Versions determine for us positively enough what the translators heard, and incidentally spoke, but not the 20 pronunciation of the authors, which is the object of our inquiry. This may have been *ai* and *au*, but may also have been \acute{e} and \acute{o} ; neither one nor the other can be positively affirmed. We have therefore deemed it best to omit the points in these cases altogether instead of writing קִיָן or קִיָן. —

אֵל מַלְלֵלֵל, here and in Gen. 5, 15 ff. \mathfrak{G} has in both passages Μαλελεηλ, which 25 seems to stand for quite a different name. \mathfrak{I} shows, however, by its *Maalelehel* (Luke 3, 37) beside *Malalehel* (Gen. 5, 12 ff.) and *Malaleel* (in our passage) that in point of fact the same initial syllable *Ma-*, or *Maa-*, = Heb. *Maha*, was everywhere present (as to the η , see ZAT 4, 70). On the other hand, from \mathfrak{G} and \mathfrak{I} in Luke 3, the original pronunciation would seem to have been מַלְלֵלֵל, as to which 30 the duplicate forms in \mathfrak{I} *Malelehel* and *Maallelel* should be compared (see LAG. *Onom.*² 34, foot of page).

(5) אֵל וְהָבֵל וְיִן (cf. BÄR *ad. loc.* Some printed texts incorrectly וְהָבֵל), \mathfrak{G} + Ελίσσα; it has crept in by error from v. 7 after יִן (cf. \mathfrak{G} L).

אֵל וְהָבֵל וְיִן, \mathfrak{G} vocalized Μοσσοχ, having in mind, apparently, the Greek Μόσχοι 35 (מוֹשֶׁךְ). [Cf. SCHRADER, KAT² 84, note].

(6) אֵל is an ancient scribal error, recognized as such by some of the Heb. MSS (see KENNICOTT). \mathfrak{G} read ר ; cf. אֵל in Gen. 10, 3.

(7) A number of Heb. MSS and early printed texts read incorrectly דְּרוֹנִים on the basis of an ancient scribal error, in Gen. 10, 4; so, too, \mathfrak{S} 3.

(10) אֵל, \mathfrak{G} + κυνηγός (κύγας κυνηγός = נַבּוֹר צִיד; cf. Gen. 10, 9); original notwithstanding Gen. 10, 8.

(11-23) The whole passage vv. 11-23 appears in the Hexapla *sub asterisco*. In accordance with this it is wanting in \mathfrak{G} V. Nor is v. 17^a found in \mathfrak{G} V, as TISCHENDORF and SWETE assume. On the contrary, what is there counted as v. 17^a is v. 24 45 with a somewhat expanded text (see note on v. 24).

(11) אֵל Q^crê לְדוֹרִים shows evident dependence on Gen. 10, 13, but without good ground, since the name in earlier times, even when written defectively, was read *Lā-diyyim*, and, moreover, the Chronicler prefers to write *plene* (\mathfrak{G} Ἀλωδισμ).

(12) אֵל וְאֵת כְּפָתִים. As to the transposition required, cf. Am. 9, 7 and 50 DILLMANN, *Genesis*⁶ 189 f.

(17) אֵל וְאֵת וְעוֹיָן. \mathfrak{G} A + και υἱοι Ἀραμ following Genesis (not \mathfrak{G} L). It is indispensable. Then, instead of וְעוֹיָן, read עוֹיָן.

Critical Notes on Chronicles

Book 1.

I (2) א קיין, here and in Gen. 5, 9, 10. Ω have here and in Genesis Καϊναν and *Cainan*. Which of the two pronunciations is correct? or rather, which of the two had the Chronicler in mind when he wrote the word? This question is not easy to answer; moreover it recurs throughout the book in the case of every name, or nearly every one, with *ē* or *ō* (י— or ו) in its first syllable, as in הִיָּן, אִיָּן, אִיָּן (Ω Auvav), בֵּית, and many others. Once for all, therefore, it must be discussed. I will sum up my results in a few sentences, that they may be criticized and supplemented by our co-workers.

(a) To begin with, one might be tempted to get rid of the whole question by appeal to the pronunciation of the Greek itself. If the Romans heard Καϊσαρ as *Caesar*, Καϊναν also might have been pronounced *Caenan*; in that case Καϊναν and קיין would be identical. The fact that beside Βαιθηλεμ (*cf.* on 2, 51) we also find Βεθηλεμ would appear to confirm this. Nevertheless, the expedient is insufficient. For (i) why should we not have *Caenan* in Ω instead of *Cainan*? (ii) how account for Auvav=אוינן, since the Latins surely did not pronounce *au=ō*? Or may we perhaps suppose that the Jews themselves already pronounced י= *au*, as some of them do at the present day? Decidedly not; for besides *au* (*i. e.* English *ow*) in cases where the etymology points to a diphthongal י— we also find for a Hebrew ו an unmistakable *ō* as heard by the Greeks (Βαιθωρυν). Ω therefore attributed to ו the sounds both of *ō* and *au*.

(b) We are thus disposed to believe in a general law which might be formulated as follows: Long *e* and *o*, which, on etymological grounds, must be assumed to have been originally diphthongs (*cf.* קיין—קין), were in Ω's time still pronounced as diphthongs, *i. e.* *ai* and *au* (*cf.* on the other hand the note on v. 20). If this law can be demonstrated, an edition of the text such as the present should carry it to its logical consequences, and insert accordingly in the Hebrew: קיין for קיין, אוין for אוין, בֵּית for בֵּית, אֵילת for אֵילת, and even דִּיבון for דִּיבון (*cf.* א, 4, 6 הִיָּן in BÄR). I confess that I had at first decided to take this course. But I found in the course of my work that the law would need to be much more firmly established than it really is, to support the far-reaching consequences which would flow from it: along with בֵּית we should also have to write הֵילֵד &c., for the law could not be limited to proper names. Above all I ask myself,

כלי בית האלהים הגדלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל 36
 הביא בבל: וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה 19
 שרפו באש וכל כלי מחמדיה להשהית: ויגל השארית מן החרב אל בבל כ
 ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס: למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו 21
 5 עד רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה:

ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה 22
 את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר: כה אמר 23
 כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והואפקד עלי
 10 לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מו בכס מכל עמו יהוה: אלהי עמו ויעל:

- 35 יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והקלות עלות על מזבח יהוה כמצות המלך
 17 יאשיהו: ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההיא ואת חג המצות
 18 שבעת ימים: ולא נעשה פסח כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי
 ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלויים וכל יהודה וישראל
 19 הנמצא ויושבי ירושלם: בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה: 5
 כ אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם
 21 בכרכמיש על פרת ויצא לקראתו יאשיהו: וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי
 ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל פך-ת מלחמתי ואלהים אמר
 22 לבלחני חרל לך מאלהים אשר עמי ואל ישחיתך: ולא הסב יאשיהו פניו ממנו
 10 כי להלחם בו התחזק- ולא שמע אל דברי נכו מפי אלהים ויבא להלחם בקקעת
 23 מנדו: וירו הירים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי
 24 מאד: ויעבירוהו עבדיו מן המרכבה וירכיבוהו על רכב המִשְׁנָה אשר לו ויוליכוהו
 ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו:
 כה ויוקנן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם על יאשיהו עד
 היום ויתנום לחק על ישראל והנם כתובים על הקינות: 15
 27.26 ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה: ודבריו הראשנים והאחרנים
 הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה:

- 36,א ויקחו עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימליכוהו תחת אביו בירושלם:
 3.2 בן שלש ועשרים שנה יואחז במלכו ושלושה חֲדָשִׁים מלך בירושלם: ויסירהו מלך
 20 מצרים «ממלך» בירושלם ויענש את הארץ מאה ככר כסף ויעשה «כפר זהב»: 4
 וימלך מלך מצרים את אליקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים
 ואת יואחז אחיו לקח נכה ויביאהו מצרימה:
- ה בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם
 6 ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו: עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל ויאסרהו בנחשתים
 7 להליכו בבבל: ומכלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנם בהיכלו בבבל:
 8 ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו הנם כתובים על ספר
 מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו:
- 30 בן שמונה «עֶשְׂרֵה» שָׁנָה: יהויכין במלכו ושלושה חֲדָשִׁים ועשרת ימים מלך
 י בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה: ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר
 ויבאהו בבבל עם כלי חֲמֻדַת בית יהוה וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה
 וירושלם:
- 35 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם: 11
 13.12 ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא מפי יהוה: והם
 במלך נבוכדנאצר מרד אשר השביעו באלהים ויקש את עֲרְפוֹ ויאמץ את לבבו
 14 משוב אל יהוה אלהי ישראל: גם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעַל מעל
 10 ככל תעבות הגוים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם: וישלח יהוה
 אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו הַשֶּׁפֶם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו:
 16 ויהיו מלַעֲבִים במלאכי האלהים ובזוים דבריו ומתַעֲתָעִים בנביאיו עד עלות חמת
 17 יהוה בעמו עד לאין מִרְפָּא: ויעל עליהם את מלך כשדיים ויהרג בחוריהם
 18 בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן בידו: וכל

- וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על 34
אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה:
- וילך חלקיהו ואשר אמר המלך אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקניה 22
בן הסרה שומר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת:
- ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי: 5
כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל האלות
הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: תחת אשר עובני ויקטרו 23
לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם וינצתהו הקמי במקום הזה
ולא תכבה: ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אלי כה 24
אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: יען רך לבבך ותפנע מלפני אלהים 10
בשמעך את דבריו על המקום הזה ועל יושביו ותפנע לפני ותקרע את בגדיך
ותבך לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה: הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל 25
קבורתיך בשלום ולא תראינה עיניך ככל הרעה אשר אני מביא על המקום
הזה ועל יושביו וישבו את המלך דבר:
- וישלח המלך ויאסף את כל זקני יהודה וירושלם: ויעל המלך בית יהוה וכל 15
איש יהודה וישבי ירושלם והכהנים והלויים וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא
באוניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה: ויעמד המלך על עמדו 31
ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את מצותיו ועדותיו וחקיו
בכל לבבו ובכל נפשו לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר הזה: ויעמד 32
את כל הנמצא בירושלם ובנימן ויעשו יושבי ירושלם כברית אלהים אלהי אבותיהם: 20
ויסר ואשיהו את כל התעבות מכל הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל
הנמצא בישראל לעבד את יהוה אלהיהם כל ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי 33
אבותיהם:
- ויעש ואשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש א, 35
הראשון: ויעמד הכהנים על משמרותם ויחוקם לעבודת בית יהוה: ויאמר ללויים 25
המבינים לכל ישראל הקדושים ליהוה תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה
שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את יהוה אלהיכם
ואת עמו ישראל: והפוזו לבית אבותיכם במחלקותיכם -ככתב דויד מלך ישראל 4
ו-כמכתב שלמה בנו: ועמדו בקדש לפלגות בית האבות לאחיכם בני העם ותלקת ה
בית אב ללויים: ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות כדבר יהוה ביד 30
משה:
- וירם ואשיהו לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא 7
למספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש המלך: ושירו לנדבה לעם 8
לכהנים וללויים הרימו חלקיה וזכריהו ויחיאל נגידי בית האלהים לכהנים נתנו
לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות: וכונניהו ושמעיהו ונתנאל אחיו 9
וחשביהו ויעיאל ויוזבד שרי הלויים הרימו ללויים לפסחים חמשת אלפים ובקר
חמש מאות: ותפון העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלויים על מחלקותם כמצות 1
המלך: וישחטו הפסח וזרקו הכהנים מידם והלויים מפשיטם: ויסרו העלה לתתם 12,11
למפלגות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר:
- ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדורים ובצלחות ויריצו 40
לכל בני העם: ואחר הכינו להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה
והחלבים עד לילה והלויים הכינו להם ולכהנים בני אהרן: והמשטררים בני אסף 13
על מעמדם כמצות דויד ואסף והימן וידתן חווה המלך והשערים לשער ושער
אין להם לסור מעל עבדתם כי אחיהם הלויים הכינו להם: ותפון כל עבודת 16

- 33,16 בַּהַר בֵּית יְהוָה וּבִירוּשָׁלַם וַיִּשְׁלַךְ הוֹצֵא לְעִיר: וַיֵּבֶן אֶת מוֹבַח יְהוָה וַיּוֹבַח עָלָיו
 17 זְבָחֵי שְׁלָמִים וְתוֹדָה וַיֹּאמֶר לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: אֲבָל עוֹד הָעַם
 זְבָחִים בְּבָמוֹת רַק לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם:
 18 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי מְנַשֶּׁה וּתְפִלָּתוֹ אֶל אֱלֹהָיו וּדְבָרֵי הַחַיִּים הַמְדַבְּרִים אֵלָיו בְּשֵׁם יְהוָה
 19 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֵנָּה עַל דְּבָרֵי מְלִכֵי יִשְׂרָאֵל: וּתְפִלָּתוֹ וְהִתְעַר לוֹ וְכָל חַטָּאתוֹ וּמַעֲלוֹ
 5 וְהַמְקֻמָּוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּהֵם בָּמוֹת וְהַעֲמִיד הָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים לִפְנֵי הַקְּנָעוֹ הֵנָּה
 כ כְּתוּבִים עַל דְּבָרֵי הוֹיִי: וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֵהוּ בְּגִן בֵּיתוֹ וַיִּמְלֹךְ אַמּוֹן
 בְּנֵו תַחְתָּיו:
- 22,21 בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אַמּוֹן כָּמְלוֹ וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם: וַיַּעַשׂ
 הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו וְלִכְלֹ הַפְּסָלִים אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו
 23 זָבַח אַמּוֹן וַיַּעֲבֹד: וְלֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יְהוָה כְּהַקְּנָע מְנַשֶּׁה אָבִיו כִּי הוּא אַמּוֹן
 הַדְּבָה אֲשֶׁמָּה: וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו עֲבָדָיו וַיִּמְתְּהוּ בְּבֵיתוֹ: וַיָּבֹו עִם הָאָרֶץ אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים
 24 הַהַּ עַל הַמֶּלֶךְ אַמּוֹן וַיִּמְלִיכֵו עִם הָאָרֶץ אֶת יֹאשִׁיָּהוּ בְּנֵו תַחְתָּיו:
- 15 בֶּן שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יֹאשִׁיָּהוּ כָּמְלוֹ וּשְׁלִשִׁים וָאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם: וַיַּעַשׂ
 הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלֶךְ בְּדַרְכֵי דָוִד אָבִיו וְלֹא סָר יָמִין וּשְׂמֹאלוֹ:
 3 וּבְשִׁמּוֹנֶה שָׁנִים לְמָלוֹ וְהוּא עוֹדֵנוּ נָעַר הִחֵל לְדַרוֹשׁ לְאַלְהֵי דָוִד אָבִיו וּבְשִׁתִּים
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה הִחֵל לְטַהֵר אֶת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם מִן הַבָּמוֹת וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים
 4 וְהַמְּסָבוֹת: וַיִּנְתְּצוּ לִפְנֵיו אֶת מוֹזְבַּחוֹת הַבַּעֲלִים וְהַחַמְזִים אֲשֶׁר לְמַעְלָה מֵעֲלֵיהֶם
 20 גָּדַע וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים וְהַמְּסָבוֹת שֶׁבַר וְהִדָּק וַיּוֹרֵק עַל פְּנֵי הַקְּבָרִים הַזֹּבָחִים לָהֶם:
 6 ה וַעֲצֻמּוֹת כְּהֵנִים שָׂרָף עַל מוֹזְבַּחוֹתֵם וַיִּטַּהַר אֶת יְהוּדָה וְאֶת יְרוּשָׁלַם: וּבְעָרֵי מְנַשֶּׁה
 7 וְאַפְרַיִם וּשְׁמֹעוֹן וְעַד נִפְתָּלִי בִּיקְרָב־תֵּיחָם סָבִיב: וַיִּנְתֵּן אֶת הַמוֹזְבַּחוֹת וְאֶת הָאֲשֵׁרִים
 וְהַפְּסָלִים כְּתַת לַיהִדָּק וְכָל הַחַמְזִים גָּדַע בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב לִירוּשָׁלַם:
 8 וּבְשִׁנַּת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לְמָלוֹ לְטַהֵר אֶת הָאָרֶץ וְהַבֵּית שִׁלַּח אֶת שִׁשְׁן בֶּן
 25 אֲצִלְיָהוּ וְאֶת מַעֲשִׂיהוּ שֶׁר הָעִיר וְאֶת יוֹאָח בֶּן יוֹאָח הַמּוֹכִיר לַחֹק אֶת בֵּית יְהוָה
 9 אֱלֹהָיו: וַיָּבֹאוּ אֶל חֲלָקִיתוֹ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּתְּנוּ אֶת הַכֶּסֶף הַמּוֹבָא בֵּית אֱלֹהִים אֲשֶׁר
 אֶסְפוּ הַלְוִיִּם שְׁמֵרֵי הַסֶּף מִיַּד מְנַשֶּׁה וְאַפְרַיִם וּמְכַל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל וּמְכַל יְהוּדָה
 1 וּבְנִימָן וַיֵּשְׁבֵה יְרוּשָׁלַם: וַיִּתְּנוּ עַל יַד עֹשֶׂה הַמְּלֹאכָה הַמְּקַדִּים בְּבֵית יְהוָה וַיִּתְּנוּ
 11 אֶתוֹ עוֹשֵׂי הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר עֹשִׂים בְּבֵית יְהוָה לְבָרוּק וּלְחֹק הַבֵּית: וַיִּתְּנוּ לְקָרְשִׁים
 30 וּלְבָנִים לְקִנּוֹת אֲבָנֵי מַחְצֵב וְעֵצִים לְמַזְבְּחוֹת וּלְקִירוֹת אֶת הַבָּתִּים אֲשֶׁר הִשְׁחִיתוּ
 12 מְלֻכֵי יְהוּדָה: וְהָאֲנָשִׁים עֹשִׂים בְּאִמּוֹנָה בְּמֹלָכָה וְעֲלֵיהֶם מְקַדִּים יָתַת וְעַבְדֵיהֶו
 חֲלוּם מִן בְּנֵי מִרְי וּזְכַרְיָה וּמִשָּׁלַם מִן בְּנֵי הַקְּהָתִים לְנֹצַח וְהַלְוִיִּם כָּל מִבִּין בְּכָלִי
 13 שִׁיר: וְעַל הַסְּבָלִים וּמִנְצַחִים לְכָל עֹשֶׂה מְלֹאכָה לְעַבּוּדָה וְעַבְדָּה וּמַהְלִיִּם סוֹפְרִים
 וּשְׂטָרִים וּשְׁוֹעָרִים:
 35 זְכוּרֵיָאִם אֶת הַכֶּסֶף הַמּוֹבָא בֵּית יְהוָה מִצֵּא חֲלָקִיתוֹ הַכֹּהֵן אֶת סֶפֶר תּוֹרַת
 14 יְהוָה בַּיַּד מִשָּׁה: וַיַּעַן חֲלָקִיתוֹ וַיֹּאמֶר אֶל שִׁשְׁן הַסּוֹפֵר סֶפֶר הַתּוֹרָה מִצֵּאתִי בְּבֵית
 16 יְהוָה וַיִּתֵּן חֲלָקִיתוֹ אֶת הַסֶּפֶר אֶל שִׁשְׁן: וַיָּבֵא שִׁשְׁן אֶת הַסֶּפֶר אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב
 17 עוֹד אֶת הַמֶּלֶךְ דָּבַר לְאָמֵר כָּל אֲשֶׁר נָתַן בַּיַּד עַבְדֶּיךָ הֵם עֹשִׂים: וַיִּתִּיבוּ אֶת הַכֶּסֶף
 18 הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה וַיִּתְּנוּ עַל יַד הַמְּקַדִּים וְעַל יַד עוֹשֵׂי הַמְּלֹאכָה: וַיִּגַּד שִׁשְׁן
 40 הַסּוֹפֵר לְמֶלֶךְ לְאָמֵר סֶפֶר נָתַן לִי חֲלָקִיתוֹ הַכֹּהֵן וַיִּקְרָא בּוֹ שִׁשְׁן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
 2,19 וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו: וַיִּצַּו הַמֶּלֶךְ אֶת
 חֲלָקִיתוֹ וְאֶת אַחִיקֵם בֶּן שִׁשְׁן וְאֶת עִי־כְבִּי־רֵ בֶּן מִיכָיִיָּה וְאֶת שִׁשְׁן הַסּוֹפֵר וְאֶת
 21 עֲשִׂיָּה עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ לְאָמֵר: לָכוּ דַרְשׁוּ אֶת יְהוָה בְּעָרֵי וּבְעַד הַנְּשָׂאֵר בְּיִשְׂרָאֵל

- ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גויי הארצות אשר לא הצילו עמם מירי כן לא יציל אלהי יחוקיהו עמו מירי: ויקראו בקול גדול יהודית על עם ירושלים אשר על החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את העיר: וידברו אל אלהי ירושלים כעל אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם:
- 5 ויתפלל יחוקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא על זאת ויועקו השמים: ב וישלח יהוה מלאך ויפקד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בכשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו ומיציא מעיו שם הפילהו בחרב: ויושע יהוה את יחוקיהו ואת יושבי ירושלים מיד סנחריב מלך אשור ומיד כל ויגה להם מסכבי: ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלים ומגדנות ליחוקיהו מלך יהודה וינשא לעיני כל הגוים מאהרי כן:
- 10 בומים התם הלה יחוקיהו עד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו: ולא כנגל עליו השיב יחוקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה כה ירושלים: ויפגעו יחוקיהו בגבה לבו הוא ויושבי ירושלים ולא בא עליהם קצף יהוה בימי יחוקיהו: ויהי ליחוקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואוצרות עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי קמדה: ומסכנות לתבואת הגן ותירוש ויצהר וארות לכל בהמה ובהמה יוצאת ואלהים: וערים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד: והוא יחוקיהו סתם את מוצא מימי גיתון העליון וישרם למטה מערבה לעיר דוד ויצלח יחוקיהו בכל מעשהו: וכן במלוצי שרי בכל המשלחים אליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל בלבבו:
- 20 ויתר דברי יחוקיהו וחסדיו הנם כתובים בתוון ישעיהו בן אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל: וישכב יחוקיהו עם אבתיו ויקברוהו במעלה קברי בני דוד וכבוד עשו לו במותו כל יהודה וישבי ירושלים וימלך מנשה בנו תחתיו:
- 25 בן שנים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים: א ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ב וישב ויבן את הכמות אשר נתן יחוקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם: ובנה המזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלים יהיה שמי לעולם: ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי הצרות בית יהוה: והוא הבער את בנו באש בני בן הנם ועוין ונחש וכסף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: וישם את פסל הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלים אשר בתרתי מכל שכמי ישראל אשים את שמי לעולם: ולא אוסיף להגיד את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבותיהם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה: ויתע מנשה את יהודה וישבי ירושלים לעשות רע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו: ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בתוהים ויאסרוהו בגלגלים ויוליכוהו בבלה:
- 40 וכךצר לו חלה את פני יהוה אלהיו ויפגע מאד מלפני אלהי אבתיו: ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישבחו ירושלים למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר דוד מערבה לגיחון בנתל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבצורות ביהודה: ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה

- 31 בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהים
 7 הביאו ויתנו ערמות ערמות: בחדש השלשי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי
 8 כלו: ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל:
 9 וידרש יחזקיהו על הכתנים והלויים על הערמות: ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש
 לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושותה עד לרוב 5
 כי יהוה ברך את עמו ו-נצתיך את ההמון הזה:
 12.11 ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו: ויבאו את התרומה והמעשר
 והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי אחיהו משנה: ויחיל ועזויהו
 ונחת ועשהאל וירימות ויובד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד כונניהו
 14 ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית האלהים: וקורא בן ימנה
 הלוי השוער למזרחה על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים:
 15 ועל ידו עדן ו-ב-נימן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הכהנים באמונה
 16 לתת לאחיהם במחלקות כגדול כקטן: מלבד התיחשם לזכרים מכן שלוש שנים
 ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביומו לעבודתם במשמרותם כמחלקותיהם:
 17 ו-את התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלויים מכן עשרים שנה ולמעלה 15
 18 במשמרותיהם במחלקותיהם: ולהתיחש בכל טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל
 19 קהל כי באמונתם יתקדשו קדש: ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל
 עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחש
 בלויים:
 כ ויעש כזאת יחזקיהו בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו: 20
 21 ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלהים ובתורה ובמקוה לדרש לאלהיו בכל
 לבבו עשה והצליח:
 32.11 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על
 2 הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו: וירא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה
 3 על ירושלים: וינעץ עם שריו ונבריו לסתום את מימי העינות אשר מהוץ לעיר 25
 4 ויעזרהו: ויקבצו עם רב ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ
 ה לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים: ויתחוק ויבן את כל החומה
 הפרוצה ועל-עלה מגדלות ולהוצה החומה אחרת ויהוק את המלוא עיר דויד
 6 ויעש שלח לרב ומננים: ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער
 7 העיר וידבר על לבבם לאמר: חוקו ואמצו אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור 30
 8 ומלפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו: עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו
 לעורנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה:
 9 אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלימה והוא על לביש וכל
 י ממשלתו עמו על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלם לאמר: בה
 11 אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בטחים וישבים במצור בירושלם: הלא 35
 יחזקיהו מפית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובקמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו
 12 מכף מלך אשור: הלא הוא יחזקיהו הסיר את במותיו ואת מזבחתיו ויאמר
 13 ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבחת אהרן תשתחוו ועליו תקמירו: הלא תדעו מה
 עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גויי הארצות להציל את
 14 ארצם מידי: מי ככל אלהי הגוים האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול להציל 40
 את עמו מידי כי יוכל אלהים להציל אתכם מידי: ועתה אל ישא אתכם חזקיהו
 ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה
 16 להציל עמו מידי וימד אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם מידי: ועוד דברו
 17 עבדיו על יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו: וספרים כתב לקרף ליהוה אלהי

- 30,3 וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא
 כי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלם: וישר הדבר בעיני
 המלך ובעיני כל הקהל: ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד
 דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב:
 5 ויכלו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה - כמצות המלך
 לאמר בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה
 הנשארת לכם מכף מלכי אשור: ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ביהוה
 אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים: עתה אל תקשו ערפכם כאבותיכם
 תנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב
 10 מכם חרון אפו: כי בשובכם על יהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב
 לארץ הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פנים מכם אם תשובו אליו:
 ויהיו הרצים מעיר עברים לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבלון ויהיו
 משחיקים עליהם ומלעגים בם: אך אנשים מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו
 11 לירושלם: גם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך
 והשרים: ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חג המצות בחדש השני
 15 קהל לרב מאד: ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקדשות
 הסירו וישליכו לנהל קדרון: וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים
 והלויים נכלמו ויתקדשו וביאו עלות בית יהוה: ועמדו על עמדם כמשפטם
 16 כתורת משה איש האלהים הכהנים זרקים את הדם מיד הלויים: כי רבת בקהל
 20 אשר לא התקדשו והלויים על שחיטת הפסחים ככל לא טהור להקדיש ליהוה:
 כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה ישכר וזבלון לא הטהרו: כי אכלו את
 18 הפסח בלא ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר: יהוה הטוב יכפר בעד
 כל לבבו הכין לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש: וישמע
 19 יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם:
 25 ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות שבעת ימים בשמחה
 גדולה ומהללים ליהוה יום ביום הלויים והכהנים בכל: עז ליהוה: וידבר יחזקיהו
 22 על לב כל הלויים המשכילים שכל טוב ליהוה וי-כל: את המועד שבעת הימים
 מונבחים וזבחי שלמים ומתנודים ליהוה אלהי אבותיהם: וינעצו כל הקהל לעשות
 23 שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים -ב-שמחה: כי חזקיהו מלך יהודה הרים
 24 לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת
 30 אלפים ויתקדשו כהנים לרב: וישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלויים וכל הקהל
 כה הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה: ותהי שמחה
 26 גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם: ויקמו
 27 הכהנים ו-הלויים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדשו
 לשמים: 35
- 31,א וכללות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצבות
 ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחות מכל יהודה ובנימן ובאפרים
 ומנשה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש לאהותו לעריהם:
 ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים על מחלקותם איש כפי עבדתו
 2 לכהנים וללויים לעלה ולשלמים לשרת ולהרות ולהלל בשערי מחנות יהוה: ומנת
 4 המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבתות ולהדשים ולמועדים
 ככתוב בתורת יהוה: ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלויים למען
 4 יחזקו בתורת יהוה: וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר
 5 הדבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו: ובני ישראל ויהודה היושבים
 6

- 29,6 מן הקדש: כי מעלו אבותינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבוהו ויפסו פניהם
 7 ממשכן יהוה ויתנו ערף: גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא
 8 הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל: ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם
 9 ויתנם לזיָעָה לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם: והנה נפלו אבותינו
 י בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוה
 11 אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו: בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה לעמד
 לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים:
 12 ויקמו הלויים מחת בן עמשי ויואל בן עזריהו מן בני הקהתי ומן בני מַרְרִי
 13 קיש בן עבדי ועזריהו בן יהללאל ומן הגִרְשָׁנִי יואח בן זִמְהָה ועֲדָן בן יואח: ומן
 14 בני אליצפן שמרי ויעיאל ומן בני אסף זכריהו ומתניהו: ומן בני הימן יהואל
 15 ושמעי ומן בני ידחחון שמעיה ועיאל: ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות
 16 המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר
 ויוציאו את כל הטִמְאָה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלויים
 17 להוציא לנחל קדרון חוצה: ויחלו באחד לאחד החדש הראשון לקדש וביום שמונה
 18 לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר
 19 לחדש הראשון פלו: ויבואו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טָהַרנו את כל בית
 יהוה ואת מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו: ואת
 כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו הקנו והקדשנו והנם לפני
 מזבח יהוה:
 21, כ וישָׁם יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה: ויביאו פרים שבעה
 ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עיִם שבעה לחטאת על הממלכה ועל
 22 המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה: וישחטו
 הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האילים ויזרקו הדם
 23 המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה: ויגישו את שעירי החטאת לפני
 24 המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם: וישחטום הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה
 כה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטאת: ויעמד את
 הלויים בית יהוה במצִלְתַיִם בנבלים ובכנרות במצנת דוד וגַד חוזה המלך ונתן
 26 הנביא כי ביד יהוה המְצִיָה ביד נביאיו: ויעמדו הלויים בכלי דוד והכהנים
 בחצצרות:
 27 ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוה
 28 והחצצרות ועל ידי כלי דוד מלך ישראל: וכל הקהל משתחווים והשיר משורר
 29 והחצצרות מחצצרים הכל עד לכלות העלה: וככלות להעלות כרעו המלך וכל
 ל הנמצאים אתו וישתחוו: ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללויים להלל ליהוה בדברי
 31 דוד ואסף החוזה ויהללו עד לשמחה ויקדו וישתחוו: ויען יחזקיה ויאמר עתה
 מלאתם ידכם ליהוה גשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל זבחים
 32 ותודות וכל נדיב לב עלות: ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים
 33 אילים מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל אלה: והקדשים בקר שש מאות
 34 וצאן שלשת אלפים: רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את כל העלות
 ויחזקום אחיהם הלויים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלויים ישרי
 35 לה לבב להתקדש מהכהנים: וגם עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה:
 36 וַתִּפְּן עבודת בית יהוה וישמח יחזקיהו וכל העם על ההכין האלהים לעם
 כי בפתאם היה הדבר:
 30, א וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אַגְרוֹת כתב על אפרים ומנשה
 2 לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: ויִנְעֵץ המלך ושריו

- בן עשרים שנה אחו במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה **28,א**
 הישר בעיני יהוה כדוד אביו: וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה **2**
 דבעלים: והוא הקמיר בגיא בן הנם ויבצר את בניו באש כתעבות הגוים אשר **3**
 הריש יהוה מפני בני ישראל: ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ **4**
 רענן: ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויפו בו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו **5**
 דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויד בו מפה גדולה: ויהרג פקח בן רמליהו **6**
 ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני היל בעובם את יהוה אלהי **7**
 אבותם: ויהרג זכרי גבור אפרים את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית **7**
 ואת אלקנה משנה המלך: וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים **8**
 ובנות וגם שלל רב בזו מהם ויביאו את השלל לשמרון: **10**
 ושם היה נביא ליהוה עדר שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם **9**
 הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו במ בעוף עד **10**
 לשמים הגיע: ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות **11**
 לכם הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: ועתה שמעוני והשיבו השקיה **11**
 אשר שביתם מאחיכם כי הרון אף יהוה עליכם: **15**
 ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהונחן ברכיהו בן משלמות **12**
 ויהוקיהו בן שלם ועקמיא בן חדלי על הבאים מן הצבא: ויאמרו להם לא תביאו **13**
 את השקיה הנה כי לאשמת יהוה עלינו אתם אמרים להסיף על המאטנו ועל **14**
 אשמתנו כי רבה אשמה לנו והרון אף על ישראל: ויעזב החלוץ את השקיה **14**
 ואת הגדה לפני השירים וכל הקהל: ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויהיו **15**
 בשקיה וכל מערפיהם הלבישו מן השלל וילבשו וינעלו ויאכלו וישקו ויטבחו **16**
 וינהלום בחמרים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמרים אצל אחיהם וישבו **17**
 שמרון:
- בעת ההיא שלח המלך אחו על מלך-אשור לעור לו: ועוד אדומים באו **17,16**
 ויפו ביהודה וישבו שבי: ופולשתים פשמו בערי השפלה והגגב ליהודה וילכדו **18**
 את בית שמש ואת אילון ואת הגדרות ואת שזכו ובנותיה ואת תמנה ואת **19**
 בנותיה ואת נמוז ואת בנותיה ואת בנותיה וישבו שם: כי הכניע יהוה את יהודה בעבור **19**
 אחו מלך יהודה: כי הפריע ביהודה ומעל מעל ביהודה: ויבא עליו תלגת פלנאסר **20**
 מלך אשור ויצר לו ולא ידע: כי חלק אחו את בית יהוה ואת בית המלך **21**
 והשרים ויתן למלך אשור ולא לעורה לו | כי אם ל-צרה-לו | **30**
- ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחו: ויזבח לאלהי דרמשק המפים בו ויאמר **23,22**
 כי אלהי מלכי ארם הם מעורים אתם להם אנה ויעורוני והם היו לו להכשילו **23**
 ולכל ישראל: ויאסף אחו את כלי בית האלהים ויקצין את כלי בית האלהים **24**
 ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מובחות בכל פנה בירושלם: ובכל עיר **כה**
 ועיר ליהודה עשה כמות לקטר לאלהים אחרים ויקעם את יהוה אלהי אבותיו: **35**
 ויתר דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי **26**
 יהודה וישראל: וישכב אחו עם אבתיו ויקברו בעיר בירושלם כי לא הביאוהו **27**
 לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחתיו:
- יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם **29,א**
 אמו אביה בת זכריהו: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: **2**
 הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה **3**
 ויתקום: ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרחוב המזרח: ויאמר להם שמעוני **4,ה**
 הלויים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו את הגדה

- 26, א ויקחו כל עם יהודה את עֵזִיהוּ והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציהו; הוא בנה את אֵיל־הַת וישִׁיבָהּ ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו; בן שש עשרה שנה עֵזִיהוּ במלכו וחמשים ושנים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכ־לִיה מן ירושלם; ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו; והי לדרש אלהים בימי זכריהו המבין ב־יְדֹאֵת האלהים ובימי דרשו את יהוה ה הצליחו האלהים:
- 6 ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים; ויעזרהו האלהים על פלשתים ועל העֲרָבִים היושבים ב־מִזְרֵי בעל והמעונים; ויתנו העמונים מנחה לעֵזִיהוּ וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה; ויבן עֵזִיהוּ מגדלים בירושלם על שער הַפְּנֵה ועל שער הַנִּיָּא ועל הַמְּקֻצֵעַ ויחזקם; ויבן מגדלים במדבר ויחצב פרות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור אפרים וקרמים בהרים ובכרמל כי אהב אדמה היה:
- 11 והי לעֵזִיהוּ חיל עשה מלחמה ויצאי צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יע־אל הסופר ומְעִשֵׁיהוּ השומר על יד חגניהו משרי המלך; כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות; ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושה מלחמה בכח חיל לעזר למלך על האויב; ויבן להם עֵזִיהוּ לכל הצבא מִגְנִים ורמחים וכובעים ושריזות וקשתות ולאבני קלעים; ויעש בירושלם הַשְּׁבִנּוֹת מחשבת הושב להיות על המגדלים ועל הַפְּנֵנוֹת לירוא בחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להַעֲזֹר עד כי חזק:
- 16 וכחֻקְתוּ גבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטרת; ויבא אחרי עזריהו ויבן עֵזִיהוּ עֵזִיהוּ ויבן עֵזִיהוּ עֵזִיהוּ בני חיל; ויעמדו על עֵזִיהוּ המלך ויאמרו לו לא לך עֵזִיהוּ להקטיר ליהוה כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד מיהוה אלהים; ויועף עֵזִיהוּ ויבדו מקטרת להקטיר ובוּעֵפוֹ עם הכהנים והַעֲרֵעַת זרחה בַמִּצְחוֹ לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת; ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע בַמִּצְחוֹ ויבהלוהו משם וגם הוא נדהף לצאת כי נגעו יהוה; ויהי עֵזִיהוּ המלך מצרע עד יום מותו וישב ביתה הַפְּשֵׁית מצרע כי נגזר מבית יהוה ויתם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ:
- 23, 22 ויתר דברי עֵזִיהוּ הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא; וישכב עֵזִיהוּ עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצרע הוא וימלך יותם בנו תחתיו:
- 27, א בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק; ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עֵזִיהוּ אביו רק לא בא אל היכל יהוה ועוד העם משהיתם; הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרב; וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה ביריזות ומגדלים; והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מאה ככר כסף ועשרת אלפים פרים חטים ושעורים עשרת אלפים וזאת השיבו לו בני עמון ובשנה השנית והשלישית; ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו:
- 7 ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה; בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם; וישכב יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אחו בנו תחתיו:

24,27 **בן שמריהו** המואבית: ובניו ורב המשא עליו ויסוד בית האלהים הנם **כתובים** על מדרש ספר המלכים וימלך אמציהו בנו תחתיו:

- 25,1 **בן עשרים וחמש שנה** מלך אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועזן מירושלים: ויעש הישר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם: ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויהרג את עבדיו המפזים את המלך אביו: ואת בניהם לא המית ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות כי איש בהטאו ימותו:
- 10 ויקבץ אמציהו את יהודה ויעמידם לבית לשרי האלפים ולשרי המאות ה לכל יהודה ובנימן ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אהו רמח וצנח: וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה כפר כסף: ואיש האלהים בא אליו לאמר המלך אל יבוא עמך צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים: כי אם - אתה - תחשב ל-חזק - בזאת - יכשילך האלהים לפני אויב כי יש כח באלהים לעזור ולהכשיל: ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות למאות הכפר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה: ויבדילם אמציהו להגדוד אשר בא אליו מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישבו למקומם בחרי אף:
- 11 ואמציהו התחזק וינהג את עמו וילך גיא המלח ויך את בני שעיר עשרת אלפים: ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם נבקעו: ובני הגדוד אשר השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפשמו בערי יהודה משמרון ועד בית חורון ויפו מהם שלשת אלפים ויבזו בזה רבה:
- 14 ויהי אחרי בוא אמציהו מהפזות את אדומים ויבא את אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר: ויחר אף יהוה באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר אליו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הצילו את עמם מידך: והי בדברו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנוך חדל לך למה יפוך ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעיץ אלהים להשחיתך כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי:
- 17 וינעץ אמציהו מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים: וישלח יואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החזח אשר בלבנון שלח אל הארו אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החות: אמרת הנה הפית את אדום ונשאך לבך - עתה שבה בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך: ולא שמע אמציהו כי מהאלהים היא למען תקם ביד כי דרשו את אלהי אדום: ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: וינגף יהודה לפני ישראל ויגסו איש לאהליו: ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויביאהו ירושלם ויפריץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער ה-ג-נה ארבע מאות אמה: וילקח כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבד אדום ואת אצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרון:
- 40 ויהי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל כה חמש עשרה שנה: ויתר דברי אמציהו הראשנים והאחרונים הלא הנם כתובים על ספר מלכי יהודה ישראל: ומעת אשר סר אמציהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלם ויגסו לכישה וישלחו אחריו לכישה ויכיתהו שם: וישאאוהו על הסוסים ויקברו אתו עם אבתו בעיר דוד:

- 23,18 **כהן הבעל הרגו לפני המזבחות: וישם יהוידע פקדת בית יהוה ביד הכהנים**
 ו-הלוים אשר הלך דויד על בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה
 19 **בשמחה ובשיר על ידי דויד: ויעמד השוערים על שערי בית יהוה ולא יבוא**
 כ **ממא לכל דבר: ויקח את שרי המאות ואת האדירים ואת המושלים בעם ואת**
 5 **כל עם הארץ ויורד את המלך מבית יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך**
 21 **ויושיבו את המלך על כסא הממלכה: וישמחו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת**
 עתליהו המיתו בחרב:
- 24,א **בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צפיה**
 10 3-2 **מבאר שבע: ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע הכהן: וישא לו**
 יהוידע נשים שטים ויולד בנים ובנות:
 ה.4 **ויהי אחרי כן היה עם לב יואש לחדש את בית יהוה: ויקבץ את הכהנים**
 והלוים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף לחזק את בית
 6 **אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמהרו לדבר ולא מהרו הלוים: ויקרא המלך**
 15 **ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלוים להביא מיהודה ומירושלם**
 7 **את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל לאהל העדות: כי עתליהו המרשעת**
 8 **ו-בניה קרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים: ויאמר**
 9 **המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה: ויתנו קול ביהודה**
 י **ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל במדבר: וישמחו**
 11 **כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד לפניה: ויהי בעת יביא את הארון**
 אל פקדת המלך ביד הלוים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן
 הראש ויערו את הארון וישארו וישיבו אל מקמו כה עשו ליום ביום ויאספו
 12 **כסף לרב: ויתנהו המלך ויהוידע אל עושי מלאכת עבודת בית יהוה ויהיו**
 שכרים הצבים ותרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית
 13 **יהוה: ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים**
 14 **על מתננתו ויאמצהו: וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף**
 ויעשוהו לים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים
 עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע:
 16,טו **ויוקן יהוידע וישבע ימים וימת בן מאה ושלשים שנה כמותו: ויקברו בעיר**
 17 **דויד עם המלכים כי עשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו: ואחרי מות יהוידע**
 18 **באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך אליהם: ויעובו את בית יהוה**
 19 **אלהי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם**
 באשמתם זאת: וישלח בהם נבאים להשיכם אל יהוה ויעירו כם ולא האוינו:
 כ **ורוח אלוים לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה**
 אמר האלהים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו כי עובתם את יהוה
 35 **ויעוב אתכם: ויקשרו עליו וירגמוהו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה: ולא זכר**
 22,21 **יואש המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא**
 יהוה וירדש:
 23 **ויהי לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו**
 24 **את כל שרי העם מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק: כי במצער אנשים באו**
 חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד כי עובו את יהוה אלהי אבותיהם ואת
 כה **יואש עשו שקמים: ובלכתם ממנו כי עזבו אתו במחליים רבים התקשרו עליו**
 עבדיו בדמי בן- יהוידע הכהן ויהרגוהו על מנתו וימת ויקברו בעיר דויד ולא
 26 **קברוהו בקברות המלכים: ואלה המתקשרים עליו זכרו- בן שמעת העמונית ויהוובד**

גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה יועצתו להרשיע: ויעש הרע בעיני 22,4:3
 יהוה כבית אחאב כי המה היו לו יועצים אחרי מות אביו למשחית לו: גם 7
 בעצתם הלך וילך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חואל מלך 6
 ארם ברמות גלעד ויפו הארמים את יורם: וישב להתרפא ביורעאל מן המכות- 5
 אשר הקהו ברמה בהלחמו את חואל מלך ארם ואת־יהויה בן יהורם מלך יהודה
 ירד לראות את יהורם בן אחאב ביורעאל כי חלה הוא: ומאלהים היתה תבוסת 7
 אחויהו לבוא אל יורם ובבאו יצא עם יהורם אל יהוא בן נְמִישִׁי אשר משחו
 יהוה להכרית את בית אחאב: ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את 8
 שרי יהודה ובני אחויהו משרתים לאחויהו ויהרגם: ויבקש את אחויהו 9
 וילכדהו והוא מתחבא בשמרון ויבאָהו אל יהוא וימַת־הו ויקברהו כי אמרו 10
 בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לבית אחויהו לעצר כח
 לממלכה:

ועתליהו אם אחויהו ראתה כי מת בנה ותקם ות־אֲבִד את כל זרע הממלכה 1
 לבית יהודה: ותקח יהושבע בת המלך את יואש בן אחויהו ותגנב אתו מתוך 11
 בני המלך המומתים ותתן אתו ואת מיגְּתוֹ בחדר המטות ותסתירהו יהושבע 12
 בת המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות אחויהו מפני עתליהו
 ולא המיתתהו: ויהי את־יהויה בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת 12
 על הארץ:

ובשנה השבעית התחוק יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריה בן ירחם 23,4:20
 ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן 1
 זכריה עמו בכרית: ויסבו ביהודה ויקבצו את הלויים מכל ערי יהודה וראשי האבות 2
 לישראל ויבאו אל ירושלם: ויכרת כל הקהל ברית בבית האלהים עם המלך 3
 ויאמר להם הגה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דויד: זה הדבר אשר 4
 תעשו השלשית מכם באי השבת לכהנים וללויים לשערי הספים: והשלשית בבית 5
 המלך והשלשית בשער היסוד: וכל העם בחצרות בית יהוה: ואל יבוא בית יהוה 6
 כי אם הכהנים והמשרתים ללויים המה יבאו כי קדש המה וכל העם ישמרו 7
 משמרת יהוה: והקיפו הלויים את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית 8
 יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו: ויעשו הלויים וכל יהודה ככל אשר צוה 9
 יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר 30
 יהוידע הכהן את המחלקות: ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת 1
 המגנות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר בית האלהים: ויעמד את כל העם 1
 ואיש שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית 11
 על המלך סביב: ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת הקִּעֹדֹת וימליכו 11
 אתו וימשחיו יהוידע ובניו ויאמרו יחי המלך: 35
 ותשמע עתליהו את קול העם הרצים והמהללים את המלך ותבוא אל העם 12
 בית יהוה: ותרא והנה המלך עומד על עמודו במבוא והשרים והחצצרות על 13
 המלך וכל עם הארץ שמת ותוקע בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומודיעים 14
 להלל ותקרע עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר: ויצוֹ יהוידע הכהן את שרי 14
 המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוה אל מבית השְׁדָרוֹת והבא אחריה 40
 יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה: וישמו לה ידים ותבוא אל 10
 מבוא שער הסוסים בית המלך וימיתוה שם: 10
 ויכרת יהוידע ברית בין יהוה ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה: 16
 ויבאו כל העם בית הבעל ויתצוהו ואת מזבחתיו ואת צלמו שברו ואת מִפְּן 17

20,29 ירושלם בנבליים ובכנרות ובחצצרות אל בית יהוה: ויהי פחד אלהים על כל
ל ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל: ותשקט מלכות
יהושפט וינח לו אלהיו מסביב:

- 31 וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה
32 מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי: וילך בדרך אביו אסא ולא סר ממנה
33 לעשות הישר בעיני יהוה: אך הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבכם לאלהי
34 אבותיהם: ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוא בן
חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל:
לה ואחרי כן אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע
36 לעשות: ויחברו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות בעציון גבר: 10
37 ויתנבא אליעזר בן דוד-הו ממרשה על יהושפט לאמר בהתחברך עם אחזיהו
פריץ יהוה את מעשיך וישברו אניות ולא עצרו ללכת אל תרשיש:

- 21,א וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד וימלך יהורם בנו
2 תחתיו: ולו אחים בני יהושפט ויחיאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו 15
3 כל אלה בני יהושפט מלך יהודה: ויתן להם אביהם מקנות רבות לכסף ולזהב
ולמקנות עם ערי מצורות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור:
4 ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו בחרב וגם משרי ישראל:
6.ה בן שלשים ושתיים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם: וילך בדרך
20 מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע
7 בעיני יהוה: ולא אבה יהוה להשחית את בית דויד למען הברית אשר כרת
לדויד וכאשר אמר לתת לו ניר לפניו כל הימים:
9.8 בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך: ויעבר יהורם
יצעורה⁴⁵¹ וכל הרכב עמו ויהי קם לילה ויך את אדום הסובב אליו ואל שרי
הרכב: ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא 25
11 מתחת ידו כי עזב את יהוה אלהי אבתיו: גם הוא עשה במות בערי יהודה
ויזן את יושבי ירושלם וינח את יהודה:
12 ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דויד אביך
13 תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה: ותלך בדרך
30 מלכי ישראל ומקנה את יהודה ואת יושבי ירושלם כקנות בית אחאב וגם את
14 אחיך בית אביך הטובים ממך הרגת: הנה יהוה נגף מגפה גדולה בעמך ובבניך
טו ובנשיך ובכל רכושך: ואתה בקללים רבים במחלה מעיד עד יצאו מעיד מן החלי
ימים על ימים:
17.16 ויער יהוה על יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים: ויעלו
35 ביהודה ויבקעוה וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו וגשיו ולא
18 נשאר לו בן כי אם יהואחו קטן בניו: ואחרי כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי
19 לאין מרפא: ויהי לימים מימים וכעת צאת הקץ לימים שנים יצאו מעיו עם קליו
כ וימת בתחלואים רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת אבתיו: בן שלשים ושתיים
היה במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא תמדה ויקברוהו בעיר דויד
40 ולא בקברות המלכים:

- 22,א וימליכו יושבי ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל הראשנים הרג
2 הגדוד הבא בערבים למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: בן
שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי:

- עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם: וכל ריב אשר יבוא 19,
עליכם מאחיכם הישבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה לתקום ולמשפטים
והזרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא
תאשמו: והנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל דבר יהוה וזבדיהו בן ישמעאל 11
הנניד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרים הלויים לפניכם תקוין ועשו ויהי יהוה
עם הטוב:
- ויהי אחרי כן באו בני מואב ובני עמון ועמהם מה-מַעֲוֹנִים על יהושפט 20,
למלחמה: ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מא-דִים 2
והנם בתְּצֹנָן תִּקְרָה היא עין גדי: וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא 3
צום על כל יהודה: ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו לבקש 4
את יהוה: ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני התִּצְרָה הַחֲדָשָׁה: ה
ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל 6
ממלכות הגוים ובידך כה וגבורה ואין עמך להתניב: הלא אתה אלהינו הורשת 7
את ישרי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לרוע אברהם אֲהַבְּךָ לעולם:
- וישבו בה ויבנו לך כה מקדש לשמך לאמר: אם תבוא עלינו רעה חרב שפוט 8
ודבר ורָעֵב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונועק אליך 9.8
מִצְרָתֵינו ותשמע ותושיע: ועתה הנה בני עמון ומואב והר שְׁעִיר אשר לא נתתה 9
לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום: והנה 11
הם גמלים עלינו לבוא לְגָרְשֵׁנו מִיִּרְשָׁתְךָ אשר הורשתנו: אלהינו הלא תשפט בם 12
כי אין בנו כה לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה 20
כי עליך עינינו: וכל יהודה עמדים לפני יהוה גם טַפִּים -הַנְּשִׂיִם:
ויהיו יואל בן זכריהו בן בְּנֵיהוּ בן יַעֲיֵאל בן מתניה הלוי מן בני אסף היתה 14
עליו רוה יהוה בתוך הקהל: ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלך 10
יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תַחֲתוּ מפני ההמון הרב הזה
כי לא לכם המלחמה כי לאלהים: מחר רדו עליהם הנם עליכם במעלה הציץ 25
וימצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל: לא לכם להלחם בזאת התיצבו 17
עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תַחֲתוּ מחר
צאו לפניהם ויהוה עמכם: ויקד יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירושלם 18
נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה: ויקמו הלויים מן בני הקהלות ומן בני הַקְּרָחִים 19
להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה: 30
- וישבימו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני 2
יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו:
ויִזְעַץ אל העם ויעמד משררים ליהוה ומתללים להדרת קדש בצאת לפני החלוץ 21
ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו: ובעת תִּחַלוּ בַרְנָה ותהללה נתן יהוה מִאֲרָבִים 22
על בני עמון מואב והר שְׁעִיר הבאים ליהודה ויִגְבְּפוּ: ויעמדו בני עמון ומואב 23
על ישרי הר שְׁעִיר להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שְׁעִיר עזרו איש ברעהו
למשותית: ויהודה בא על הַמְּצָפָה למדבר ויפנו אל ההמון והנם פורים נפלים 24
ארצה ואין פליטה: ויבא יהושפט וַעֲמוּ לְבוֹ את שלם וימצאו בהמה-לרוב ורכוש כה
ב-גד-ים וכלי חֲמוֹדוֹת וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזוים את השלל 25
כי רב הוא: וביום הרביעי נקחלו לעמק ברכה כי שם ברכו את יהוה על כן 26
קראו את שם המקום ההוא עמק ברכה עד היום: וישבו כל איש יהודה וירושלם 27
ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלם בשמחה כי שמחה יהוה מאויביהם: ויבאו 28

- 18,11 כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלותם: וכל הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך:
- 12 והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דבר הנביאים
- 13 פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב: ויאמר מיכיהו
- 14 חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר: ויבא אל המלך ויאמר המלך
- 5 אליו מיכה הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם יתחדל ויאמר עלו והצליחו וינתנו
- 15 בידכם: ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק
- 16 אמת בשם יהוה: ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר
- 17 אין להן רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום: ויאמר
- 18 מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם לרע:
- 10 ויאמר לא כן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים
- 19 עמדים על ימינו ושמאלו: ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל ויעל
- כ ויפל ברמת גלעד ויאמר זה ככה וזה אמר ככה: ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה
- 21 ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה: ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי
- 22 כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן: ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר
- 15 בפי נביאיד אלה ויהוה דבר עליך רעה:
- 23 ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר
- 24 רוח יהוה מאתי לדבר אתך: ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא
- כה חדר בחדר להחבא: ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבֵהו אל אמר- שר
- 26 העיר ואל יואש בן המלך: ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכילו
- 27 לחם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום: ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא
- דבר יהוה בי:
- 29,28 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד: ויאמר מלך ישראל
- אל יהושפט א-תחפש ו-א-בוא במלחמה ואתה לבש בנגיד ויתחפש מלך ישראל
- ל ויבאו במלחמה: ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את
- 25 הקטן ואת הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו: ויהי כראות שרי הרכב את
- 31 יהושפט ותמה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויועק יהושפט ויהוה
- 32 עזרו ויסתם אלהים ממנו: ויהי כראות שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל
- 33 וישבו מאחוריו: ואיש משך בקשת לתמו ויך את מלך ישראל בין הדבקים ובין
- 34 השָׁרָץ ויאמר לרַפָּב הפך ידך והוצאתני מן המ-ל-ח-מה כי החליתי: ותעל
- 30 המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מְעַמָּד במרכבה נכת ארם עד הערב
- וימת יצא בוא השמש:
- 19,2 וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם: ויצא אל פניו יהוא
- בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הִרְשַׁע לְעִזּוֹר ולשנאי יהוה מָאָהב ובזאת
- 3 עליו קצף מלפני יהוה: אֲבָל דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האֲשֵׁרוֹת מן
- הארץ והכינות לבבך לדרש האלהים:
- 4 וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם
- ה אל יהוה אלהי אבותיהם: ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבָּצֻרוֹת לעיר
- 6 ועיר: ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה
- 7 ועמכם בדבר משפט: ועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה
- 8 אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד: וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלזים
- 9 והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב- וְיָשֵׁב- ירושלם ו יצו

- נסכלת על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות: ויכעס אסא אל הראה ויתנהו בית י¹⁶,
 המהפכת כי בועף עמו על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא:
 והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה¹¹
 וישראל:
- 5 ויחלא אסא בשנת שלוש ונתשע למלכותו ברגליו עד למעלה חליו וגם¹²
 בחליו לא דרש את יהוה כי ברפאים: וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת ארבעים¹³
 ואחת למלכו: ויקברוהו בקברתיו אשר כרה לו בעיר דויד וישביקוהו במשכב אשר¹⁴
 מלא בשמים וונים מרקחים במקרקת מעשה וישרפו לו שרפה גדולה עד למאד:
- 10 וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחוק על ישראל: ויתן חיל בכל ערי יהודה^{17,2,8}
 הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו: ויהי³
 יהוה עם יהושפט כי הלך בדרכי דויד אביו הראשונים ולא דרש לבעלים: כי⁴
 לאלהי אביו דרש ובמזותיו הלך ולא כמעשה ישראל: ויכן יהוה את הממלכה^ה
 בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט יהי לו עשר וכבוד לרב: ויגבה לבו בדרכי⁶
 יהוה ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה:¹⁵
 ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן חיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו⁷
 ללמד בערי יהודה: ועמהם הלויים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל ושמיר-מות⁸
 ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדניהו הלויים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים:
 וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם:⁹
- 20 ויהי פחד יהוה על כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו^י
 עם יהושפט: ומן פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערבים¹¹
 מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ותשים שבעת אלפים ושבע¹²
 מאות: ויהי יהושפט הלך וגדל עד למעלה ויבן ביהודה בריגות וערי מסכות:¹²
 ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם: ואלה¹⁴⁻¹³
 פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר ועמו גבורי חיל שלש²⁵
 מאות אלף: ועל ידו יהונתן השר ועמו מאתים ושמונים אלף: ועל ידו עמסיה^{16,10}
 בן זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף גבור חיל: ומן בנימין גבור חיל אלידע¹⁷
 ועמו נשקי קשת ומגן מאתים אלף: ועל ידו יהוובד ועמו מאה ושמונים אלף¹⁸
 חלוצי צבא: אלה המשרתים את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המקצר בכל¹⁹
 יהודה:³⁰
- ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב: וירד לקין שנים אל אחאב^{18,2,8}
 לשמרן ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסתהו לעלות אל רמת¹
 גלעד: ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה תתלך עמי רמת גלעד³
 ויאמר לו כמוני כמודך וכעמך עמי⁴: ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא⁴
 כיום את דבר יהוה: ויקבץ מלך ישראל את הנביאים ארבע מאות איש ויאמר^ה
 אלהם האלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד⁷
 המלך: ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו: ויאמר מלך^{7,6}
 ישראל אל יהושפט עור איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שגאתיהו כי
 איננו מתנבא עליו לטובה כי כל ימיו לרעה הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט⁸
 אל יאמר המלך בן: ויקרא מלך ישראל אל סרים אחד ויאמר מהר מיכהו בן⁸
 ימלא: ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלבשים בגדי⁹
 כבד: פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם: ויעש לו צדקיהו בן¹⁰

- 14 עלִיךְ נשענו ובשמך באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר עמך
 12, 11 אנוש: ויגף יהוה את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים: וירדפם
 אסא והעם אשר עמו עד לגֵרָר ויפל מכושים לאין להם מָוִיה כי נשברו לפני
 13 יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד: ויפו את כל הערים סביבות גֵרָר כי
 14 היה פחד יהוה עליהם ויבזו את כל הערים כי בָּהָה רבה היתה בהם: וגם אהלי
 מקנה הצו וישבו צאן לרב וגמלים וישבו ירושלים:
 15, 2, א ועוריהו בן עוזר היתה עליו רוח אלהים: ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני
 אסא וכל יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו: ואם תדרשֶׁהוּ ימצא לכם ואם
 3 תעוֹבֶהוּ יעוֹב אתכם: וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה וללא
 תורה: ויָשֵׁב בְּצַר לוֹ על יהוה אלהי ישראל ויבקֶשֶׁהוּ וימצא להם: ובעתים ההם
 10 אין שלום ליוצא ולבא כי מהומוֹת רבות על כל יִשְׁבֵי הארצות: וקָתְנוּ גוֹי בְּגוֹי
 6 ועיר בעיר כי אלהים הממם בכל צרה: ואתם הִזְקוּ ואל ירפו ידיכם: כי יש שכר
 7 לפעֲלֵתְכֶם:
 8 וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה התחוק ויעֲבֵר השקוצים מכל ארץ
 יהודה ובנימן ומן הערים אשר לכד -ב-הר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר
 15 לפני אולם יהוה: ויקבץ את כל יהודה ובנימן והגרים עמהם מאפרים ומנשה
 9 ומשמעון כי נפלו עליו מישראל לרב בראתם כי יהוה אלהיו עמו: ויקבצו ירושלים
 י בחדש השלשי לשנת חמש עשרה למלכות אסא: ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן
 11 השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפים: ויבאו בברית לדרוש את יהוה
 12 אלהי אבותיהם בכל לבבם ובכל נפשם: וכל אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל
 13 יומת למן קֶטֶן ועד גדול למאיש ועד אשה: וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה
 14 ובהצצרות ובשופרות: וישמחו כל יהודה על השבועה כי בכל לבבם נשבעו
 15 ובכל רצונם בקֶשֶׁהוּ וימצא להם וינה יהוה להם מסביב:
 16 וגם מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר עשתה לאשרה מפִלְצַת
 17 ויכרת אסא את מפלצתה וידִקָּה וישרף בנהל קדרון: והבמות לא סרו מישראל
 18 רק לבב אסא היה שלם כל ימיו: ויבא את קדשי אביו וקדשיו בית האלהים
 כסף וזהב וקִלְיִים:
 16, א; 15, 19 ומלחמה לא היתה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא: בשנת שלשים
 ושש למלכות אסא עלה בעֶשָׂא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרְמָה לבלתי
 2 תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה: ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית
 3 המלך ויִשְׁלַח אל בן הָרָד מלך ארם היושב בדִרְמֶשֶׁק לאמר: ברית ביני ובינך
 4 ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הִפַּר בריתך את בעשא מלך
 ישראל ויעלה מעלי: וישמע בן הָרָד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר
 לו אל ערי ישראל ויפו את עיוֹן ואת דן ואת אֶבְל מִים ואת כל בְּנֵי-רִוֹת⁴³ נפתלי:
 6, ה ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישָׁבֵת את מלאכתו: ואסא המלך
 35 לָקַח את כל יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עֲצֵיָהּ אשר בנה בעשא ויבן
 בהם את גִּבְעָה ואת המצפה:
 7 ובעת ההיא בא חֲנִי הָרָאָה אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בְּהִשָּׁעֲנֶךָ על
 8 מלך ארם ולא נשענת על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך: הלא
 הכושים והלובים היו לחיל לרב ולרכב ולפרשים להרבה מאד ובהשענך על יהוה
 40 נתנם בידך: כי יהוה עיניו משַׁטְמוֹת בכל הארץ להתחזק עם לבבם שלם אליו

בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על יהודה: שלוש שנים מלך **I3,2,א**
 בירושלם ושם אמו מַעֲכָה־הַיִּזְרְעֵלִית בַּת אֹרִיאֵל מִן נְבֻעָה וּמַלְחָמָה הִיְתָה בֵּין אֲבִיהָ
 וּבֵין יִרְבֵּעָם: וַיֹּאסֶר אֲבִיהָ אֶת הַמַּלְחָמָה בַּחַיִּל גְּבוּרֵי מַלְחָמָה אַרְבַּע מְאוֹת אֶלֶף **3**
 אִישׁ בַּחֹר וַיִּרְבַּעַם עִרְךָ עִמּוֹ מַלְחָמָה בְּשִׁמּוֹנֵה מְאוֹת אֶלֶף אִישׁ בַּחֹר גְּבוּרֵי חַיִּל:
 וַיִּקַּם אֲבִיהָ מֵעַל לַהֲרֹ צַמְרָיִם אֲשֶׁר בְּהַר אֶפְרַיִם וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּנִי יִרְבַּעַם וְכֹל **5**
 יִשְׂרָאֵל: הֲלֹא לָכֶם לָדַעַת כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָתַן מַמְלָכָה לְדָוִד עַל יִשְׂרָאֵל **ה**
 לְעוֹלָם לֹא וּלְבָנָיו בְּרִית מַלְחָ: וַיִּקַּם יִרְבַּעַם בֶּן נִבְט עֶבֶד שְׁלֹמֹה בֶּן דָּוִד וַיִּמְרֹד עַל **6**
 אֲדֹנָיו: וַיִּקְבְּצוּ עֵלָיו אַנְשִׁים רָקִים בְּנֵי בַלְעָל וַיִּתְאַמְצוּ עַל רַחֲבַעַם בֶּן שְׁלֹמֹה **7**
 וּרַחֲבַעַם הָיָה נֶעֱר וּרְךָ לִבָּב וְלֹא הִתְחַזַּק לִפְנֵיהֶם: וַעֲתָה אַתֶּם אֹמְרִים לְהִתְחַזַּק **8**
 לִפְנֵי מַמְלַכַת יְהוָה בִּיד בְּנֵי דָוִד וְאַתֶּם הַמּוֹן רַב וְעִמְכֶם עֲגָלֵי זָהָב אֲשֶׁר עָשָׂה **10**
 לָכֶם יִרְבַּעַם לְאֱלֹהִים: הֲלֹא הִדְחַתֶּם אֶת כַּהֲנֵי יְהוָה אֶת בְּנֵי אַהֲרֹן וְהַלְוִיִּם וְתַעֲשׂוּ **9**
 לָכֶם כַּהֲנִים כַּעֲמֵי הָאָרְצוֹת כֹּל הַבָּא לְמִלֵּא יָדוֹ בַּפֶּר בֶּן בֶּקֶר וְאֵילִם שִׁבְעָה וְהָיָה **1**
 כַּהֵן לְלֹא אֱלֹהִים: וְאַנְחַנּוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֹבְדֵהוּ וְכַהֲנִים מִשְׁרָתִים לִיהוָה בְּנֵי **11**
 אַהֲרֹן וְהַלְוִיִּם בְּמַלְאכְתָּ: וּמִקְטָרִים לִיהוָה עֹלוֹת בִּבְקָר בִּבְקָר וּבְעֶרְבַּ בְּעֶרְבַּ וּקְטָרֹת **15**
 סַמִּים וּמַעֲרַכַת לֶחֶם עַל הַשֶּׁלֶחַן הַטְּהוֹר וּמְנוֹרַת הַזָּהָב וְנִרְתִּיבָה לְבָעֶר בְּעֶרְבַּ **12**
 כִּי שִׁמְרִים אֲנַחְנוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתֶּם עֹוֹבְתִים אִתּוֹ: וְהִנֵּה עִמָּנוּ בְּרֹאשׁ **12**
 הָאֱלֹהִים וְכַהֲנֵינוּ וְהַצִּצְרוֹת הַתְּרוּעָה לְהַרְיֵעַ עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵל תִּלְחַמוּ עִם יְהוָה **א**
 אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם כִּי לֹא תִצְלִיחוּ:
 וַיִּרְבַּעַם הִקָּב אֶת הַמַּאֲרָב לְבוֹא מֵאַחֲרֵיהֶם וַיְהִיו לִפְנֵי יְהוּדָה וְהַמַּאֲרָב **13**
 מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיִּפְנוּ יְהוּדָה וְהִנֵּה לָהֶם הַמַּלְחָמָה פָּנִים וְאַחֲרוֹר וַיִּצְעֲקוּ לִיהוָה וְהַכַּהֲנִים **20**
 מֵהַצִּצְרוֹת בַּחֲצֻצְרוֹת: וַיִּרְיֵעוּ אִישׁ יְהוּדָה וַיְהִי בְּהַרְיֵעַ אִישׁ יְהוּדָה וְהָאֱלֹהִים נִגְף **14**
 אֶת יִרְבַּעַם וְכֹל יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אֲבִיהָ וַיְהוּדָה: וַיָּנוּסוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי יְהוּדָה וַיִּתְּנֶם **16**
 אֱלֹהִים בַּיָּדָם: וַיִּכּוּ בָהֶם אֲבִיהָ וְעִמּוֹ מִפֶּה רַבָּה וַיִּפְּלוּ חַלְלִים מִיִּשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ מְאוֹת **17**
 אֶלֶף אִישׁ בַּחֹר: וַיִּפְּנְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּעַת הַהִיא וַיִּתְאַמְצוּ בְּנֵי יְהוּדָה כִּי נִשְׁעֲנוּ עַל **18**
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: וַיִּרְדֹּף אֲבִיהָ אַחֲרֵי יִרְבַּעַם וַיִּלְכַּד מִמֶּנּוּ עֵרִים אֶת בֵּית אֵל **19**
 וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת יְשֻׁנָּה וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת עֶפְרוֹן וּבְנֹתֶיהָ: וְלֹא עָצַר כַּח יִרְבַּעַם **2**
 עוֹד בְּיָמָיו אֲבִיהָ וַיִּגְפְּחוּ יְהוָה וַיִּמָּת:
 וַיִּתְחַזַּק אֲבִיהָ וַיִּשְׂא לֹא נָשִׁים אַרְבַּע עֶשְׂרֵה וַיּוֹלֵד עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם וּשְׁנַיִם וּשֵׁשׁ **21**
 עֶשְׂרֵה בָנוֹת: וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֲבִיהָ וּדְרָכָיו וּדְבָרָיו כְּתוּבִים בְּמִדְרַשׁ הַנְּבִיא עֲדָי: וַיִּשְׁכַּב **23,22**
 אֲבִיהָ עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲסָא בְּנֵו תַּחְתָּיו בְּיָמָיו שְׁקֵמָה **30**
 הָאָרֶץ עֶשֶׂר שָׁנִים:

I4,2,א וַיַּעַשׂ אֲסָא הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו: וַיִּסֵּר אֶת מִזְבְּחוֹת הַגִּבּוֹר וְהַכְּמוֹת **3**
 וַיִּשְׁבֵּר אֶת הַמִּצְבּוֹת וַיִּגְדַּע אֶת הָאֲשֵׁרִים: וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה לְדַרוֹשׁ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי **35**
 אֲבוֹתֵיהֶם וּלְעֲשׂוֹת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת: וַיִּסֵּר מִכֹּל עָרֵי יְהוּדָה אֶת הַכְּמוֹת וְאֶת הַחֲמוֹנִים **4**
 וְתִשְׁקַט הַמַּמְלָכָה לִפְנָיו: וַיִּבֶן עָרֵי מְצוּרָה בִּיהוּדָה כִּי שְׁקֵמָה הָאָרֶץ וְאִין עִמּוֹ **ה**
 מַלְחָמָה בְּשָׁנִים הָאֵלֶּה כִּי הֵנִיחַ יְהוָה לוֹ: וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה נִבְנָה אֶת הָעָרִים הָאֵלֶּה **6**
 וְנִסָּב חוֹמָה וּמְגִדָּלִים דְּלָתִים וּבְרִיחִים עוֹרְדֵנוּ הָאָרֶץ לִפְנָינוּ כִּי דִרְשָׁנוּ אֶת יְהוָה **7**
 אֱלֹהֵינוּ דִרְשָׁנוּ וַיִּנַּח לָנוּ מִסְבִּיב וַיִּבְנוּ וַיִּצְלִיחוּ: וַיְהִי לְאֲסָא חֵיל נְשֵׂא צִנְהָ וְלִמְחָ **7**
 מִיהוּדָה שְׁלֹשׁ מְאוֹת אֶלֶף וּמִבְּנֵימָן נְשֵׂאֵי מִגֵּן וּדְרָכֵי קֶשֶׁת מֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף **40**
 כֹּל אֵלֶּה גְבוּרֵי חַיִּל:

וַיֵּצֵא אֱלֹהִים זֶרַח הַכּוֹשֵׁי בַּחַיִּל אֶלֶף אֶלְפִים וּמִרְכָּבוֹת שְׁלֹשׁ מְאוֹת וַיִּבֵּא עַד **8**
 מִרְשָׁה: וַיֵּצֵא אֲסָא לִפְנָיו וַיַּעֲרֹכוּ מַלְחָמָה בְּגֵיא צִפְתָּה לְמִרְשָׁה: וַיִּקְרָא אֲסָא אֵל **9**
 יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר יְהוָה אִין עִמָּךְ לְעִזֹּר בֵּין רַב לְאִין כַּח עוֹרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי

II אחיכם שוכו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם:

- 6.ה וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה: ויבן את בית לחם ואת
 8.7 עיטם ואת תקוע: ואת בית צור ואת שזכו ואת עדלם: ואת גת ואת מרשה ואת
 9.1 זוף: ואת אדורים ואת לכיש ואת עזקה: ואת צָרעה ואת אילון ואת חברון אשר
 11 ביהודה ובבנימן ערי מצורות: ויחזק את המצורות ויתן בהם נגידים ואצרות
 12 מאכל ושמן ויין: ובכל עיר ועיר צָנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד:
 13 ויהי לו יהודה ובנימן והכהנים והלויים אשר בכל ישראל התיצבו עליו מכל
 14 גבולם: כי עזבו הלויים את מנרשיהם ואהזתם וילכו ליהודה ולירושלם כי הונחם
 10.10 ירבעם ובניו מִפְּהֶן ליהוה: ויעמד לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה:
 16 ואחריהם מכל שבטי ישראל הִנְתָּנִים את לבבם לבקש את יהוה אלהי ישראל
 17 באו ירושלם לזבח ליהוה אלהי אבותיהם: ויחזקו את מלכות יהודה ויאמצו את
 רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך דויד ושלמה לשנים שלוש:
 18 ויקח לו רחבעם אשה את מחלת בת־יִרְמוּת בן דויד ו־אֲבִיהֶּיִל בת אליאב
 2.19 בן ישי: ותלד לו בנים את יעוש ואת שמריה ואת זהם: ואחריה־לקח את מעכה
 21 בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת עֲמִי ואת זיוא ואת שלמית: ויאהב רחבעם
 את מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשיו כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים
 22 שִׁלְשִׁים ויולד עשרים ושמונה בנים וששים בנות: ויעמד לראש רחבעם את אביה
 23 בן מעכה לנגיד באחיו כי יִלְהַמְלִיכוּ: ויבן ויפרץ מכל בנוֹ ארצות יהודה
 20 ובנימן ו־לְכָל ערי המצרות ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים:
II,א ויהי כִּהְיִין מלכות רחבעם וכתְּקַתּוּ עֹב את תורת יהוה וכל ישראל עמו:
 2 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שִׁישַׁק מֶלֶךְ מִצְרַיִם על ירושלם כי מעֲלוּ
 3 ביהוה: באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו
 4 ממצרים לובים סְפִיִּים וכּוּשִׁים: וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד
 25 ירושלם:
 ה ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני
 שִׁישַׁק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עובתם אתי ואף אני עובתי אתכם ביד
 7.6 שִׁישַׁק: ויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה: ובראות יהוה כי נכנעו
 היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשתחתם ונתתי להם כמעט לפליטה
 8 ולא תִמְדַּךְ חַמְתִּי בירושלם ביד שִׁישַׁק: כי יהיו לו לעבדים ויִדְעוּ עבודתי ועבודת
 30 ממלכות הארצות:
 9 ויעַל שִׁישַׁק מֶלֶךְ מִצְרַיִם על ירושלם ויקח את אצרות בית יהוה ואת אצרות
 1 בית המלך את הכל לקח ויקח את מִגְּנֵי הַזָּהָב אשר עשה שלמה: ויעש המלך
 רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית
 11 המלך: ויהי מִדֵּי בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבוֹם אל תא
 35 הרצים: ובהִכְנַעוּ שָׁב מִמֶּנּוּ אֵף יהוה ולא להשחית לְכֻלָּהּ וגם ביהודה היה דברים
 13 טובים: ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם
 במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו
 14 שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: ויעש הרע כי לא הכין לְבוֹ
 40 לדרוש את יהוה:
 10 ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא
 16 ועדו החוה להתיהש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים: וישכב רחבעם עם
 אבתיו ויקבר בעיר דויד וימלך אביה בנו תחתיו:

הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב; ומוציאים סוסים מִמִּצְרַיִם לְשִׁלְמָה וּמִכֶּלֶר הארצות:

29 וּשְׂאֵר דְּבְרֵי שְׁלֹמֹה הָרִאשִׁימִים וְהָאֲחֵרוֹנִים הֵלֵא הֵם כְּתוּבִים עַל דְּבְרֵי נֹתָן הַנְּבִיא וְעַל נְבוֹאֹת אַחִיהַּ הַשִּׁילוֹנִי וּבַחֲזוֹת עֵי־דָוִד הַחֹזֶה עַל יִרְבֵּעַם בֶּן נֹכְחַם: וַיִּמְלֹךְ ל שְׁלֹמֹה בִירוּשָׁלַם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעִים שָׁנָה: וַיִּשְׁכַּב שְׁלֹמֹה עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּהוּ 5 בְּעִיר דָּוִד אֲבֹיו וַיִּמְלֹךְ רַחֲבֵעַם בְּנֹו תַחְתָּיו:

10 וַיִּלֶךְ רַחֲבֵעַם שָׂמָּה כִּי שָׁכַם בָּאוּ כָל יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ: וַיְהִי כִשְׁמַע II,2,8 יִרְבֵּעַם בֶּן נֹכְחַם כִּי מֵת שְׁלֹמֹה וְהוּא בְּמִצְרַיִם אֲשֶׁר בָּרַח מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ וַיִּשָּׁב יִרְבֵּעַם מִמִּצְרַיִם: וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ לוֹ וַיָּבֵא יִרְבֵּעַם וְכָל יִשְׂרָאֵל וַיִּדְבְּרוּ אֵל רַחֲבֵעַם לֵאמֹר: 4-3 אַבִּיךָ הִקְשָׁה אֶת עַלְנֹו וְעַתָּה הִקְלָ מַעְבֹּדֹת אַבִּיךָ הִקְשָׁה וּמַעְלֹו הִכְבֵּד אֲשֶׁר נֹתָן עֲלֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים «לֵכוּ» עוֹד שְׁלֹשַׁת יָמִים וּשְׂבוּ אֵלַי וַיִּלֶךְ הָעָם: ה הַיּוֹעֵץ הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָיוּ עֹמְדִים לִפְנֵי שְׁלֹמֹה אֲבֹיו בְּחֵיתוֹ 15 חֵי לֵאמֹר אִיךְ אַתֶּם נוֹעֲצִים לְהַשִּׁיב לָעַם הַזֶּה דְּבַר: וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו לֵאמֹר אִם «הַיּוֹם» תְּהִיָּה לְטוֹב לְהָעָם הַזֶּה וְרַצִּיתֶם וּדְבַרְתֶּם אֱלֹהִים דְּבָרִים טוֹבִים וְהָיוּ לְךָ עֲבָדִים כָּל הַיָּמִים: וַיַּעֲזֹב אֶת עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יַעֲזֹהוּ וַיּוֹעֵץ אֶת הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ הַעֲמָדִים 8 לִפְנֵיו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מַה אַתֶּם נוֹעֲצִים וְנָשִׁיב דְּבַר אֶת הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דְּבָרוּ אֵלַי 9 לֵאמֹר כֹּה תֵאֱמַר לָעַם אֲשֶׁר דְּבָרוּ אֵלַיךְ לֵאמֹר אַבִּיךָ עֲלֵינוּ: וַיִּדְבְּרוּ אִתּוֹ הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ 20 מֵעֲלֵינוּ כֹּה תֵאֱמַר אֱלֹהִים קִטְנֵי עֲבָה מִמֹּתְנֵי אֲבִי: וְעַתָּה אֲבִי הָעַמִּים עֲלֵיכֶם עַל כִּבְדֹו וְאֲנִי אֲסִיף עַל עַלְכֶם אֲבִי יִסַר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי בְּעַקְרָבִים: יִבֵּא יִרְבֵּעַם וְכָל הָעָם אֶל רַחֲבֵעַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר דְּבַר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר 12 שׂוּבוּ אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי: וַיַּעֲנֶם הַמֶּלֶךְ קֶשֶׁה וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת עֲצַת הַזְּקֵנִים: 13 וַיִּדְבַר אֱלֹהִים כְּעֲצַת הַיְלָדִים לֵאמֹר «אֲבִי הַכְּבִיד אֶת עַלְכֶם וְאֲנִי אֲסִיף עֲלֵי» 14 אֲבִי יִסַר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי בְּעַקְרָבִים: וְלֹא שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל הָעָם כִּי הִיתָה 15 נִקְבָּה מֵעַם הָאֱלֹהִים לְמַעַן הָקִים יְהוָה אֶת דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דְּבַר בִּיד אַחִיהוֹ הַשִּׁלוֹנִי אֶל יִרְבֵּעַם בֶּן נֹכְחַם: 16 וְכָל יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי לֹא שָׁמַע הַמֶּלֶךְ לָהֶם וַיִּשְׁיבוּ הָעָם אֶת הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר 30

מֵה לָנוּ חֵלֶק בְּדוֹד
וְלֹא נַחֲלָה בְּבִן יִשִׁי
- לְאַהֲלִיךְ יִשְׂרָאֵל
עַתָּה רָאָה בֵּיתְךָ דָּוִד

35

17 וַיִּלֶךְ כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַהֲלוֹ: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִישָׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם 18 רַחֲבֵעַם: וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת «אֶדְ-נִי-רַם» אֲשֶׁר עַל הַמִּסַּ וַיִּרְגְּמוּ בּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל 19 אֶבֶן וַיָּמָת וְהַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בְּמִרְכָּבָה לְנוֹם יְרוּשָׁלַם: וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל 40 בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
וַיָּבֵא רַחֲבֵעַם יְרוּשָׁלַם וַיִּקְהַל אֶת בֵּית יְהוּדָה וּבְנֵימָן מֵאָה וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף בַּחֹר II,4 עֲשֵׂה מִלְחָמָה לְהָלָחֵם עִם יִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיב אֶת הַמַּמְלָכָה לְרַחֲבֵעַם: וַיְהִי דְבַר יְהוָה 2 אֶל שְׁמַעְיָהוּ אִישׁ הָאֱלֹהִים לֵאמֹר: אֵמַר אֶל רַחֲבֵעַם בֶּן שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֵל 3 כָּל יִשְׂרָאֵל בִּיהוּדָה וּבְנֵימָן לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא תַעֲלֹו וְלֹא תִלְחַמוּ עִם 4

- 8 הכהנים על עבדתם והלויים על משמרותם להלל ולשָׁרֵת נגד הכהנים לדבר יום
 10 ביומו והשְׁעָרִים במחלקותם לשַׁעַר ושַׁעַר כֵּן כֵּן מִצּוֹת דוֹד אִישׁ הָאֱלֹהִים: וְלֹא
 16 סָרוּ מִצִּיּוֹת הַמֶּלֶךְ עַל הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל דָּבָר וְלֹאֲצֻרוֹת: וְתַפְּנָן כָּל מְלֹאכֶת
 שְׁלֹמֹה -מִיּוֹם מוֹסַד בֵּית יְהוָה וְעַד כִּלְתּוֹ שְׁלֹם בֵּית יְהוָה:
 18.17 אִזּוּ הַדָּךְ שְׁלֹמֹה לָעֵצִיּוֹן נָבַר וְאֵל אֵילֹת עַל שַׁפַּת הַיָּם בָּאֲרִץ אֲדוּם: וַיִּשְׁלַח
 19 חִזְרָם בֶּן עֲבָדָיו אֲוֹנִיּוֹת וְעֲבָדִים יוֹדְעֵי יָם וַיָּבֹאוּ עִם עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה אֹפִירָה
 וַיִּקְחוּ מִשָּׁם אַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים כֶּכֶר זָהָב וַיָּבִיאוּ אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה:
9. א וּמְלֹכֶת שִׁבָּא שָׁמְעָה אֶת שְׁמֵעַ שְׁלֹמֹה וַתָּבוֹא לְנַסּוֹת אֶת שְׁלֹמֹה בְּחִידוֹת
 10 בִּירוּשָׁלַם בְּחִיל כְּכֹד מְאֹד וּגְמִלִים נִשְׂאִים בְּשָׂמִים וְזָהָב לָדָב וְאֲבָן יִקְרָה וַתָּבוֹא
 2 אֶל שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר עִמּוֹ אֵת כָּל אֲשֶׁר הָיָה עִם לְבָבָהּ: וַיַּגִּד לָהּ שְׁלֹמֹה אֵת כָּל
 3 דְּבָרֶיהָ וְלֹא נִעְלַם דְּבַר מִשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר לֹא הֵגִיד לָהּ: וַתֵּרָא מְלֹכֶת שִׁבָּא אֶת חֲכַמַּת
 4 שְׁלֹמֹה וְהַבֵּית אֲשֶׁר בָּנָה: וּמֵאֵכֶל שִׁלְחָנוֹ וּמוֹשָׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מִשְׁרָתָיו וּמְלֻבוּשֵׁיהֶם
 5 וּמִשְׁקֵיו וּמְלֻבוּשֵׁיהֶם וְעַל-אֵתָּו אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וְלֹא הָיָה עוֹד בְּהָ רוּחַ:
 15 וַתֹּאמֶר אֶל הַמֶּלֶךְ אִמֵּת הִדְבַּר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בָּאֲרִץ עַל דְּבָרֶיךָ וְעַל חֲכַמְתֶּךָ:
 6 וְלֹא הָאֲמַנְתִּי לְדְּבָרֵיהֶם עַד אֲשֶׁר בָּאתִי וַתֵּרְאִינִי עֵינַי וְהִנֵּה לֹא הִגִּיד לִי הַצִּי
 7 מַרְבִּית חֲכַמְתְּךָ יִסַּפֵּת עַל הַשְּׂמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי: אֲשֶׁר־נִשְׁיַךְ וְאֲשֶׁר עֲבָדֶיךָ
 8 אֱלֹהֵי הָעַמִּים לִפְנֵיךְ תָּמִיד וּשְׁמַעִים אֶת חֲכַמְתֶּךָ: יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּרוּךְ אֲשֶׁר
 9 חָפֵץ בְּךָ לַתֵּת עָלֶיךָ כִּסֵּאוֹ לְמֶלֶךְ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּאַהֲבַת אֱלֹהֶיךָ אֶת יִשְׂרָאֵל לְהַעֲמִידוֹ
 20 לְעוֹלָם וַיִּתֶּנְךָ עֲלֵיהֶם לְמֶלֶךְ לְעִשׂוֹת מִשְׁפַּט וְצִדְקָה: וַתֵּתֵן לְמֶלֶךְ מֵאֵה עֹשֶׁרִים כֶּכֶר
 זָהָב וּבִשְׂמִים לָדָב וְאֲבָן יִקְרָה וְלֹא הָיָה כִּבְשָׁם הַהוּא אֲשֶׁר נָתַתָּה מְלֹכֶת
 שִׁבָּא לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה:
- 1 וְגַם עֲבָדֵי חִזְרָם וְעֲבָדֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר הִבִּיאוּ זָהָב מֵאֹפִיר הִבִּיאוּ עֲצֵי אֲלֻגּוֹמִים
 11 וְאֲבָן יִקְרָה: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת עֲצֵי הָאֲלֻגּוֹמִים מִקְלֹת לְבֵית יְהוָה וּלְבֵית הַמֶּלֶךְ
 25 וּכְנֹרֹת וְנִבְלִים לְשֵׁרִים וְלֹא נִרְאוּ כֵּהֶם לְפָנִים בָּאֲרִץ יְהוּדָה:
 12 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמְלֹכֶת שִׁבָּא אֶת כָּל הַפְּצִיָּה אֲשֶׁר שְׁאַלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר
 הִבִּיאה אֵל הַמֶּלֶךְ וַתִּהְפֵּךְ וַתִּלְךְ לְאַרְצָהּ הִיא וְעֲבָדֶיהָ:
 13 וַיְהִי מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר בָּא לְשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה אַחַת שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וּשְׁשֵׁי
 14 כֶּכֶרִי זָהָב: לָדָב מֵאֲשֶׁר־הֵעָרִים וְהַסְּחָרִים מִבְּיָאִים וְכָל מְלָכֵי עָרָב וּפְחֹת הָאֲרִץ
 30 מִבְּיָאִים זָהָב וְכֶסֶף לְשְׁלֹמֹה: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵאֲתִים צְנִיָּה זָהָב שְׁחוּט שֵׁשׁ מֵאוֹת
 16 זָהָב שְׁחוּט יַעֲלֶה עַל הַצְּנִיָּה הָאֵחָת: וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת מְּנִיָּים זָהָב שְׁחוּט שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 17 זָהָב יַעֲלֶה עַל הַמְּנִין הָאֵחָת וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בְּבֵית יַעַר הַלְּבָנוֹן: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כֶּסֶף שֵׁן
 18 גָּדוֹל וַיַּצְּפֵהוּ זָהָב טָהוֹר: וּשְׁשׁ מַעֲלוֹת לְכֶסֶף וְכִבְיֵשׁ בֹּהֶב לְכֶסֶף מֵאַחַר־רֵי־ת וַיִּדּוֹת
 19 מִזֶּה וּמִזֶּה עַל מְקוֹם הַשֶּׁבֶת וּשְׁנַיִם אֲרִיּוֹת עֲמִידִים אֶצֶל הַיְדוֹת: וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲרִיּוֹת
 35 עֲמִידִים - עַל שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת מִזֶּה וּמִזֶּה לֹא נַעֲשָׂה כֵּן לְכָל מְמַלְכָהּ: וְכָל כְּלֵי מִשְׁקֵהָ
 הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זָהָב וְכָל כְּלֵי בֵּית יַעַר הַלְּבָנוֹן זָהָב סָגוּר אֵין כֶּסֶף יִכְסֵּף לֹא נִחְשַׁב
 21 בְּיָמָיו שְׁלֹמֹה לְמֵאוֹמָה: כִּי אֲנִיּוֹת לְמֶלֶךְ הַלְּכֹת תִּרְשִׁישׁ עִם עֲבָדֵי חִזְרָם אַחַת
 לְשָׁלוֹשׁ שָׁנִים תָּבוֹאנָה אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ נִשְׂאוֹת זָהָב וְכֶסֶף שְׁנֵהֲבִים וְקוֹפִים וְתוֹפִיִּים:
 23.22 וַיִּגְדֵּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מְכָל מְלָכֵי הָאֲרִץ לְעֹשֶׂר וְחֲכָמָה: וְכָל מְלָכֵי הָאֲרִץ מִבְּקָשִׁים
 40 אֶת פְּנֵי שְׁלֹמֹה לְשָׁמַע אֶת חֲכַמְתּוֹ אֲשֶׁר נָתַן הָאֱלֹהִים בְּלִבּוֹ: וְהֵם מִבְּיָאִים אִישׁ
 מִנְּחַתּוֹ כְּלֵי כֶּסֶף וְכָלֵי זָהָב וּשְׁלֵמוֹת נִשְׁק וּבִשְׂמִים סוּסִים וּפְרָדִים דָּבָר שָׁנָה בְּשָׁנָה:
 כה וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה אַרְבַּעַת אֲלִפִּים אֲרִיּוֹת סוּסִים וּמְרַכְבוֹת וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָף פְּרָשִׁים
 26 וַיִּנְיָחֵם בְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעִם הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: וַיְהִי מוֹשֵׁל בְּכָל הַמְּלָכִים מִן הַנְּהַר וְעַד
 27 אֲרִץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד גְּבוּל מִצְרַיִם: וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת הַכֶּסֶף בִּירוּשָׁלַם כַּאֲבָנִים וְאֶת

7.7 ויקדש שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם העלות ואת
 חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את העלה
 ואת המנחה ואת החלבים: ויעש שלמה את החג בעת ההיא שבעת ימים וכל
 8 ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים: ויעשו ביום השמיני
 9 עצרת כי חגגת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים: וביום עשרים
 5 ושלשה לחדש השביעי שלח את העם לאהליהם שמחים ומטובי לב על הטובה
 אשר עשה יהוה לדוד ולשלמה ולישראל עמו:

11 ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על לב שלמה
 10 לעשות בבית יהוה ובביתו הצליח: וירא יהוה אל שלמה בצילה ויאמר לו
 שמעתי את תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח: הן אעצר השמים ולא
 יהיה מטר והן אצוה על חגב לאכול הארץ ואם אשלח דבר בעמי: ויכנעו עמי
 אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע
 מן השמים ואסלח להטאתם וארפא את ארצם: עתה עיני יהיו פתוחות ואוני
 15 קשבות לתפלת המקום הזה: ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי
 שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים: ואתה אם תלך לפני כאשר הלך
 17 דוד אביך לעשות ככל אשר צויתך וחקי ומשפטי תשמור: והקימותי את כסא
 18 מלכותך כאשר כרתי לדוד אביך לאמר לא יפרת לך איש מושל בישראל: ואם
 19 תשובון אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים
 20 אחרים והשתחיתם להם: ונתשתים מעל אדמתי אשר נתתי להם ואת הבית הזה
 אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני ואהננו למשל ולשנינה בכל העמים: והבית
 21 הזה אשר היה עליון לכל עבר עליו ישם ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ
 הזאת ולבית הזה: ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבותיהם אשר הוציאם
 22 מארץ מצרים ויחיוקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא עליהם
 את כל הרעה הזאת: 25

8.2,4 ויהי מקץ העשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו: והערים
 אשר נתן הוורם לשלמה בנה שלמה אותם ויושב שם את בני ישראל: וילך
 3 שלמה חמת צובה ויחוק עליה: ויבן את תדמר כמדבר ואת כל ערי המסכנות
 4 אשר בנה בחמת: ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור
 5 חומות דלתים ובריה: ואת בעלת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת
 6 כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם
 ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו:
 7 כל העם הנותר מן החתי והאמרי והפריז והחתי והיבוסו אשר לא מישראל
 8 המה: * בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם
 9 שלמה למס עד היום הזה: ומן בני ישראל - לא נתן שלמה לעבדים למלאכתו
 כי המה אנשי מלחמה ושריו ושלישיו ושרי רכבו ופרשיו: ואלה שרי הנציבים
 אשר למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים בעם:
 11 ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דוד לבית אשר בנה לה כי אמר לא
 10 תשב אשה לי בבית דוד מלך ישראל כי קדש המה אשר באה אליהם ארון
 יהוה:

13.12 אז העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם: ובדבר
 יום ביום להעלות כמצות משה לשבתות ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים בשנה
 14 בחג המצות ובחג השבעות ובחג הספות: ויעמד כמשפט דוד אביו את מחלקות

- 6 עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן השמים וסלחת:
- 22 אִם יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא לאלה לפני מובתך
- 23 בבית הזה: ואתה תשמע מן השמים ועשית ושפטת את עבדיך להירשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו:
- 5 ואם ינגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו את שמך והתפללו והתחננו לפניך בבית הזה: ואתה תשמע מן השמים וסלחת להפגות עמך ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נתתה להם ולאבתיהם: בהקצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחפאתם ושובו כי יתעצמו: ואתה תשמע מן השמים וסלחת להפגות עבדיך ועמך ישראל כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה: רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו איב ובאחד שעריו כל נגע וכל מחלה: כל תפלה כל תחנון אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש כפיו אל הבית הזה: ואתה תשמע מן השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם: למען ייראוך ללכת בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבותינו: וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול וידך החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה: ואתה תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ את שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי:
- 34 כי יצא עמך למלחמה על איביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך לה העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך: ושמעת מן השמים את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם: כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת במ ונתתם לפני אויב ושבו שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה: והשיבו אל לבבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שביכם לאמר חטאנו העוינו ורשענו: ושבו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שביכם אשר שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבתם והעיר אשר בחרת ולבית אשר בניתי לשמך: ושמעת מן השמים ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנוניהם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו לך:
- 35 עתה אלהי יהוה נא עיניך פתחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה: ועתה קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידך ישמחו בטוב: יהוה אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דויד עבדך:
- 7,8 וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית: ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: וכל בני ישראל ראים בדרת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרקפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה: ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם: והכהנים על משמרותם עמדים והלויים בכלי שיר יהוה אשר עשה דויד המלך להודות ליהוה כי לעולם חסדו כהלל דויד בידם והכהנים מחצצרים נגדם וכל ישראל עמדים:

5.7 עליו לפני הארון מִזְבְּחֵי צֶאֱן וּבִקֵּר אֲשֶׁר לֹא יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מֵרֵב; וַיִּבְיֹאוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל מְקוֹמוֹ אֶל דְּבִיר הַבַּיִת אֶל קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים אֶל
תַּחַת כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים; וַיְהִי הַכְּרוּבִים פְּרָשִׁים כְּנָפִים עַל מְקוֹם הָאֲרוֹן וַיִּכְסּוּ הַכְּרוּבִים
עַל הָאֲרוֹן וְעַל בְּדוֹ מִלְמַעְלָה; וַיֹּאדְמוּ הַבָּדִים וַיִּרְאוּ רֵאשֵׁי הַבָּדִים מִן הַקִּדְשִׁי
עַל פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יִרְאוּ הַתּוֹצֵא וַיִּהְיֶה שֵׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה; אִין בָּאֲרוֹן רַק שְׁנֵי
הַקְּהֹת אֲשֶׁר נָתַן מֹשֶׁה בַחֲרֵב לַהֲוֹת הַכְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם;

וַיְהִי בְצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן הַקִּדְשׁ כִּי כָל הַכֹּהֲנִים הַנִּמְצָאִים הִתְקַדְּשׁוּ אִין לְשֹׁמֵר
לְמַחְלָקוֹת; וְהַלּוּיִם הַמְּשֻׁרְרִים לְכֹלם לֹא־סָפְּ לְהִימָן לִידְתוֹן וּלְבַנְיָהֶם וּלְאֲחֵיהֶם מִלְּבָשִׁים
בוֹץ בְּמַצְלָמִים וּבְכַנְלִים וּכְנֹרוֹת עַמּוּדִים מִזֹּרֵחַ לְמִזְבֵּחַ וְעִמָּהֶם כֹּהֲנִים לְמֵאָה וְעֹשְׂרִים
מִחֲצָרִים בַּחֲצָרוֹת; וַיְהִי כֹאחֵד לְמַחְצָרִים וּלְמִשְׁרָרִים לְהַשְׁמִיעַ קוֹל אֲחֵד לְהַלֵּל
וּלְהוֹת לִיהוָה וְכֹהֲרִים קוֹל בַּחֲצָרוֹת וּבְמַצְלָמִים וּבְכָלִי הַשִּׁיר וּבַהֲלֵל לִיהוָה כִּי
טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ וְהַבַּיִת מִלֹּא עֵינַיִן -כ-ב-וֹד- יְהוָה; וְלֹא יִכְלוּ הַכֹּהֲנִים לְעַמּוֹד
לְשָׁרֵת מִפְּנֵי הָעֵנָן כִּי מִלֹּא כְבוֹד יְהוָה אֶת בֵּית הָאֱלֹהִים;

15 אִז אָמַר שְׁלֹמֹה
א.6 יְהוָה אָמַר לְשֹׁכֵן בְּעַרְפֵּל;
וְאֵנִי בְנִיתִי בֵּית זָבֵל לָךְ
וּמְכוֹן לְשַׁבְּתְךָ עוֹלָמִים;

20 וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת פָּנָיו וַיִּבְרַךְ אֶת כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל קְהַל יִשְׂרָאֵל עוֹמְדִי;
וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דָּבַר בְּפִיו אֶת דְּוִיד אָבִי וּבִידָיו מִלֹּא לְאָמַר;
מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת עַמִּי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא בַחֲרֵתִי בְעִיר מְכַל שְׁבַמִּי יִשְׂרָאֵל
לְבָנוֹת בֵּית לְהוֹת שְׁמִי שֵׁם וְלֹא בַחֲרֵתִי בְאִישׁ לְהוֹת נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל;
וַאֲבַחֵר בִּירוּשָׁלַם לְהוֹת שְׁמִי שֵׁם וַאֲבַחֵר בְּדוִיד לְהוֹת עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל; וַיְהִי עִם
25 לְבַב דְּוִיד אָבִי לְבָנוֹת בֵּית לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל; וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל דְּוִיד אָבִי
יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם לְבַבְךָ לְבָנוֹת בֵּית לְשְׁמִי הַטִּיבוֹת כִּי הָיָה עִם לְבַבְךָ; רַק אַתָּה
לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי בְנִךְ הַיָּצֵא מִחֲלָצִיךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לְשְׁמִי; וַיִּקָּם יְהוָה אֶת
דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דָּבַר וַאֲקוּם תַּחַת דְּוִיד אָבִי וְאֲשַׁב עַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה
וַאֲבָנָה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל; וְאֲשִׁים שֵׁם אֶת הָאֲרוֹן אֲשֶׁר שֵׁם בְּרִית
30 יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל;

וַיַּעֲמֵד לְפָנַי מִזְבֵּחַ יְהוָה נֹגֵד כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׁ כַּפָּיו; כִּי עָשָׂה שְׁלֹמֹה
כִּיּוֹר נַחֲשֵׁת וַיִּתְּנָהוּ בְּתוֹךְ הָעוֹרָה חֲמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכוֹ וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבוֹ וְאִמּוֹת
שְׁלוֹשׁ קוֹמָתוֹ וַיַּעֲמֵד עָלָיו וַיִּבְרַךְ עַל בְּרִכְיוֹ נֹגֵד כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׁ כַּפָּיו
הַשְׁמִימָה; וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִין כְּמוֹךְ אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ שְׁמֹר
35 הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְעַבְדֶיךָ הַהַלְכִים לְפָנֶיךָ בְּכָל לֶבֶם; אֲשֶׁר שְׁמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ דְּוִיד אָבִי
אֶת אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ לוֹ וַתְּדַבֵּר בְּפִיךָ וּבִידְךָ מִלֵּאת כִּיּוֹם הַזֶּה; וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁמַר לְעַבְדְּךָ דְּוִיד אָבִי אֶת אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ לְאָמַר לֹא יִכְרַת לָךְ אִישׁ מִלְּפָנַי וְיֹשֵׁב עַל
כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל רַק אִם יִשְׁמְרוּ בְּנִיךְ אֶת דְּרָכְכָם לִלְכַת בְּתוֹרָתִי כְּאֲשֶׁר הִלַּכְתָּ לְפָנַי;
וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִאֲמֵן דְּבַרְךָ אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ לְדוִיד;

40 כִּי הֶאֱמַנְתָּ וְשַׁב אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עַל הָאָרֶץ הִנֵּה שָׁמַיִם וְשְׁמִי הַשְׁמַיִם לֹא
יִכְלָלוּךְ אִף כִּי הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי; וּפְנִיתִי אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תַּחֲנּוּתוֹ יְהוָה
אֱלֹהֵי לְשִׁמְעַת אֶל הַרְגָּה וְאֶל הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר עַבְדְּךָ מִתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ; לְהוֹת עֵינֶיךָ
כַּתְּחוּת אֶל הַבַּיִת הַזֶּה יוֹמָם וּלְיָלֵה אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לְשׁוֹם שְׁמֶךָ שֵׁם
21 לְשִׁמּוֹעַ אֶל הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְּפַלֵּל עַבְדְּךָ אֶל הַמְּקוֹם הַזֶּה; וְשִׁמְעַת אֶל תַּחֲנּוּתִי

- 3,16 ראשו אמות חמש: ויעש שרשרות ברביד: ויתן על ראש העמדים ויעש רמונים
17 מאה ויתן בשרשרות: ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד
מהשמאל ויקרא שם הימיני יכין ושם השמאלי בעז:
- 4,א ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות
2 קומתו: ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו אל שפתו עגול סביב וחמש
3 באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו סביב: ודמות הפקיעים תחת לו סביב
4 סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים את הים סביב שנים טורים הפקיעים
4 יצוקים במצקתו: עומד על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלושה פנים
ה ימה ושלושה פנים נגבה ושלושה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם
10 בתה: ועקבו טפה ושפתו כמעשה שפת כוס פרה שושנה בתים: אלפים
וכיל:
- 6 ויעש פירים עשרה ויתן המשה מימין והמשה משמאל לרחצה בהם את
7 מעשה העולה ידיחו בהם והים לרחצה לכהנים בו: ויעש את מגרות הזהב עשר
8 כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאל: ויעש שלחנות עשרה וינה
15 בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאל ויעש מזרקי זהב מאה:
9 ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת:
י ואת הים נתן מכתף הימנית קדמה ממול נגבה:
11 ויעש תורים אביב את הסירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל תורים אביב
12 לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלהים: עמודים שנים והגלות
והפתרות על ראש העמודים שתים והשבכות שנים לכפות את שתי גלות הפתרות
20 אשר על ראש העמודים: ואת הרמונים ארבע מאות לשתי השבכות שנים טורים
רמונים לשבכה האחת לכפות את שתי גלות הפתרות אשר על שני העמודים:
13 ואת המכנות עשר: ואת הגירות עשרה על המכנות: את הים אחד ואת הבקר
14 שנים עשר תחתיו: ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת כל כליהם עשה
16 תורים אביב למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק: בכפר הירדן יקם המלך בעבי
25 האדמה בין סבות ובין צרדתה: ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי לא
18 נחקר משקל הנהשת:
19 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים את מזבח הזהב ואת
השלחנות ועליהם לחם הפנים: ואת המגרות ונרותיהם לבערם כמשפט לפני
20 הדביר זהב סגור: והפרת והגרות והמלקמים וזהב: והמזרות והמזרקות והכפות
21 והמחתות זהב סגור ופגרת הבית לדלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ולדלת
הבית להיכל זהב:
5,א ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדשי
דויד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים:
- 35 אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האכות לבני
2 ישראל אל ירושלים להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד היא ציון: ויקהל
3 אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השביעי: ויבאו כל זקני ישראל
4 וישאו הרים את הארון: ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש
ה אשר באהל העלו אתם הכהנים והלויים: והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים
6

(א) 4 מחויק * (ב) שלשת

(ז) 21 הוא מכלות זהב

- ותשלח לו ארוים לבנות לו בית לשבת בו: הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי 2,3
 להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב
 לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל: והבית אשר 4
 אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים: ומי יעצר כח לבנות לו בית כי 5
 השמים ושמי השמים לא יכלכלהו ומי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר 6
 לפניו: ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארנן 7
 וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם 8
 אשר הכין דויד אביו: ושלח לי עצי ארוים ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני 9
 ידעתי אשר עבדיך יודעים לכות עצי לבנון והנה עבדי עם עבדיך: ולהכין לי 10
 עצים לרב כי הבית אשר אני בונה גדול והפלא: והנה לחטבים לכרתי העצים 11
 נתתי חטים מן-עֵלִית לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין 12
 פתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף:
 ויאמר הוורם מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו 13
 נתנך עליהם מלך: ויאמר הוורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים 14
 ואת הארץ אשר נתן לדויד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית 15
 ליהוה ובית למלכותו: ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה להוורם אביו: בן אשה 16
 מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבנים 17
 ובעצים בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת 18
 אשר ינתן לו עם חכמיך וחכמי אדני דויד אביך: ועתה החטים והשערים השמן 19
 והיין אשר אמר אדני ישלח לעבדיו: ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל צרכך 20
 ונביאם לך רפסדות על ים יפו ואתה תעלה אתם ירושלם:
 ויספר שלמה כל האנשים הגירים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר 21
 ספרם דויד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים ושש מאות: ויעש 22
 מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות 23
 מנצחים להעביר את העם: 25

- ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם בהר המוריה אשר נראה <יהוה> 3, א
 לדויד אביו - <3> במקום אשר ²הכין דויד בגרן אָרְנן היבוסים: ויחל לבנות בחדש 2
 השני - בשנת ארבע למלכותו: ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלהים הארץ. 3
 אמות במדה הראשונה אמות וששים ורחב אמות עשרים: והאולם אשר על פני 4
 יה-בית: ארכו ⁵אמות ⁶עשרים ⁷על ⁸פני רחב הבית והגבה אמת - עשרים 5
 ויצפחו מפנימה זהב טהור: ואת הבית הגדול חפה עצי ברושים ויחפחו זהב טוב 6
 ויעל עליו תמרים ושרשרת: ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב 7
 פרוים: ויחף את הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובים על הקירות: 8
 ויעש את בית קדש הקדשים אָרְכו על פני רחב הבית אמות עשרים ורחבו 9
 אמות עשרים ויחפחו זהב טוב לכפרים שש מאות: ומשקל למסמרות לשקלים 10
 חמשים זהב והעליות חפה זהב: ויעש בבית קדש הקדשים כרובים שנים מעשה 11
 צעצעים ויצפו אתם זהב: וכנפי הכרובים ארכם אמות עשרים כנף האחד לאמות 12
 חמש מנעת לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש מניע לכנף הכרוב האחר: 13
 וכנף הכרוב האחד אמות חמש מניע לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש 14
 דבקה לכנף הכרוב האחר: כנפי הכרובים האלה פרושים אמות עשרים והם 15
 עמדים על רגליהם ופניהם לבית: ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל ובוץ 16
 ויעל עליו כרובים: 17
 ויעש לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר על 18

- 29 ליהוה למקרת היום ההוא פרים אלף אלים אלף כבשים אלף ונסכיהם וזבחים
 22 לרב לכל ישראל: ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה גדולה וימליכו
 23 שנית לשלמה בן דויד וימשחו ליהוה לגניד ולצדוק לכהן: וישב שלמה על כסא
 24 יהוה למלך תחת דויד אביו ויצלח וישמעו אליו כל ישראל: וכל השרים והגברים
 כה וגם כל בני המלך דויד נתנו יד תחת שלמה המלך: ויגדל יהוה את שלמה 5
 למעלה לעיני כל ישראל ויהן עליו הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו
 על ישראל:
 27.26 ודויד בן ישי מלך על כל ישראל: והימים אשר מלך על ישראל ארבעים
 28 שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש: וימת בשיבה טובה
 29 שבע ימים עשר וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו: ודברי דויד המלך הראשנים 10
 והאחרנים הנם כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי
 ל גד החזה: עם כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל
 ממלכות הארצות:

15

- I,2,8 ויתחוק שלמה בן דויד על מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלוהו למעלה: ויאמר
 שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל
 3 ראשי האבות: וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי שם היה אהל
 4 מועד האלהים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר: אבל ארון האלהים העלה 20
 ה דויד מקרית יערים בהכין לו דויד כי נטה לו אהל בירושלם: ומזבח הנחשת
 אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל:
 6 ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו
 עלות אלף:
 8.7 בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך: ויאמר 25
 9 שלמה לאלהים אתה עשית עם דויד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו: עתה
 יהוה אלהים יאמן דברך עם דויד אבי כי אתה המלכתני על עם רב כעפר
 י הארץ: עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפץ
 11 את עמך הזה הגדול: ויאמר אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא
 30 שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שניאך וגם ימים רבים לא שאלת ותשא 5
 12 לך חכמה ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתך עליו: החכמה והמדע נתון
 לך ועשר נכסים וכבוד אתן לך אשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחרך
 13 לא יהיה כן: ויבא שלמה מן-במה אשר בגבעון וירושלם מלפני אהל מועד
 וימלך על ישראל:
 14 ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף 35
 טו פרשים ויניתם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: ויתן המלך את הכסף ואת
 16 הזהב בירושלם כאבנים ואת הארוים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: ומוצא
 17 הסוסים אשר לשלמה מן-מצרים ומן-סחרי המלך מן-קנא יקחו במחיר: ויעלו
 ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי
 40 החתים ומלכי ארם בידם ו-צ-אנו:

- 2,8; I,18 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו: ויספר שלמה שבעים
 אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים
 2 ושש מאות: וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דויד אבי

הפנימים ובית הכפרת: ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל 28,12
 הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: ולמחלקות הכהנים 13
 והלויים ולכל מלאכת עבדת בית יהוה ולכל כלי עבדת בית יהוה: לזהב בַּמשקל 14
 לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף בַּמשקל לכל כלי עבודה ועבודה: 5
 ומשקל למנורה הזהב ונרתיהם זהב במשקל מנורה ומנורה ונרתיה ומנורות הכסף 15
 במשקל למנורה ונרתיה כעבודת מנורה ומנורה: ואת הזהב משקל לשלחנות 16
 המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף: וילִמְזֹנֹגוֹת וילִמְזֹרְקוֹת וילִקְשׁוֹת 17
 זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור 18
 וכפור: ולמזבח הקטרת זהב מִזְקָק במשקל ולתבנית המרכבה הכרוכים זהב 18
 לפרָשִׁים וסככים על ארון ברית יהוה: הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל 19
 מלאכות התבנית:

ויאמר דויד לשלמה בנו חֹזֶק וְאִמֵץ ועשה אל תירא ואל תחת כי יהוה ב 1
 אלהים אלהי עמך לא ירָפֶךְ ולא יעוֹבֶדְךָ עד לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה:
 והנה מחלקות הכהנים והלויים לכל עבודת בית האלהים ועמך בכל מלאכה לכל 21
 נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דבריך: 15

ויאמר דויד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך א, 29
 והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים: ובכל כחי הכינותי 2
 לבית אלהי הזהב לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל והעצים
 לעצים אבני שהם ומלואים אבני פוֹךְ ורִקְמָה וכל אבן יָקָרָה ואבני שֵׁשׁ לרב: 3
 ועוד ברצונית בבית אלהי יש לי סִגְלָה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל 20
 הכינותי לבית הקדש: שלשת אלפים כפרי זהב מוזהב אופיר ושבעת אלפים כפר 4
 כסף מִזְקָק למוח קירות הבתים: לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד ה 5
 חרשים ומי מתנדב למלאות ידו היום ליהוה:
 ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת 6
 המלך: ויתנו לעבודת בית האלהים זהב כפרים חמשת אלפים ואֲדָרְפָנִים רְבֹז 7
 וכסף כפרים עשרת אלפים ונחשת רְבֹז ושמונת אלפים כפרים וברזל מאה אלף 8
 כפרים: והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר בית יהוה על יד יחיאל הַגִּזְרִי: 8
 וישמחו העם על התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דויד המלך שמח 9
 שמחה גדולה:

ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דויד 30

ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: לך יהוה הגדלה 11
 והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה
 והמתנשא לכל לראש: והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה 12
 ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים אנתנו לך ומהללים לשם תפארתך: 13
 וכי מי אני ומי עמי כי נעצר כח להתנדב כזאת כי ממך הכל ומידך נתנו לך: 14
 כי גרים אנתנו לפניך ותושבים ככל אבותינו כצל ימינו על הארץ ואין מקוה: 15
 יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הִכִּינֵנו לבנות לך בית לשם קדשך מידך הִיא 16
 ולך הכל: וידעתי אלהי כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי 17
 התנדבתי כל אלה ועתה עמך הנמצאו פה ראיתי בשמחה להתנדב לך: יהוה 18
 אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה ואת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך 19
 והִכֵּן לבבם אליך: ולשלמה בני תן לבב שלם לשמור מצותיך עֲדוֹתֶיךָ וחקיך 19
 ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר הכינותי:

ויאמר דויד לכל הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהל ליהוה ב
 אלהי אבותיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך: ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות 21

- 27, י עירא בן עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: השביעי לחדש השביעי
 11 תלץ הפלמי מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: השמיני לחדש
 12 השמיני סבכי החשתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: התשיעי לחדש
 13 התשיעי אביעזר הענתותי לבנימיני ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: העשירי
 14 לחדש העשירי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: עשתי
 5 עשר לעשתי עשר החדש בניה הפרעתוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים
 10 וארבעה אלף: השנים עשר לשנים עשר החדש תלדי הנטופתי לעתניאל ועל
 מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
 16 ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן זכרי לשמעוני שפטיהו בן מעכה:
 18, 17 ללוי חשביה בן קמואל לאהרן צדוק: ליהודה אליאב מאחי דויד לישכר עמרי
 2, 19 בן מיכאל: ליובלן ישמעיהו בן עבדיהו לנפתלי ירימות בן עזריאל: לבני אפרים
 21 הושע בן עזיהו לחצי שבט מנשה יואל בן פדיהו: לחצי המנשה גלעדת ידו בן
 22 זכריהו לבנימן יששאל בן אבנר: לדן עזראל בן ירחם אלה שרי שבטי ישראל:
 23 ולא נשא דויד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את
 24 ישראל ככוכבי השמים: יואב בן צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף
 15 על ישראל ולא עלה המספר בספר דברי הימים למלך דויד:
 כה ועל אצרות המלך עזימות בן עדיאל ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים
 26 ובמגדלות יהונתן בן עזיהו: ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמה עזרי בן
 28, 27 קלוב: ועל הכרמים שמועי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין זבדי השקמי: ועל
 29 הזיתים והשקמים אשר בשפלה בעל חנן הגדרי ועל אצרות השמן יועש: ועל
 5 לבקר הרעים בשרון שטרי השרוני ועל הבקר בעמקים שקט בן עדלי: ועל
 31 הגמלים אוביל הישמעלי ועל האתנות יתדיהו המרגתי: ועל הצאן יזו ההגרי כל
 אלה שרי הרכוש אשר למלך דויד:
 32 ויהונתן דוד דויד יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיאל בן חכמוני עם בני
 34+33 המלך: ואחיתפל יועץ למלך וחושי הארכי רע המלך: ואחרי אחיתפל יהודע בן
 בניהו ואביתר ושר צבא למלך יואב:

- 28, א וינקח דויד את כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים
 את המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה למלך ולבניו עם
 2 הסרוסים והגבורים ולכל גבור חיל אל ירושלם: ויקם דויד המלך על רגליו ויאמר
 30 שמעוני אחי ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוה ולהלם
 3 רגלי אלהינו והכינותי לבנות: והאלהים אמר לי לא תבנה בית לשמי כי איש
 4 מלחמות אתה ודמים שפכת: ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל בית אבי להיות
 למלך על ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובבני
 ה אבי בי רצה להמליך על כל ישראל: ומכל בני כי רפים בנים נתן לי יהוה ויבחר
 6 בשלמה בני לשבת על כסא מלכות יהוה על ישראל: ויאמר לי שלמה בנך הוא
 7 יבנה ביתי וחצרותי כי בחרתי בו לי לבן ואני אהיה לו לאב: והכינותי את
 8 מלכותו עד לעולם אם יחזק לעשות מצותי ומשפטיו כיום הזה: ועתה לעיני כל
 ישראל קהל יהוה ובאוני אלהינו שמרו ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם למען
 9 תירשו את הארץ הטובה והנהלתם לבניכם אחריכם עד עולם: ואתה שלמה בני
 40 דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש תפצה כי כל לבבות דורש יהוה
 י וכל יצר מחשבות מבין אם תדרשנו ימצא לך ואם תעזבנו יזינחך לעד: ראה
 עתה כי יהוה בחר בך לבנות בית למקדש חזק ועשה:
 11 ויהן דויד לשלמה בנו את תבנית האולם ו-בתיו ונגנפו ועליתיו וחדריו

בנים זכריהו הבכור ידיעאל השני זבדיהו השלישי ותניאל הרביעי: עילם החמישי 26.3
 יהוחנן הששי אליהועיני השביעי: ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור יהוובד השני 4
 יואח השלישי ושבר הרביעי ונתנאל החמישי: עמיאל הששי ישכר השביעי ה
 פעלתי השמוני כי ברכו אלהים: ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים לבית אביהם 6
 כי גבורי חיל המה: בני שמעיה עתני ורפאל ועובד ואלזבד ואתיו בני חיל 7
 אליהו וסמכיהו: כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בפה 8
 לעבדה ששים ושנים לעבד אדם: ולמשלמיהו בנים ואחים בני חיל שמונה עשר: 9
 ולחקה מן בני מררי בנים שמרי הראש כי לא היה בכור וישימהו אביהו לראש: י
 חלקיהו השני טבליהו השלישי זכריהו הרביעי כל בנים ואחים לחקה שלשה עשר: 11
 לאלה למחלקות השערים לראשי הגברים משמרות לעמת אחיהם לשרת 12
 בבית יהוה: ויפילו גורלות כקטן כגדול לבית אבותם לשער ושער: ויפל הגורל 13
 מזרח לשלמיהו ולזכריהו בנו ויעץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה: 14
 לעבד אדם נגבה ולבניו בית האקפים: ולחקה למערב עם שער שלבת במסלה 16.18
 העולה משמר לעמת משמר: למזרח הלויים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום 17
 ארבעה ולאקפים שנים שנים: לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר: אלה 18
 מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי:

והלויים אחיהם- על אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: בני לעדן בני 21.2
 הגרשני ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשני יחיאלי: בני יחיאלי יתם ויואל אחיו 22
 על אצרות בית יהוה: 20
 לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאל: ישכר אל בן גרשום בן משה נגיד על 24.23
 האצרות: ואחיו לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכרי בנו ושלמיות 24
 בנו: הוא שלמיות ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי 26
 האבות ושרי האלפים והמאות ושרי הצבא: מן המלחמות ומן השלל הקדישו 27
 לחוק לבית יהוה: וכל ההקדיש שמואל הראה ושאלו בן קיש ואבנר בן נר ויואב 28
 בן צרויה כל המקדיש על יד שלמיות ואחיו:
 ליצהרי כנגניהו ובניו למלאכה התיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים: 29
 לחברוני חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת ישראל מעבר לירדן 5
 מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך: לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתין 31
 לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם גבורי חיל בעזר גלעד: 30
 ואחיו בני חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ויפקידם דויד המלך על הראוכבי 32
 והגדי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך:

ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם המשרתים 27.8
 את המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה
 המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף:

על המחלקת הראשונה לחדש הראשון ישבע-ל בן זבדיאל ועל מחלקתו 2
 עשרים וארבעה אלף: מן בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות לחדש הראשון: ועל 4.3
 מחלקת החדש השני יאלעזר בן דודי האחוזי ועל מחלקתו ומקלות הנגיד ועל
 מחלקתו עשרים וארבעה אלף: שר הצבא השלישי לחדש השלישי בניהו בן יהוידע ה
 הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: הוא בניהו גבור השלשים ועל 6
 השלשים ועל מחלקתו עמיובד בנו: הרביעי לחדש הרביעי עשהאל אחי יואב 7
 וזבדיה בנו אחיו ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: החמישי לחדש החמישי 8
 השר שמהות הזורח ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: הששי לחדש הששי 9

24,26.כה מיכה שם־ר: אחי מיכה יִשִׁיה לְבְנֵי יִשִׁיה זכריהו: בני מִרְי מחלי ומושי יוגם: 28,27
 28,27 יָעֲדֵיהוּ בְנֵי מִרְי לִעֲדֵיהוּ בְנֵי יִשָּׁהּ וּפְזֹר וְעֵבְרִי: לְמַחְלֵי אֲלֵעֹזר וְלֹא
 ל.29 הִיָּה לֹו בָנִים: לְקִישׁ בְּנֵי קִישׁ יִרְחַמְאֵל: וּבְנֵי מוֹשִׁי מַחְלֵי וְעֹדֵר וִירִימוֹת־
 31 אֵלֶּה בְנֵי הַלְוִיִּם לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם וַיִּפְּלוּ גַם הֵם גְּדֹלוֹת לְעַמַּת אֲחֵיהֶם בְּנֵי
 אֲהֶרֶן לְפָנֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ וְצִדּוֹק וְאַחִימֶלֶךְ וְרֹאשֵׁי הָאֲבוֹת לְכַהֲנִים וְלִלְוִיִּם אֲבוֹת 5
 הָרֹאשׁ לְעַמַּת אֲחֵיו הַקָּטָן:

25.א. וַיְבָרַךְ דָּוִד וְיִשְׂרָי הַצַּבָּא לְעַבְדָּה לְבְנֵי אֶסָף וְהִימָן וַיְדוּתוֹן הַגְּבָאִים בְּכַנְרוֹת
 2 בְּנַבְלִים וּבַמְצֻלְתִּים וַיְהִי מִסְפָּרָם אֲנָשֵׁי מִלֹּאכָה לְעַבְדָּתָם: לְבְנֵי אֶסָף זְכוֹר וַיּוֹסֵף
 3 וְנַתְנִיָּה וַיִּשְׂרָאֵלָה בְּנֵי אֶסָף עַל יַד אֶסָף הַגְּבָא עַל יְדֵי הַמֶּלֶךְ: לִידוּתוֹן בְּנֵי 10
 יְדוּתוֹן גְּדֻלְיָהוּ וַיָּצְרִי וַיִּשְׁעִיָּהוּ וַיִּשְׁמַעִי וַיַּחֲשִׁבִיָּהוּ וּמַתְתִּיָּהוּ שֵׁשָׁה עַל יְדֵי אֲבִיהֶם
 4 יְדוּתוֹן הַגְּבָא בְּכַנְרוֹת עַל הַדּוֹת וְהַלֵּל לַיהוָה: לְהִימָן בְּנֵי הִימָן בְּקִיָּהוּ מִתְנִיָּהוּ
 ה עֲזִיָּאֵל וְשׁוֹבָאֵל וִירִימוֹת חַנְנִיָּה אֲלִיאֵתָה גְּדֻלְתִּי וְלִמְמַתִּי עֹזר וַיִּשְׁבְּקֶשָׁה מְלוֹתִי
 6 וַיִּתֵּן הָאֱלֹהִים לְהִימָן בָּנִים אַרְבַּעַה עֶשֶׂר וּבָנוֹת שְׁלוֹשׁ: כָּל אֵלֶּה עַל יְדֵי אֲבִיהֶם 15
 7 בְּשִׂיר בֵּית יְהוָה בְּמַצְלָמִים נְבָלִים וּכְנָרוֹת לְעַבְדַּת בֵּית הָאֱלֹהִים עַל יְדֵי הַמֶּלֶךְ אֶסָף
 וִידוּתוֹן וְהִימָן: וַיְהִי מִסְפָּרָם עִם אֲחֵיהֶם מִלְּמַדֵּי שִׁיר לַיהוָה כָּל הַמְבִיֵּן מֵאֲתָם
 8 שְׁמוֹנִים וּשְׁמֹנֶה: וַיִּפְּלוּ גְדֹלוֹת מִשְׁמֵרֵת לְעַמַּת כַּקָּטָן כְּגֹדֹל מִבֵּין עִם תְּלָמִיד:
 9 וַיֵּצֵא הַגּוֹרֵל הָרֹאשׁוֹן לְאֶסָף לְיוֹסֵף הוּא וְאַחִיו וּבְנָיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר־
 20 לְגְּדֻלְיָהוּ הַשֵּׁנִי הוּא וְאַחִיו וּבְנָיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 1 הַשְּׁלִישִׁי לְיֹזָכָר בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 11 הַרְבִּיעִי לְיֹצְרִי בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 12 הַחֲמִישִׁי לְנַתְנִיָּהוּ בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 13 הַשֵּׁשִׁי לְבְּקִיָּהוּ בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 25 הַשְּׁבַעִי לְיִשְׂרָאֵלָה בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 14 הַשְּׁמִינִי לְיִשְׁעִיָּהוּ בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 15 הַתְּשִׁיעִי לְמַתְנִיָּהוּ בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 16 הָעֲשִׂירִי לְיִשְׁמַעִי בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 17 עֲשֵׁתִי עֶשֶׂר לְיִשְׁעָאֵל בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 18 הַשְּׁנַיִם עֶשֶׂר לְחֲשִׁבִיָּהוּ בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 30 הַשְּׁלִישִׁי עֶשֶׂר לְיֹזָכָר בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 1 הַשְּׁרִשְׁיָה עֶשֶׂר לְיֹשׁוּבָאֵל בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 21 הַשְּׁאֲרֵבַעָה עֶשֶׂר לְמַתְתִּיָּהוּ בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 22 הַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר לְיִרְמֹת בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 23 הַשֵּׁשֶׁה עֶשֶׂר לְחַנְנִיָּהוּ בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 35 הַשְּׁבַעָה עֶשֶׂר לְיִשְׁבְּקֶשָׁה בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 כה הַשְּׁמוֹנֶה עֶשֶׂר לְחַנְנִיָּהוּ בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 26 הַתְּשִׁיעָה עֶשֶׂר לְמְלוֹתִי בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 27 הָעֲשָׂרִים לְאֵלִיתָה בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 28 הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לְהוֹתִיר בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 29 הָשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים לְגְּדֻלְתִּי בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 40 הָשְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים לְמַחְזִיאוֹת בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:
 31 הַשְּׁאֲרֵבַעָה וְעֶשְׂרִים לְרֹמַמְתִּי עֹזר בְּנֵיו וְאַחִיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר:

26,2.א. לְמַחְלָקוֹת לְשַׁעְרִים לְקָרְחִים מִשְׁלָמִיָּהוּ בֶן קָרָא מִן בְּנֵי אֲבִי־אֶסָף: וְלִמְשִׁלְמִיָּהוּ

- בני לערן הראש יחיאל ונתם ויואל שלשה: בני שמעי שלמית וחזיאל וחרן 23,9,8
 שלשה אלה ראשי האבות ללעדן: ובני שמעי יחת וזוא ויעוש ובריעה אלה בני
 שמעי ארבעה: ויהי יחת הראש וזויה השני ויעוש ובריעה לא הרבו בנים ויהיו 11
 לבית אב לפקדה אֶתֶת:
- בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל ארבעה: בני עמרם אהרן ומשה ויבדל 13,12 5
 אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו עד עולם להקטיר לפני יהוה לשָׁרְתוֹ
 ולברך בשמו עד עולם: ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבת הלוי: בני 14,10
 משה גרשום ואליעזר: בני גרשום שֹׁוֹבֵאל הראש: ויהיו בני אליעזר רחביה 17,16
 הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה: בני יצהר שלמית 18
 הראש: בני חברון וריהו הראש אמריה השני יֶעֱזֵאל השלישי ויקמעם הרביעי: 19
 בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני: 20
- בני מקרי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש: וימת אלעזר ולא היו לו בנים 22,21
 כי אם בנות וישאום בני קיש אחיהם: בני מושי מחלי ועדר וירמות שלושה: 23
 אלה בני לוי לבית אבותיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר שמות לְגִלְתָּם 24
 עִשָׂה המלאכה לעבדת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה: כי אמר דויד הניח 15
 יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם: וגם ללויים אין לשאת את 26
 המשכן ואת כל כליו לעבדתו: כי בדברי דויד האחרונים המה מספר בני לוי 27
 מבן עשרים שנה ולמעלה: כי מעמדם ליד בני אהרן לעבודת בית יהוה על 28
 החצרות ועל הלשכות ועל מִטְהַר לכל קדש ומעשה עבדת בית האלהים: וללחם 29
 המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי המצות ולמחבת ולמִקְרַבֶּכֶת ולכל מְשֹׁרֶה ומדה: 20
 ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב: ולכל העלות עלות ליהוה 31,5
 לשָׁבְתוֹת לחדשים ולמַעֲדִים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה: ושמרו את 32
 משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית
 יהוה:
- 25
- ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואביהו-ד: אלעזר ואיתמר: וימת נדב 24,2,8
 ואביהווא לפני אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: ויחלקם דויד 3
 וצדוק מן בני אלעזר ואחיהם מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם: וימצאו בני 4
 אלעזר רבים לראשי הגזרים מן בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית 5
 אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: ויחלקום בגורלות אלה עם 30
 אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ומבני איתמר: ויכתבם שמעיה 6
 בן נתנאל הסופר מן הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחיהם בן אֶבְיָתָר
 וראשי האבות לכהנים וללויים בית אב אחד אֶתֶן לְאִיתָמָר וְאֶתֶן לְאֶלְעָזָר:
 ויצא הגורל הראשון ליהויריב לידעיה השני: לחרם השלישי לשערים הרביעי: 8,7
- למלביה החמישי למימן הששי: לחקוץ השבעי לאביה השמוני: לישוע התשעי 35
 לשכניהו העשירי: לאלשיב עשתי עשר ליקים שנים עשר: לחפז שלשה עשר 13,12
 לִישָׁבֶע־עַל ארבעה עשר: לְכַלְגָּה חֲמֹשֶׁה עֶשֶׂר לְאָמָר שֵׁשֶׁה עֶשֶׂר: לחזיר שבעה 14,10
 עשר להפצץ שמונה עשר: לפתחיה תשעה עשר ליתחזקאל העשרים: ליכין אחד 17,16
 ועשרים לגמול שנים ועשרים: לדליהו שלשה ועשרים למִקְנִיָהוּ ארבעה ועשרים: 18
 אלה פְּקֻדֹתָם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר 19
 צוהו יהוה אלהי ישראל:
- ולבני לוי הנתורים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יחדיהו: לרחביהו לבני 21,2
 רחביהו הראש וישיה: ליצהרי שלמות לבני שלמות יחת: ובני יֶחְזָרֹן יריהו 23,22
 הראש אמריהו השני יֶעֱזֵאל השלישי ויקמעם הרביעי: בני עזיאל מיכה לבני 24

- 21 דויד אל ארנן תנה לי מקום הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי
 23 ותעצר המנפה מעל העם: ויאמר ארנן אל דויד קח ליך ויעש אדני המלך הטוב
 בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמורגים לעצים והחטים למנחה הכל נתתי:
 24 ויאמר המלך דויד לארנן לא כי קנה אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר ליך ליהוה
 26.ה. והעלות עולה חנם: ויתן דויד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות: ויבן
 שם דויד מזבח ליהוה ועל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמים
 27 על מזבח העלה: ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל נדנה:
 29.28 בעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה בגרן ארנן היבסי ויזבח שם: ומשכן
 ל יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העלה בעת ההיא בבמה בגבעון: ולא יכל
 10 דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב מלאך יהוה:
 22,א ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה לישראל:

- 2 ויאמר דויד לכנוס את הנגרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני
 3 גזית לבנות בית האלהים: וברזל לרב למסמרים לדלתות השערים ולמתברות הכין
 4 דויד ונחשת לרב אין משקל: ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידינים והצרים
 15 עצי ארזים לרב לדויד: ויאמר דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה
 ה להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה נא לו ויכן דויד לרב לפני
 מותו:
 7.6 ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל: ויאמר דויד
 8 לשלמה בנִי אני היה עם לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי: ויהי עלי דבר
 20 יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים
 9 רבים שפכת ארצה לפני: הנה בן נולד ליך הוא יהיה איש מנוחה והניחותי לו
 מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן על ישראל בימיו:
 י הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינותי כסא מלכותו
 11 על ישראל עד עולם: עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך
 25 כאשר דבר עליך: אך יתן לך יהוה שכל ובינה ויצנך על ישראל ולשמור את
 13 תורת יהוה אלהיך: אז תצליח אם תשמור לעשות את החקים ואת המשפטים
 14 אשר צוה יהוה את משה על ישראל חוק ואמץ אל תירא ואל תחת: והנה בעניי
 הבינותי לבית יהוה זהב כפרים מאה אלף וכסף אלף אלפים ככרים ולנחשת
 16 ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף: ועמד לרב
 עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה: לזהב לכסף ולנחשת
 ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך:
 18.17 ויצו דויד לכל שרי ישראל לעור לשלמה בנו: הלא יהוה אלהיכם עמכם
 והניח לכם מסביב כי נתן בידי את ישרי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני
 19 עמו: עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש
 35 יהוה האלהים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה
 לשם יהוה:

- 23,א.2 ודויד זקן ושבע ימים וימלך את שלמה בנו על ישראל: ויאסף את כל שרי
 3 ישראל והכהנים והלויים: ויפירו הלויים מבין שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם
 4 לגלגלתם לגברים שלשים ושמונה אלף: מאלה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרים
 ה וארבעה אלף ושטרים ושפטים ששת אלפים: וארבעת אלפים שערים וארבעת
 אלפים מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל:
 7.6 וימלקם דויד מחלקות לבני לוי לגרשון קהת ומררי: לגרשני לעזרן ושמעני:

20,2 **את רבה ויהרסה: ויקח דויד את עמרת מלכם מעל ראשו וימצאה משקל ככר**
 3 **וזהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: ואת**
 4 **העם אשר בה הוציא וישם במגרה ובחרושי הברזל ובמגרות וכן יעשה דויד**
 5 **לכל ערי בני עמון וישב דויד וכל העם ירושלם:**
 6 **ויהי אחרי כן ותהי³ ער⁴ מלחמה בגיבוי עם פלשתים או הפה סבכי החשתי**
 7 **את ספי מילידי הרפאים ויפנעו:**
 8 **ותהי עוד מלחמה את פלשתים ויך אלחנן בן יעסר את לחמו אחי גלית ה**
 9 **הגתי ועין חניתו כמגור ארננים:**
 10 **ותהי עוד מלחמה בנת איש מדה ואצבעותיו שש ושש עשרים וארבע**
 11 **וגם הוא נולד להרפא: ויחרף את ישראל ויפחו יהונתן בן שמעא אחי דויד:**
 12 **אל נולדו להרפא בנת ויפלו ביד דויד וביד עבדיו:**

21,2,8 **ויעמד שטן על ישראל ויסת את דויד למנות את ישראל: ויאמר דויד אל**
 9 **יואב ואל שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר שבע ועד הן והביאו אלי ואדעה**
 10 **את מספרם: ויאמר יואב יוסף יהוה על עמו כהם מאה פעמים הלא אדני המלך**
 11 **קלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל: ודבר**
 12 **המלך הזקק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם: ויתן יואב את**
 13 **מספר מפקד העם אל דויד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף**
 14 **חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב: ולוי ובנימין לא פקד**
 15 **20 בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב:**
 16 **וירע בעיני האלהים על הדבר הזה ויך את ישראל: ויאמר דויד אל האלהים**
 17 **חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר נא את עוון עבדך כי**
 18 **נסכלתי מאד:**
 19 **וידבר יהוה אל גד חזה דויד לאמר: לך ודברת אל דויד לאמר כה אמר**
 20 **יהוה שלוש אני נטה עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך: ויבא גד אל דויד**
 21 **ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך: אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים יבסטה**
 22 **מפני צריך וחרב אויביך ואם יתהוה שלשת ימים הרב יהוה ויכר ברצון ומלאך**
 23 **יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלחי דבר:**
 24 **ויאמר דויד אל גד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו מאד**
 25 **וביד אדם אל אפל: ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש:**
 26 **וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחיתה ובהשחיתה ראה יהוה וינחם על הרעה**
 27 **ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה עמד עם גרן ארנן**
 28 **היבוס:**
 29 **וישא דויד את עיניו וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים**
 30 **וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלם ויפל דויד והוקנים מקסים בשקים על**
 31 **פניהם: ויאמר דויד אל האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני הוא אשר**
 32 **חטאתי וחרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אליהי תהי נא ירך בי ובבית**
 33 **אבי:**
 34 **ומלאך יהוה אמר אל גד לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים מזבח ליהוה**
 35 **בגרן ארנן היבסי: ויעל דויד בדבר גד אשר דבר בשם יהוה: ויבא דויד עד**
 36 **ארנן ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מן הגרן וישתחו לדויד אפים ארצה: ויאמר**

(א) 21,17 ובעמד לא למנפה

(ב) כ וישב ארנן וירא את המלך וארבעת בניו עמו מתהלכים וארנן דש חטים:

- 18,6 בארם עשרים ושנים אלף איש: וישם דויד נציבים בארם דִּמְשֶׁק ויהי ארם
 7 לדויד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך: ויקח דויד את
 8 שְׁלֹמִי הוֹהֵב אֲשֶׁר הָיוּ עַל עַבְדֵי הַדְּדֵעוֹר וַיּוֹבֵאֵם יְרוּשָׁלַם: וּמִצְבַּחַת . . . עָרוּ
 הַדְּדֵעוֹר לָקַח דְּוִיד נְחֹשֶׁת רַבָּה מְאֹד בַּה עָשָׂה שְׁלֹמֹה אֶת יַם הַנְּחֹשֶׁת וְאֵת
 הָעֹמֻדִים וְאֵת כְּלֵי הַנְּחֹשֶׁת:
 9 וַיִּשְׁמַע תְּעֹו מֶלֶךְ חֲמַת כִּי הִכָּה דְּוִיד אֶת כָּל חֵיל הַדְּדֵעוֹר מֶלֶךְ צֹבֵה:
 10 וַיִּשְׁלַח אֶת הַדְּדֵעוֹר בְּנֵו אֶל הַמֶּלֶךְ דְּוִיד לְשֹׂאֵל לוֹ לְשָׁלוֹם וּלְכַרְכּוֹ עַל אֲשֶׁר נָלַחַם
 בַּה־דְּדֵעוֹר וַיִּכְהוּ כִּי אִישׁ מִלַּחְמוֹת תְּעֹו הָיָה הַדְּדֵעוֹר וְכֹל כְּלֵי זֶהָב וְכֶסֶף וְנְחֹשֶׁת:
 11 גַּם אַתֶּם הַקְּדִישׁ הַמֶּלֶךְ דְּוִיד לִיהוָה עִם הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר נָשָׂא מִכָּל הַגּוֹיִם
 מֵאֲדוּם וּמִמּוֹאָב וּמִכְּנִי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמֵעַמְלָק:
 12 וּבְשׂוֹבֵי הַהָה אֵת אֲדוּם בָּנִיא הַמֶּלֶח שְׁמוֹנֶה עָשָׂר אֶלְף: וַיִּשֶׁם בְּאֲדוּם
 נְצִיבִים וַיְהִיו כָּל אֲדוּם עַבְדִּים לְדְוִיד וַיּוֹשַׁע יְהוָה אֶת דְּוִיד בְּכָל אֲשֶׁר הָלַךְ:
 14 וַיִּמְלֹךְ דְּוִיד עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיְהִי עֹשֶׂה מִשְׁפַּט וְצִדְקָה לְכָל עַמּוֹ: וַיּוֹאֵב בֶּן
 16 צְרוּיָה עַל הַצִּבְאָ וַיְהוֹשֶׁפֶט בֶּן אַחִילוֹד מִזִּכּוּר: וְצִדּוֹק בֶּן אַחִיטוֹב וַיִּזְאָבִיתָר בֶּן
 17 אֲבִימֶלֶךְ כְּהֵנִים וְשׁוּשָׁא סוֹפֵר: וּבְנֵיהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע עַל הַכִּרְתִּי וְהַפְּלִתִי וּבְנֵי דְוִיד
 הָרֵאשִׁימִים לִיד הַמֶּלֶךְ:
 19,2 א וַיְהִי אַחֲרָי כֵּן וַיִּמָּת נְחֹשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ יַחְנוֹן בְּנֵו תַחְתּוֹ: וַיֹּאמֶר דְּוִיד
 אַעֲשֶׂה חֶסֶד עִם חָנוֹן בֶּן נְחֹשׁ כִּי עָשָׂה אֲבִיו עִמִּי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דְּוִיד מַלְאָכִים
 3 לְבָרְכֵהוּ עַל אֲבִיו וַיָּבֵאוּ עַבְדֵי דְוִיד אֶל אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל חָנוֹן לְנַחֲמוֹ: וַיֹּאמְרוּ
 שְׂרֵי בְנֵי עַמּוֹן לְחָנוֹן הַמְּכַבֵּד דְּוִיד אֶת אֲבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי שָׁלַח לְךָ מִנְחָמִים הֲלֹא
 4 בְּעָבוֹר לְחַקֵּר יִלְרָגֵל יִלְהַפֵּךְ הָאֶרֶץ בְּאֵו עַבְדָּיו אֵלֶיךָ: וַיִּקַּח חָנוֹן אֶת עַבְדֵי דְוִיד
 ה וַיַּגִּיעֵם וַיִּכְרַת אֶת מַדְיָהֶם עַד הַמִּשְׁפָּעָה וַיִּשְׁלַחֵם: וַיִּלְכְּדוּ וַיַּגִּידוּ לְדְוִיד עַל
 הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַח לְקִרְאתָם כִּי הָיוּ הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׁבוּ בֵּיתְהוֹ
 עַד אֲשֶׁר יִצְמַח וְקִנְכֶם וּשְׁבַתְתֶּם:
 6 וַיִּרְאוּ בְנֵי עַמּוֹן כִּי הִתְבַּאֲשׂוּ עִם דְּוִיד וַיִּשְׁלַח חָנוֹן וּבְנֵי עַמּוֹן אֶלְף כֶּסֶף
 7 לְשַׁכַּר לָהֶם מִן אֲרָם נְהָרִים וּמִן אֲרָם מַעֲכָה וּמִצּוֹבֵה רֶכֶב וּפְרָשִׁים: וַיִּשְׁכְּרוּ לָהֶם
 שָׁנִים וּשְׁלֹשִׁים אֶלְף רֶכֶב וְאֵת מֶלֶךְ מַעֲכָה וְאֵת עַמּוֹ וַיָּבֵאוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִדְּבָא וּבְנֵי
 עַמּוֹן נֹאסְפוּ מַעֲרִיהֶם וַיָּבֵאוּ לְמַלְחָמָה:
 9,8 וַיִּשְׁמַע דְּוִיד וַיִּשְׁלַח אֶת יוֹאֵב וְאֵת כָּל יְצִיבָא הַגְּבוּרִים: וַיִּצְאוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּעֲרְכוּ
 10 מַלְחָמָה פְּתַח הָעִיר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר בָּאוּ לְבָדֵם בְּשֵׂדָה: וַיִּרְא יוֹאֵב כִּי הִיתָה פְּנֵי
 11 הַמַּלְחָמָה אֵלָיו פְּנִים וְאַחֹר וַיִּבְחַר מִכָּל בַּחֹר בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּעֲרֵךְ לְקִרְאת אֲרָם: וְאֵת
 12 יִתְרֵי הָעַם נָתַן בְּיַד אֲבִי־יִשִׁי אַחִיו וַיַּעֲרְכוּ לְקִרְאת בְּנֵי עַמּוֹן: וַיֹּאמֶר אִם תַּחֲזוֹק מִמֶּנִּי
 13 אֲרָם וְהִייתָ לִי לְתִשׁוּעָה וְאִם בְּנֵי עַמּוֹן יַחֲזִקוּ מִמֶּךָ וְהִישַׁעְתִּיךָ: חֲזוֹק וְנִתְחַזְּקָה בְּעַד
 14 עַמּוֹנוּ וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ וַיְהוּהוּ הַטוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה: וַיִּגֵּשׁ יוֹאֵב וְהָעַם אֲשֶׁר עַמּוֹ
 15 לִפְנֵי אֲרָם לְמַלְחָמָה וַיִּנְסוּ מִפְּנָיו: וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי גַם אֲרָם מִפְּנֵי יוֹאֵב וַיִּנְסוּ
 גַּם הֵם מִפְּנֵי אֲבִי־יִשִׁי אַחִיו וַיָּבֵאוּ הָעִירָה וַיָּבֵא יוֹאֵב יְרוּשָׁלַם:
 16 וַיִּרְא אֲרָם כִּי נִגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַחוּ מַלְאָכִים וַיּוֹצִיאוּ אֶת אֲרָם אֲשֶׁר מַעֲבַר
 17 הַנְּהַר וּשְׂפָךְ שֶׁר צִבְאָ הַדְּדֵעוֹר לִפְנֵיהֶם: וַיַּגֵּד לְדְוִיד וַיֹּאסֶף אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֵר
 18 הַיַּרְדֵּן וַיָּבֵא תִּלְמֵי־הַיָּם וַיַּעֲרֵךְ דְּוִיד לְקִרְאת אֲרָם מַלְחָמָה וַיִּלְחֲמוּ עַמּוֹ: וַיִּגַם אֲרָם
 40 מִלִּפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהָרַג דְּוִיד מֵאֲרָם שֶׁבַעַת אֲלָפִים רֶכֶב וְאַרְבַּעִים אֶלְף אִישׁ רִגְלִי
 19 וְאֵת שׂוֹפֵךְ שֶׁר הַצִּבְאָ הַמִּית: וַיִּרְאוּ עַבְדֵי הַדְּדֵעוֹר כִּי נִגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלִימוּ
 עִם דְּוִיד וַיַּעֲבְדוּהוּ וְלֹא אָבָה אֲרָם לְהוֹשִׁיעַ אֶת בְּנֵי עַמּוֹן עוֹד:
 20 א וַיְהִי לְעֵת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה לְעַת צֹאת הַמְּלָכִים וַיִּנְהַג יוֹאֵב אֶת חֵיל הַצִּבְאָ
 וַיִּשְׁחַת אֶת אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּצַר אֶת רַבָּה וְדְוִיד יָשָׁב בִּירוּשָׁלַם וַיָּךְ יוֹאֵב

וכלי שיר האלהים ובני ידותון לשער: וילכו כל העם איש לביתו ויסב דויד לברך את ביתו: 16,43

- ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית יהוה תחת יריעות: ויאמר נתן אל דויד כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך: 5
- ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר: לך ואמרת אל דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת: כי לא ישבתי בבית מן היום אשר העליתי את ישראל עד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: בכל אשר התהלכתי בכל ישראל הדבר דברתי את אחד שפטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים: ועתה כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן הנה מן אחרי הצאן להיות נגיד על עמי ישראל: ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ: ושמתו מקום לעמי ישראל ונמעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגו עוד ולא יוסיפו בני עולה לבלתו כאשר בראשונה: ולמימים אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואגד לך בית יבנה לך יהוה: והיה כי מלאו ימיך ללכת עם אבתיך והקימותי את זרעך אחריו אשר יהיה מבניך והכינתי את מלכותו: הוא יבנה לי בית וכננתי את כסאו עד עולם: אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן והסדי לא אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך: והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם: ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דויד: 15
- ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד הלם: ותקמן זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק ואתה את עבדך ידעת: יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להדיע את כל הגדלות: יהוה אין כמוך ואין אלהים וולתך בכל אשר שמענו באזונינו: ומי כעמך ישראל גוי אחר בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם ולשום לוי שם גדלות ונראות לגרש מפני עמו: גוי ואלהיו: ותתן את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת: ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית דויד עבדך נכון לפניך: כי אתה אלהי גלית את און עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך: ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת: ועתה הואלת לברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם: 35

- ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתים ויכנעם ויקח את גת ובנתיה מיד פלשתים: ויך את מואב ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי מנחה: ויך דויד את הדי-עזר מלך צובה המתה בלכתו להציב ידו בנהר פרת: וילכד דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב: ויבא ארם דרמשק לעזור להדי-עזר מלך צובה ויך דויד ה

	16 ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתיים משמיע:	
	6 ובניהו ויהויאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים:	6
	7 ביום ההוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו:	7
5	16 בשרו מיום אל יום ישועתו:	8 הודו ליהוה קראו בשמו
	24 ספרו בנוים את כבודו	9 הודיעו בעמים עלילתיו:
	כה כי גדול יהוה ומהלל מאד	10 שירו לו זמרו לו
	ונורא הוא על כל אלהים:	11 שיתו בכל נפלאותיו:
10	26 כי כל אלהי העמים אלילים	12 ישמה לב מבקשי יהוה:
	ויהוה שמים עשה:	13 דרשו יהוה ועזו
	27 הוד והדר לפניו	14 בקשו פניו תמיד:
	עז והדרה במקמו:	15 זכרו נפלאותיו אשר עשה
		16 מפתיו ומשפטי פיהו:
15	28 הבו ליהוה משפחות עמים	17 זרע ישראל עבדו
	הבו ליהוה כבוד ועז:	18 בני יעקב בחיריו:
	29 הבו ליהוה כבוד שמו	19 הוא יהוה אלהינו
	שאו מנחה ובאו לפניו	20 בכל הארץ משפטיו:
	השתחוו ליהוה בהדרת קדש:	21 זכרו לעולם בריתו
20	5 חילו מלפניו כל הארץ	22 דבר צוה לאלף דור:
	אף תיבין תבל כל תמוט:	23 אשר כרת את אברהם
	31 ישמחו השמים ותגל הארץ	24 ושבועתו ליצחק:
	ויאמרו בנוים יהוה מלך:	25 ויעמידה ליעקב לחק
	32 ירעם הים ומלוואו	26 לישראל ברית עולם:
25	יעלץ השדה וכל אשר בו:	27 לאמר לך אתן ארץ כנען
	33 אז ירגנו עצי היער מלפני יהוה	28 חבל נחלתכם:
	כי בא לשפוט את הארץ:	29 בהיותם מתי מספר
	34 הודו ליהוה כי טוב	30 כמעט וגרים בה:
	כי לעולם חסדו:	31 ויתהלכו מגוי אל גוי
30	לה ואמרו הושיענו אלהי ישענו	32 וממלכה אל עם אחר:
	וקבצנו והציילנו מן הגוים	33 לא הניח לאיש לגשקם
	להדות לשם קדשך	34 ויוכח עליהם מלכים:
	להשתבח בתהלתך:	35 אל תגעו במשיחי
		36 ובנביאי אל תרעו:
35	36 ברוך יהוה אלהי ישראל	37 שירו ליהוה כל הארץ
	מן העולם ועד העלם	

ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה:

37	ויעוב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד	37
38	לדבר יום ביומו: ועבד אדם ויהוה ששים ושמונה ועבד אדם בן ידיתן וחם:	38
39	לשערים: ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון:	39
40	להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת	40
41	יהוה אשר צוה על ישראל: ועמהם הימן וידותן ושאר הברורים אשר נקבו	41
42	בשמות להדות ליהוה כי לעולם חסדו: ועמהם חצצרות ומצלתיים למשמיעים	42

- את קול הצעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה כי יצא האלהים לפניך 14
להכות את מחנה פלשתים: ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויכו את מחנה 16
פלשתים מגבעון ועד גזרה: ויצא שם דויד בכל הארצות ויהוה נתן את פחדו על 17
כל הגוים:
- 5 ויעש לו בתים בעיר דויד ויבן מקום לארון האלהים ויט לו אהל: 15,א
אז אמר דויד לא לשאת את ארון האלהים כי אם הלויים כי בם בחר יהוה 2
לשאת את ארון האלהים ולשרתו עד עולם:
ויקהל דויד את כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו 3
אשר הכין לו: ויאסף דויד את בני אהרן ואת הלויים: לבני קהת אוריאל השר 10,4
ואחיו מאה ועשרים: לבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים: לבני גרשם 7,6
ויאל השר ואחיו מאה ושלושים: לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים: לבני 9,8
חברון אליאל השר ואחיו שמונים: לבני עיאל עמינדב השר ואחיו מאה י
ושנים עשר:
- 11 ויקרא דויד לצדוק ולצביתר הכהנים וללויים לאוריאל עשיה ויואל שמעיה 15
ואליאל ועמינדב: ויאמר להם אתם ראשי האבות ללויים התקדשו אתם ואחיכם 12
והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכינתי לו: כי למקראשונה לא אתם 13
פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשגהו כמשפט: ויתקדשו הכהנים והלויים להעלות 14
את ארון יהוה אלהי ישראל: וישאו בני הלויים את ארון האלהים כאשר צוה 15
משה כדבר יהוה בכתפם במטות עליהם: 20
- 16 ויאמר דויד לשרי הלויים להעמיד את אחיהם המשררים בכלי שיר נבלים 16
וכנרות ומצלתיים משמועיים להרים בקול -שמחה: ויעמידו הלויים את הימן בן 17
יואל ומן אחיו אסף בן פרכיהו ומן בני מררי אחיהם איתן בן קי-שיהו: ועמהם 18
אחיהם המשנים זכריהו ו-ע-יאל ושמירמות ויחאל וענ-אליאב ובניהו 25
ומעשיהו ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השערים: והמשררים 19
הימן אסף ואיתן במצלתיים נחשת להשמיע: וזכריה ו-ע-יאל ושמירמות ויחאל כ
וענ-אליאב ומעשיהו ובניהו בנבלים על עלמות: ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו 21
ועבד אדם ויעיאל - בכנרות על השמינית לנצח: וכנניהו שר הלויים - שר 22
ה-משא כי מבין הוא: וכרכיהו ואלקנה שערים לארון: ושבניהו ויושפט ונתנאל 24,23
ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים מתצצרים בחצרות לפני ארון האלהים 30
ועבד אדם ויחיה שערים לארון:
- ויהי דויד וזקני ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה כה
מן בית עבד אדם בשמחה: ויהי בעזר האלהים את הלויים נשאי ארון ברית יהוה 26
ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילים: ודויד מִכְרָפֶל במעיל בוץ וכל הלויים הנשאים 27
את הארון והמשררים וכנניהו שר -משא המשררים ועל דויד אָפוד בד: וכל 28
ישראל מעלים את ארון ברית יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצרות ובמצלתיים 35
משמעים בנבלים וכנרות: ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דויד ומיכל בת 29
שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דויד מִרְקָד ומשחק ותבן לו 30
כלבה:
- 40 ויביאו את ארון האלהים ויצינו אותו בתוך האהל אשר נטה לו דויד ויקריבו א
עלות ושלמים לפני האלהים: ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם 2
בשם יהוה: ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אשה לאיש כֶּפֶר לחם ואֶשְׁפֶר 3
ואשישה: ויתן לפני ארון יהוה מן הלויים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה 4
אלהי ישראל: אסף הראש ומשנהו זכריה ו-ע-יאל ושמירמות ויחאל ומתתיהו 5

12 יִשְׁכַּר יודעי בינה לעֲתִים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם
 33 על פיהם: מִזְבְּחוֹן יוצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי מלחמה חמשים אלף ולעדר
 34 בלא לב ולב: ומנפתלי שרים אלף ועמהם בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף;
 36.ה ומן הדני ערכי מלחמה עשרים ושמונה אלף ושש מאות: ומֵאֲשֵׁר יוצאי צבא
 37 לערך מלחמה ארבעים אלף: ומעבר לירדן מן הראובני והגדי וחצי שבט מנשה 5
 בכל כלי צבא מלחמה מאה ועשרים אלף;
 38 כל אלה אנשי מלחמה עררי מערכה בלבב שלם באו חברנה להמליך את
 39 דויד על כל ישראל וגם כל שְׂרֵית ישראל לב אחד להמליך את דויד: ויהיו שם
 מ עם דויד ימים שלושה אכלים ושותים כי הכינו להם אחיהם: וגם הקרובים אליהם
 עד יִשְׁכַּר וזבולון ונפתלי מביאים לחם בחמורים ובגמלים ובפרדים ובבקר מאֲקָל 10
 קמח דבֵּלִים וְצִמּוּקִים ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל:

13.2.8 ויַעַץ דויד עם שרי האלפים והמאות לכל נגיד: ויאמר דויד לכל קהל ישראל
 אם עליכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על אחינו הנשואים בכל ארצות
 3 ישראל ועמהם הכהנים והלוים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו: ונספה את ארון 15
 4 אלהינו אלינו כי לא דרשגהו בימי שאול: ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר
 ה הדבר בעיני כל העם: ויקהל דויד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא
 6 חֶמֶת להביא את ארון האלהים מקרית יערים: ויעל דוד וכל ישראל בעלתה אֵל
 קרית יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלהים יהוה יושב הכרובים
 7 אשר נקרא -שמו- יָשָׁם: וירכיבו את ארון האלהים על עֲגֵלָה חדשה מכית אבינדב 20
 8 ועזא ואֲחִיו נהגים בְּעֵגְלָה: ודויד וכל ישראל מִשְׁחֻקִים לפני האלהים בכל עז
 9 ובשרים ובכנרות ובנבלים ובתִּפְּסִים ובמִצְלָתִים ובחֲצֻצְרוֹת: ויבאו עד גֵּרֹן יִבְיֹן;
 10 וישלח עזא את ידו לאחו את הארון כי שמטו הבקר: ויחר אף יהוה בעזא ויָכְהוּ
 11 על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפני האלהים: ויחר לדויד כי פָּרַץ יהוה
 12 פָּרַץ בעזא ויקרא למקום ההוא פָּרַץ עזא עד היום הזה: ויירא דויד את האלהים 25
 13 ביום ההוא לאמר היך אביא אלי את ארון האלהים: ולא הסיר דויד את הארון
 14 אליו אל עיר דויד ויִשְׁתָּהוּ אל בית עבד אדם הנתי: וישב ארון האלהים עם
 בית עבד אדם ביביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל
 אשר לו:

14.8 וישלח חִירָם מלך צר מלאכים אל דויד ועצי ארזים וחרשי קיר וחרשי
 2 עֲצִים לבנות לֹו בית: וידע דויד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כִּי נִשְׂאָ למעלה
 מלכותו בעבור עמו ישראל:
 4.3 ויקח דויד עוד נָשִׁים בירושלם ויֹלֵד דויד עוד בנים ובנות: ואלה שמות
 ה הילודים אשר היו לֹו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה: ויבחר ואלישוע 35
 7.6 ונפג ויפיע: ואלישמע ובְּעֵלְדֵע ואלילמא:
 8 וישמעו פלשתים כי נמשח דויד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש
 9 את דויד וישמע דויד ויצא לפניהם: ופלשתים באו ויִגְמְשׁוּ בעמק רפאים: וישאל
 דויד בַּאֲלֹהִים לאמר האעלה על פלשתִּים ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה
 11 ונתתם בידך: ויעֲלֹו בעל פרצים ויפס שם דויד ויאמר דויד פָּרַץ הַאֲלֹהִים את 40
 12 אויבי בידי כפרץ מים על כן קראו שם המקום ההוא בעל פרצים: ויעזבו שם
 את אלהיהם ויאמר דויד וישרפו באש:
 14.13 ויסיפו עוד פלשתים ויִגְמְשׁוּ בעמק: וישאל עוד בַּאֲלֹהִים ויאמר לו
 10 הַאֲלֹהִים לא תעלה אחריהם: סב מעליהם ובאת להם ממול הכבאים: ויהי כשמעך

II,41.מ הִבְרַתִּי נְשָׂא כְּלֵי יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה: עִירָא הַיְתֵרִי גֵרֵב הַיְתֵרִי: אֹרִיָה הַחַתִּי וְזָכָד
 בֶּן אַחֲלִי: עֲדִינָא בֶּן שִׁיזָא הַרְאוּבֹנִי רֹאשׁ לְרֹאוּבֹנֵי עַל-שְׁלֹשִׁים: חֲנָן בֶּן מַעֲכָה
 43.42 וַיּוֹשֶׁפֶט הַמְתַּנִּי: עֵיזָא הַעֲשֻׁתָּרְתִּי שֹׁמֵעַ וַיַּעֲוֹל בְּנֵי חוֹתָם הַעֲרֻעְרִי: יִדְיָעָאֵל בֶּן
 44.מֵה וְשִׁמְרִי וַיּוֹחָא אֲחִיו הַתִּיצִי: אֵלִיאֵל הַמַּחֲוֹמִי וַיְרִיבֵי וַיּוֹשִׁיָה בְנֵי אֲלַנְעָם וַיְהַמָּה
 46 הַמּוֹאבִי: אֵלִיאֵל וְעוֹבֵד וַיַּעֲשִׂיָאֵל הַמַּצְבִּיָה:
 47 5

וְאֵלֶּה הַבָּאִים אֶל דָּוִד לְצִיקְלָג עוֹד עֲצוֹר מִפְּנֵי שְׂאוּל בֶּן קִישׁ וְהֵמָּה בְּגִבּוֹרִים 12,א
 עוֹרֵי הַמַּלְחָמָה: נִשְׁקִי קֶשֶׁת מִיּוֹמִינִים וּמִשְׁמָאֵלִים בְּאֲבָנִים וּבְחֲצִים בְּקֶשֶׁת מֵאֲחִי 2
 שְׂאוּל מִבְּנֵימֶן: הַרְאֵשׁ אַחִיעֲזָר וַיּוֹאֵשׁ בֶּן-שְׁמֶעָה הַגִּבְעָתִי וַיּוֹזֵאֵל וּפְלַט בְּנֵי 3
 עִזִּימֹת וּבְרָכָה וַיְהוּא הָעֲנַתָּתִי: וַיִּשְׁמַעִיהַ הַגִּבְעוֹנִי גִבּוֹר בְּשִׁלְשִׁים וְעַל הַשְּׁלֹשִׁים 10
 וַיִּרְמִיָה וַיְתוּיָאֵל וַיּוֹחֲנָן וַיּוֹבֵד הַגִּדְרָתִי: אֲלַעֲזוּי וַיְרִימֹת וּבַעֲלִיָה וּשְׁמַרְיָהוּ וּשְׁפַטְיָהוּ ה
 הַחֲרָאֵפִי: אֶלְקָנָה וַיִּשְׁיָהוּ וְעוֹרָאֵל וַיּוֹעֲזָר וַיִּשְׁבַּעֵם הַקְּרָחִים: יִזְיָעָאֵלָה וּזְבַדִּיָה בְנֵי 7.6
 יֶרַחֵם מִן הַגִּדּוֹד:
 וּמִן הַגִּדִי נִבְדְּלוּ אֶל דָּוִד לְמַצַּד מִדְּבָרָה גִבְרֵי הַחִיל אֲנָשֵׁי צָבָא לְמַלְחָמָה 8
 15 עֲרֻכֵי צִנָּה וְרֵמָח וּפְנֵי אֹרִיָה פְּנִיָהם וּכְצָבָאִים עַל הַהַרִים לְמַהֵר: עוֹר הַרְאֵשׁ עֲבַדִּיָה 9
 הַשְּׁנֵי אֵלִיאָב הַשְּׁלִישִׁי: מִשְׁמֹנָה הַרְבִּיעִי יִרְמִיָה הַחֲמִשִּׁי: עֵפְנִי הַשְּׁשִׁי אֵלִיאֵל הַשְּׁבַעִי: 11.1
 יוֹחָנָן הַשְּׁמִינִי אֶלְזָבָד הַתְּשִׁיעִי: יִרְמִיָהוּ הָעֲשִׁירִי מִכְּבֹנֵי עֲשֵׁתִי עֵשֶׂר: אֵלֶּה מִבְּנֵי גֵד 11-12
 רֹאשֵׁי הַצָּבָא אֶחָד לְמֵאָה הַקָּטָן וְהַגָּדוֹל לְאַלְף: אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר עָבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן 10
 בַּחֲדָשׁ הַרְאֵשׁוֹן וְהוּא מִמְּלֵא עַל כָּל גִּדֵּי־אֶתִיו וַיִּבְרִיחוּ אֶת כָּל הָעַמֻּקִּים לְמִזְרַח 20
 וּלְמַעֲרָב:
 וַיְבֹאֵן מִן בְּנֵי בְּנִימֵן וַיְהוּדָה עַד לְמִצְדָּ לְדָוִד: וַיֵּצֵא דָוִד לְפָנֵיהֶם וַיַּעַן וַיֹּאמֶר 17.16
 לָהֶם אִם לְשָׁלוֹם בָּאתֶם אֵלַי לְעֹרְנִי יִהְיֶה לִי עֲלֵיכֶם לִבָּב לִיחַד וְאִם לְרֵמוֹתַי לְצָרִי
 18 בְּלֹא חֶמֶס בְּכַפִּי יֵרָא אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיּוֹכַח: וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת אֲבִישֵׁי רֹאשׁ הַשְּׁלוֹשִׁים 18

25 לְךָ דָוִד וְעִמָּךְ בֶּן יִשַׁי
 שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְךָ וּשְׁלוֹם לְעוֹרְךָ
 כִּי עוֹרְךָ אֱלֹהֶיךָ

וַיִּקְבְּלֵם דָּוִד וַיִּתְּנֵם כְּרֹאשֵׁי הַגִּדּוֹד:

30 וּמִמְנַשֶּׁה נִפְלוּ עַל דָּוִד בְּבֹאוֹ עִם פְּלִשְׁתִּים עַל שְׂאוּל לְמַלְחָמָה וְלֹא עוֹזְרִים 19
 כִּי בַעֲצָה שְׁלַחָהוּ סֹרְנֵי פְּלִשְׁתִּים לֵאמֹר בְּרֹאשֵׁינוּ יִפּוֹל אֵל אֲדֹנָיו שְׂאוּל: בִּלְכַתּוֹ כ
 אֵל צִיקְלָג נִפְלוּ עֲלָיו מִמְנַשֶּׁה עֲדָנָה וַיּוֹבֵד וַיִּדְיָעָאֵל וּמִיכָאֵל וַיּוֹבֵד וְאֵלִיָהוּא וְצִלְתִּי
 21 רֹאשֵׁי הָאֲלָפִים אֲשֶׁר לְמִנְשָׁה: וְהֵמָּה עוֹרוֹ עִם דָּוִד עַל הַגִּדּוֹד כִּי גִבּוֹרֵי חִיל בָּלָם
 22 וַיְהִיו שְׂרִים בְּצָבָא: כִּי לַעֲת יוֹם בְּיוֹם יְבֹאוּ עַל דָּוִד לְעוֹרוֹ עַד לְמַחֲנֵה גִדּוֹל
 35 כְּמַחֲנֵה אֱלֹהִים:

23 וְאֵלֶּה מִסְפְּרֵי רֹאשֵׁי הַחֲלוּץִי לְצָבָא בָּאוּ עַל דָּוִד חֲבֵרוֹנָה לְהִסָּב מִלְּכוֹת שְׂאוּל
 24 אֵלָיו כְּפִי יְהוָה: בְּנֵי יְהוּדָה נִשְׂאֵי צִנָּה וְרֵמָח שֶׁשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת חֲלוּצֵי
 צָבָא: מִן בְּנֵי שְׁמַעוֹן גִּבּוֹרֵי חִיל לְצָבָא שֶׁבַעַת אֲלָפִים וּמֵאָה: מִן בְּנֵי הַלּוּי אַרְבַּעַת כה.26
 40 אֲלָפִים וּשְׁשׁ מֵאוֹת: וַיְהוּדִיעַ הַנְּגִיד לְאַהֲרֹן וַעֲמֹו שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת: 27
 וְצִדּוֹק נַעַר גִּבּוֹר חִיל וּבֵית אֲבִיו שְׂרִים עֲשִׂרִים וּשְׁנַיִם: וּמִן בְּנֵי בְּנִימֵן אֲחִי שְׂאוּל 29.28
 שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְעַד הֵנָּה מִרְבִּיתָם שְׁמֵרִים מִשְׁמֵרֵת בֵּית שְׂאוּל: וּמִן בְּנֵי אֶפְרָיִם 5
 עֲשִׂרִים אֶלְף וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת גִּבּוֹרֵי חִיל אֲנָשֵׁי שְׁמוֹת לְבֵית אֲבוֹתָם: וּמִחֲצֵי מִטָּה 31
 32 מִנְשָׁה שְׁמוֹנֶה עֶשֶׂר אֶלְף אֲשֶׁר נִקְבוּ בְּשֵׁמוֹת לְבֹאוֹ לְהַמְלִיךְ אֶת דָּוִד: וּמִבְּנֵי

10,13 וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר וגם
14 לשאול באוב לדרוש: ולא דרש ביהוה וימיתוהו ויסב את המלוכה לדויד בן ישי:

11,2,8 ויקבצו כל ישראל אל דויד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו: גם
1 תמול גם שלשום גם בהיות שאול מלך אתה המוציא והמביא את ישראל ויאמר
5 יהוה - לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על - ישראל:
3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דויד ברית בחברון
לפני יהוה וימשחו את דויד למלך על ישראל כדבר יהוה ביד שמואל:
7,4 וילך המלך ויאנשיו ירושלם היא יבוס ושם היבוסים ישבי הארץ: ויאמרו
10 ישבי יבוס לדויד לא תבוא הנה וילכד דויד את מצדת ציון היא עיר דויד:
6 ויאמר דויד כל מכה יבוסים בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן
8,7 צרויה ויהי ראש: וישב דויד במצד על כן קראו לו עיר דויד: ויבן העיר מסביב
9 מן המלוא ועד הסביב ויואב יהיה את שאר העיר: וילך דויד הלך וגדול ויהוה
צבאות עמו:

15

1 ואלה ראשי הגברים אשר לדויד המתחוקים עמו במלכותו עם כל ישראל
11 להמליכו כדבר יהוה על ישראל: ואלה שמות הגבורים אשר לדויד ישבע-ל בן
חכמוני ראש השלושה: הוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת:
13,12 ואחריו אלעזר בן דוד: האחוזי הוא בשלושה הגברים: הוא היה עם דויד בפס
20 דמים והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים והעם
14 נסו מפני פלשתים: ויתיצב בתוך החלקה ויציל: ויד את פלשתים ויושע
יהוה תשועה גדולה:
15 וירדו שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דויד אל מצדת עדם ומהנה
16 פלשתים הנה בעמק רפאים: ודויד או במצודה ונציב פלשתים או בבית לחם:
18,17 ויתאז דויד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער: ויבקעו השלשה
במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד
19 ולא אבה דויד לשתותם וינסך אתם ליהוה: ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות
זאת הדים האנשים האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה
לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים:
20 כ ואבישי אחי יואב הוא היה ראש השלוש: והוא עורר את חניתו על
21 שלש מאות חלל ולוי שם בשלוש: מן השלוש: בישנים נכבד ויהי להם לשר
22 ועד השלשה לא בא: בניה בן יהודע: איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא
הפה את שני בני אריאל: מואב והוא ירד והפה את הארי בתוך הבור ביום
23 השלג: והוא הפה את האיש המצרי איש מדה חמש באמה וביד המצרי
35 חנית כמנור ארנים וירד אליו בשבט ויגול את החנית מיד המצרי ויהרגוהו
24 כה בחניתו: אלה עשה בניהו בן יהודע ולו שם בשלוש: הגברים: מן השלושים
הגו נכבד הוא ואל השלשה לא בא וישימהו דויד על משמעתו:
27,26 וגבורי החילים עשהאל אחי יואב אלחנן בן דודו מבית לחם: שמות
29,28 החרודי חלץ הפלטי: עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתותי: סכבי החשתי
31,ל עלמן: האחוזי: מהרי הנמפתי חלד בן בענה הנמפתי: אתי בן ריבי מנבעת
33,32 בני בנימן בניה הפרעתי: יהדי מנחלי געש אביאל הערבותי: עזמות הבחורמי
לה,34 אליקבא השעלבני: ישישני הגשמי יונתן בן שמיה ההררי: אחיזם בן שרר
37,36 ההררי אליפלט בן אור: הפר העייתי: אליעם בן אחיתפל הגלגי: תצרו
39,38 הכרמלי גערי: בן אובי: יואל בן נתן מביתר: בנגי: תגידי: צלק העמוני גחרי

- 9,19 ושלום בן קורא בן אָבִיסָף בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבדה שמרי הספים לאהל ואבתיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא: ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו: זכריה בן משלמיה שער פתח לאהל מועד: כלם הברורים לשערים בספים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסד דויד ושמואל הראה באמנתם: והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית האהל למשמרות: לארבע רוחות יהיו השערים מזרח ימה צפונה ונגבה: ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת עם אלה: כי באמונה המה כה.26
- ארבעת גברי השערים
- 27 [1] מִן־הַלְוִיִּם הָיוּ עַל הַלְשָׁכוֹת וְעַל הָאֲצֵרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים: וּסְבִיבוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים יִלְיָנוּ כִּי עֲלִיהֶם מִשְׁמֶרֶת וְהֵם עַל הַמִּפְתָּח וּלְבַקֵּר לְבַקֵּר: וּמֵהֶם עַל כָּלִי הָעֶבְדָּה כִּי בַמִּסְפָּר יִבְיָאוּם וּבַמִּסְפָּר יוֹצִיאוּם: וּמֵהֶם מִמְּנִיָּה עַל הַכֹּלִים וְעַל כָּל כָּלִי הַקֹּדֶשׁ וְעַל הַסֶּלֶת וְהַיִּין וְהַשֶּׁמֶן וְהַלְבֹנָה וְהַבְּשָׂמִים: וּמִן בְּנֵי הַכַּהֲנִים לְרַחֲמֵי הַמִּרְקָחַת לְבִשְׂמִים: וּמִתְּתִיָּה מִן הַלְוִיִּם הוּא הַבְּכוֹר לְשֵׁלֶם הַקָּרְחִי בְּאִמּוֹנָה עַל מַעֲשֵׂה הַחֲבָתִים: וּמִן בְּנֵי הַקָּהָתִי מִן אַחִיהֶם עַל לֶחֶם הַמַּעֲרַכַת לְהַכִּין
- 15 שֶׁבֶת שַׁבָּת:
- 33 ואלה המשררים ראשי אבות ללוים בלשכת פמירים כי יומם ולילה עליהם במלאכה: אלה ראשי האבות ללוים לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם:
- 34 ובנבעון ישבו אבי נבעון יעִי־אל ושם אשתו מעכה: ובנו הבכור עבדון וצור 36.ה. וקיש ובעל ונר ונדב: ונדוד ואחיו וזכריה ומקלות: ומקלות הוליד את שָׁמָאם 38.37 ואף הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: ונר הוליד את יֶאֱבֶנֶר וקיש הוליד את שאול ושאל הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל: ובן יהונתן מרי־ בעל ומרי בעל הוליד את מיכה: ובני מיכה פיתן 41.ב. ומלך ותַרְעֵץ וְאֲחָז: ואחז הוליד את יַעֲדִיָּה ויעֲדִיָּה הוליד את עלמת ואת עז־מֵת ואת זְמֵרִי וזמרי הוליד את מוֹצֵא: ומוֹצֵא הוליד את בְּנֵעָא ורְפִיָּה בנו אלעשה 43 בנו אֶצֶל בנו: ולאצֶל ששה בנים ואלה שמותם עז־רִקֶם בְּכָרֵךְ וישמעאל וְשַׁעֲרִיָּה 44 ועבדיה וחנן יוֹ . . . אלה בני אצֶל:

- 30 ופלשתים נלחמו בישראל וינס אִישׁ ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר 10,א גלבע: ויִדְבְּקוּ פִלְשְׁתִּים אַחֲרַי שְׂאוֹל וְאַחֲרַי בְּנָיו וַיִּכּוּ פִלְשְׁתִּים אֶת יוֹנָתָן וְאֶת אֲבִינָדָב וְאֶת מַלְכֵי שׁוֹעַ בְּנֵי שְׂאוֹל: ותכבד המלחמה על שאול וימצאָהוּ המורים בקשת ויחל מן היוורים: ויאמר שאול אֵל נשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבאו הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה: וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על החרב 35 וימת: וימת שאול ושלשת בניו וכל ביתו יחדו מתו: ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְכִי מָתוּ שְׂאוֹל וּבְנָיו וַיַּעֲבֹדוּ עֲרִיָּהִם וַיִּנְסוּ וַיִּבְאוּ פִלְשְׁתִּים וַיִּשְׁבּוּ בָהֶם:
- 8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת בניו 9 נפלים בהר גלבע: ויפשיטוהו וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר את עצביהם ואת העם: וישימו את כליו בית אֱלֹהִיהֶם ואת גִּיְוֵתוֹ יִדְבְּקוּ עֲבוֹדָתָם בֵּית שָׁן: וישמעו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶשׂ גִּלְעָד אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ פִלְשְׁתִּים לְשְׂאוֹל: וַיִּקְוּמוּ כָּל אִישׁ חֵיל וַיִּשְׂאוּ אֶת גּוֹפַת שְׂאוֹל וְאֶת גּוֹפַת בְּנָיו וַיִּבְיָאוּם וַיְבִישׁוּ וַיִּקְבְּרוּ אֶת עֲצָמוֹתֵיהֶם תַּחַת הָאֵלֶּה בִּיבֶשׂ וַיִּצְוּוּ שֶׁבַע יָמִים:

- 8,2,א וּבְנֵימָן הוֹלִיד אֶת בִּלְע בְּכָרוֹ אֲשֶׁבֶל הַשְּׁנִי וְאַחֲרָיהָ הַשְּׁלִישִׁי: נֹחַח הַרְבִּיעִי 8,2,א
 4-3 וְרָפָא הַחֲמִישִׁי: וַיְהִיו בָּנִים לְבִלְע אֲרִדִי וְגֵרָא וְאַבְיָהוּד: וְאַבְיָשׁוּעַ וְנַעֲמָן וְאַחֲוָה:
 6.ה גֵּרָא וְשִׁפּוֹפִן וְחֹרוֹם: וְאַלֶּה בְּנֵי אֲחִיחַד אֱלֹהֵי הֵם רֵאשִׁי אֲבוֹת לְיוֹשְׁבֵי גִבְעַת וַיְגַלְמוּ
 8.7 אֶל מְנַחֵם: וְנַעֲמָן וְאַחֲוָה וְגֵרָא הוּא הַגֵּלֶם וְהוֹלִיד אֶת עֲזָא וְאֶת אַחֲחִיחַד: וְשִׁחְרִים
 9 הוֹלִיד בְּשֵׁדָה מוֹאָב מִן שְׁלֹחֹו אֲתָם חוֹשִׁים וְאֶת בַּעְרָא נְשִׁיו: וַיּוֹלֵד מִן חֲדָשׁ אֲשֶׁתוֹ
 1 י אֶת יוֹבָב וְאֶת צִבְיָא וְאֶת מַיִשָּׂא וְאֶת מַלְכָם: וְאֶת יַעֲוִץ וְאֶת שִׁכִּיָּה וְאֶת מֵרְמָה
 12.11 אֱלֹהֵי בְנֵי רֵאשִׁי אֲבוֹת: וּמְחִשִּׁים הוֹלִיד אֶת אֲבִיטוֹב וְאֶת אֲלַפְעֵל: וּבְנֵי אֲלַפְעֵל
 עֲבָרִי וּמִשְׁעָם וּשְׁמֵר הוּא בְּנֵה אֶת אוֹנוֹ וְאֶת לָד וּבְנֵתִיהָ:
 13 וּבִרְעָה וּשְׁמַע הֵמָּה רֵאשִׁי הָאֲבוֹת לְיוֹשְׁבֵי אֵילוֹן הַמָּה הַכְּרִיחוֹ אֶת יוֹשְׁבֵי גַת:
 16-14 וְאַחֲחִיחַם אֲלַפְעֵל וְיִשְׁשַׁק וִירְמוֹת: וּזְבַדְיָה וְעֵרָד וְעֵדָד: וּמִיכָאֵל וְיִשְׁפָּה וַיְהוּא בְּנֵי
 19-17 בְּרִיעָה: וּזְבַדְיָה וּמִשְׁלֵם וְחֻקִּי וְחִבְרִי: וַיִּשְׁמְרִי וַיּוֹלִיאָה וַיּוֹבֵב בְּנֵי אֲלַפְעֵל: וַיִּקִּים
 22-כ זְכַרְיָה וּזְבַדְיָה: וַיִּזְכְּרֵנִי וַיִּזְכְּרֵנִי וְאֵלִיאֵל: וְעַדְיָה וּבְרָאִיָּה וְשִׁמְרָת בְּנֵי שְׁמַעִי: וַיִּשְׁפָּן
 23-כה וְעַבְדֵי וְאֵלִיאֵל: וְעַבְדוֹן וְזְכַרְיָה וְחֲנָן: וְחַנְנִיָּה וְעֵלָם וְעַנְתָּיָה: וַיְפַדְיָה וּפְנִיאֵל בְּנֵי
 28-26 שִׁשְׁקִי: וּשְׁמַשְׁרֵי וּשְׁחִרְיָה וְעַתְלִיָּה: וַיַּעֲרִשִׁיהָ וְאֵלִיאֵל וְזְכַרְיָה בְּנֵי יִרְחָם: אֱלֹהֵי רֵאשִׁי
 15 אֲבוֹת לְתַלְדוֹתָם רֵאשִׁי אֱלֹהֵי יִשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם:
 1.29 וּבְנַבְעוֹן יִשְׁבוּ אֲבִי גִבְעוֹן יַעֲיָאֵל וְשֵׁם אֲשֶׁתוֹ מַעֲכָה: וּבְנֵי הַכְּבוֹר עַבְדוֹן וְצוֹר וְקִישׁ
 32-31 וְבַעַל יִגְרָא וְנָדָב: וְגִדְרוֹר וְאַחֲוִי וְזַכְרִי וְיִמְקָלוֹת: וּמִקְלוֹת הוֹלִיד אֶת שְׁמָאָה וְאַף
 33 הֵמָּה נִגְדַּר אַחֲחִיחַם יִשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם עִם אַחֲחִיחַם: וְנָר הוֹלִיד אֶת יֵאֲבָנָר: וְקִישׁ הוֹלִיד
 אֶת שָׂאוֹל וְשָׂאוֹל הוֹלִיד אֶת יְהוֹנָתָן וְאֶת מַלְכֵי שׁוּעַ וְאֶת אֲבִינָדָב וְאֶת אִשְׁבַּעֵל:
 20 לַה וּבֵן יְהוֹנָתָן מְרִיאָה בַּעַל מְרִיאָה: בַּעַל הוֹלִיד אֶת מִיכָה: וּבְנֵי מִיכָה פִּיתוֹן וּמִלֵּךְ
 36 וְחַתְרָעַץ וְאַחֲוָה: וְאַחֲוָה הוֹלִיד אֶת יְהוֹעָדָה וַיְהוֹעָדָה הוֹלִיד אֶת עֲלָמֵת וְאֶת עֲזִימְיָה
 37 וְאֶת זְמָרִי וְזְמָרִי הוֹלִיד אֶת מַיִצָּא: וּמַיִצָּא הוֹלִיד אֶת בְּנַעַץ רָפָה בְּנֵי אֲלַעֲשָׂה
 38 בְּנֵי אֲצֵל בְּנֵי: וְלֹאֲצֵל שֵׁשֶׁה בָּנִים וְאַלֶּה שְׁמוֹתָם עֲזַרְיָה וְיִשְׁמַעְאֵל וְשִׁעְרִיָּה
 39 וְעַבְדִּיהָ וְחֲנָן י. . . . כָּל אֱלֹהֵי בְנֵי אֲצֵל: וּבְנֵי עֲשָׂק אֲחִיו אוֹלָם בְּכוֹרוֹ יַעֲוִשׁ הַשְּׁנִי
 25 מ וְאַלְיַפְטָה הַשְּׁלִישִׁי: וַיְהִיו בְּנֵי אוֹלָם אֲנָשִׁים גְּבוּרֵי חַיִל דְּרָכֵי קֶשֶׁת וּמְרַבִּים בָּנִים וּבְנֵי
 בָּנִים מֵאַה וְחַמְשִׁים כָּל אֱלֹהֵי מִבְּנֵי בְנֵימָן:

- 9,א וְכָל יִשְׂרָאֵל הִתְיַחֲשׂוּ וְהִנֵּם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה הִגְלוּ לְבַבְלָה
 2 בְּמַעֲלָם: וְהַיּוֹשְׁבִים הָרֵאשִׁינִים אֲשֶׁר בְּאַחֲזָתָם בְּעָרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל הַכְּהֻנִים הַלְוִיִּם
 3 וְהַנְּתִינִים: וּבִירוּשָׁלַם יִשְׁבוּ מִן בְּנֵי יְהוּדָה וּמִן בְּנֵי בְנֵימָן וּמִן בְּנֵי אֲפַרְיָם וּמְנַשֶּׁה:
 4.ה עוֹתִי בֵן עַמְיָהוּד בֵּן עַמְרִי בֵּן אֲמָרִי בֵּן בְּנִיָּה מִן בְּנֵי פֶרֶץ בֵּן יְהוּדָה: וּמִן הַשִּׁילְנִי
 7-6 עֲשִׂיָּה הַכְּבוֹר וּבְנָיו: וּמִן בְּנֵי זֶרַח יַעֲוֹאֵל וְאַחֲחִיחַם שֵׁשׁ מֵאוֹת וְתִשְׁעִים: וּמִן בְּנֵי
 8 בְּנֵימָן סְלוּא בֵּן מִשְׁלֵם בֵּן הַיְדִיָּיָה בֵּן הַסְּגָאָה: וַיִּבְנִיָּה בֵּן יִרְחָם וְאַלֶּה בֵּן עֲצִי
 9 בֵּן מְקָרִי וּמִשְׁלֵם בֵּן שַׁפְטִיָּה בֵּן רַעֲוֹאֵל בֵּן יִבְנִיָּה: וְאַחֲחִיחַם לְתַלְדוֹתָם תִּשְׁעַת מֵאוֹת
 35 וְחַמְשִׁים וְשֵׁשֶׁה כָּל אֱלֹהֵי אֲנָשִׁים רֵאשִׁי אֲבוֹת לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם:
 11.י וּמִן הַכְּהֻנִים יַדְעִיָּה וַיְהוּרִיָּב וַיְכִין: וְעוֹרִיָּה בֵּן חֲלָקִיָּה בֵּן מִשְׁלֵם בֵּן צְדוֹק בֵּן
 12 מְקִיָּוָה בֵּן אַחֲטוֹב נְגִיד בֵּית הָאֱלֹהִים: וְעַדְיָה בֵּן יִרְחָם בֵּן פִּשְׁחוֹר בֵּן מַלְכִּיָּה
 13 וּמַעֲשִׂיָּה בֵּן עֲדִיאֵל בֵּן יַחְזַרְיָה בֵּן מִשְׁלֵם בֵּן מִשְׁלֵמְיָה בֵּן אֲמָר: וְאַחֲחִיחַם רֵאשִׁים
 לְבֵית אֲבוֹתָם אֶלֶף וְשִׁבְעַת מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים גְּבוּרֵי חַיִל מְלֹאכֵת עֲבוֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים:
 14.ט וּמִן הַלְוִיִּם שְׁמַעִיָּה בֵּן חֲשׁוֹב בֵּן עֲזַרְיָה בֵּן חֲשַׁבְיָה מִן בְּנֵי מְקָרִי: וּבִקְבָקֵר
 16 חֶרֶשׁ וְגִלְגַּל וּמַתַּנְיָה בֵּן מִיכָאֵל בֵּן זְכַרְיָה בֵּן אֶסָף: וְעַבְדִּיהָ בֵּן שְׁמַעִיָּה בֵּן גִּלְגַּל בֵּן
 17 יְדוֹתָן וּבְרַכְיָה בֵּן אֶסָא בֵּן אֶלְקָנָה הַיּוֹשֵׁב בַּחֲצָרֵי נְטוּפְתִי: וְהַשְּׁעָרִים שְׁלוֹם וְעַקוֹב
 18 וּמַלְמָן וְאַחֲחִימָן וְאַחֲחִיחַם שְׁלוֹם הָרֵאשִׁי: וְעַד הֵנָּה בִשְׁעַר הַמֶּלֶךְ מוֹרַחַח הֵמָּה
 הַשְּׁעָרִים לְמַחְנוֹת בְּנֵי לְוִי:

7,2.8 וּלְבָנֵי יִשָּׁכָר תּוֹלַע וּפּוּאָה יִשָּׁכָב וּשְׁמֵרוֹן אַרְבַּעָה: וּבְנֵי תּוֹלַע עֲזִי וּרְפִיָּה
 וִירִיאֵל וַיְחַמֵּי: וַיְבַשֵּׁם וּשְׁמוּאֵל רֵאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם לְתוֹלַע גְּבוּרֵי תַיִל לְתַלְדוֹתָם
 מִסְפָּרָם בְּיָמֵי דָוִד עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וּשְׁשׁ מֵאוֹת: וּבְנֵי עֲזִי יִזְרְחִיָּה וּבְנֵי יִזְרְחִיָּה
 מִיכָאֵל וְעַבְדִּיהָ וַיּוֹאֵל יִשִּׁיָּה חֲמֵשֶׁה רֵאשִׁים כָּלָם: וְעַלֵּיהֶם לְתַלְדוֹתָם לְבֵית אֲבוֹתָם
 גְּדוּדֵי צְבָא מִלְחָמָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁשָׁה אֶלֶף כִּי הִרְבוּ נָשִׁים וּבָנִים: וְאַחֵיהֶם לְכָל הַ
 מִשְׁפָּחוֹת יִשָּׁכָר גְּבוּרֵי חַיִּלִּים שְׁמוֹנִים וּשְׁבַעָה אֶלֶף הִתְיַחֲשָׁם לְכָל:

7.6 בְּנֵי-בְנִימָן בַּלַּע וּבְכָר וַיִּדְעָאֵל שְׁלֹשָׁה: וּבְנֵי בַלַּע אֶצְבוֹן וְעִזִּי וְעִזִּיאֵל וִירִימוֹת
 וְעִזִּירֵי חֲמֵשֶׁה רֵאשֵׁי בֵית אֲבוֹת גְּבוּרֵי חַיִּלִּים וְהִתְיַחֲשָׁם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים
 10 וְאַרְבַּעָה: וּבְנֵי כָכָר זְמִירָה וַיִּוְעֵשׂ וְאֵלִיעֶזֶר וְאֵלִיוֹעֲנִי וְעַמְרִי וַיִּרְמֹת וְאִבְיָה וְעַנְתּוֹת
 8 וְעֹלְמַת כָּל אֱלֹהֵי בְנֵי כָכָר: וְהִתְיַחֲשָׁם לְתַלְדוֹתָם רֵאשֵׁי בֵית אֲבוֹתָם גְּבוּרֵי חַיִּל
 9 עֶשְׂרִים אֶלֶף וּמֵאֵתִים: וּבְנֵי יִדְעָאֵל בְּלָהָן וּבְנֵי בַלְהָן יַעֲקֹב וּבְנִימָן וְאַהוּד וְכַנְעֵנָה
 וַיִּיתֵן וְתַרְשִׁישׁ וְאַחִישָׁחַר: כָּל אֱלֹהֵי בְנֵי יִדְעָאֵל לְרֵאשֵׁי הָאֲבוֹת גְּבוּרֵי חַיִּלִּים שְׁבַעָה
 11 עֶשֶׂר אֶלֶף וּמֵאֵתִים יְצִיאֵ צְבָא לְמִלְחָמָה: וְשִׁפְטָם וַחֲפָטָם בְּנֵי עִיר חֲשָׁם בְּנֵי אַחַר:
 12

בְּנֵי נַפְתָּלִי יַחֲצִיזָאֵל וְגֹזִי וְצֵר וְשִׁלּוֹם בְּנֵי בַלְהָן:

13 בְּנֵי מְנַשֶּׁה^א אֲשֶׁר יִלְדָה פִּילְגֵשׁוּ הָאֲרָמִיָּה יִלְדָה אֶת מַכִּיר אָבִי גִלְעָד: וּמַכִּיר
 14 לָקַח אִשָּׁה מַעֲכָה לְצִלְפַּחַד בְּנוֹת: וְתִלְדָה
 20 וּבְנָיו אֹלָם וּרְקָם: וּבְנֵי אֹלָם בְּדָן אֱלֹהֵי בְנֵי גִלְעָד בֶּן מַכִּיר בֶּן מְנַשֶּׁה: וְאַחֲתוֹ
 18.17 הַמַּלְכֵת יִלְדָה אֶת אִישׁ הָזֶד וְאֶת אֲבִיעֶזֶר וְאֶת מַחֲלָה: וַיְהִיו בְּנֵי שְׂמִידַע אַחֲזָן
 19 וְשִׁכְם וְלִקְחֵי וְאַנְיָעָם:

25 וּבְנֵי אֶפְרַיִם שׁוֹתֵלַח וְכַרְד בְּנֵי וְתַחַת בְּנֵי וְאַלְעָדָה בְּנֵי וְתַחַת בְּנֵי: וּזְבַד בְּנֵי
 וְשׁוֹתֵלַח בְּנֵי וְעֶזֶר וְאַלְעָד וְהַרְגוּם אֲנָשֵׁי גֵת הַנּוֹלָדִים בְּאַרְצָן כִּי יִרְדּוּ לָקַחַת אֶת
 מַקְנֵיהֶם: וַיִּתְאַבֵּל אֶפְרַיִם אֲבִיהֶם יָמִים רַבִּים וַיָּבֵאוּ אֲחִיו לְנַחְמוֹ: וַיָּבֵא אֶל אִשְׁתּוֹ
 22 וְתַחַר וְתִלְדַּת בֶּן יִקְרָא אֶת שְׁמוֹ כְּרִיעָה כִּי בְרַעָה הִי תֵּהָיֶה בְּבֵיתוֹ: וּבְתוֹ שְׂאָרָה וְתִבֶן
 24 אֶת בֵּית חֹרוֹן הִתְחַתְּנוּ וְאֶת הָעֲלִיוֹן וְאֶת אֶזְנֵן שְׂאָרָה: וְרַפָּח בְּנֵי וְרִשָּׁף וְתִלְחַת בְּנֵי
 28.26 וְתַחֲזָן בְּנֵי: לְעֶזְרָן בְּנֵי עַמְיָהוּד בְּנֵי אֵלִישַׁמַּע בְּנֵי: נִינֹן בְּנֵי יְהוֹשֻׁעַ בְּנֵי: וְאַחֲזָם
 29 וּמִשְׁבוֹתָם בֵּיתָאֵל וּבְנֵתִיָּה וּלְמִזְרַח נַעֲרָן וּלְמַעְרָב גֹּזֵר וּבְנֵתִיָּה וְשִׁכְם וּבְנֵתִיָּה עַד
 עֵינָה וּבְנֵתִיָּה: וְעַל יְדֵי בְנֵי מְנַשֶּׁה בֵּית שְׂאָן וּבְנֵתִיָּה תַעֲנָךְ וּבְנֵתִיָּה מְגִדוֹ וּבְנֵתִיָּה
 דוֹר וּבְנֵתִיָּה בְּאֵלָה יִשְׁבוּ בְנֵי יוֹסֵף בֶּן יִשְׂרָאֵל:

35 בְּנֵי אֲשֶׁר יִמְנָה וַיְשׁוּהוּ וַיְשׁוּי וַיְשׁוּי וּבְרִיעָה וְשָׂרָח אַחֲזָם: וּבְנֵי כְרִיעָה חֲבֵר וּמַלְכִּיאֵל
 31 הוּא אָבִי כְּרִזִּימָת: וְחֲבֵר הוֹלִיד אֶת יִבְלָט וְאֶת יִשָּׁמִיר וְאֶת חֲזָתָם וְאֶת שׁוּעָא
 32 אַחֲזָתָם: וּבְנֵי יִבְלָט פֶּסֶךָ וּבְמַחֵל וְעִשְׂתָּיָת אֱלֹהֵי בְנֵי יִבְלָט: וּבְנֵי שְׂמֵר אַחִי וְרִמְיָה
 34.33 וְחִבְיָה וְאַרְם: וּבְנֵי-חֲזָתָם אַחִי צוֹפַח וַיִּמְנַע וְשִׁלְשׁ וְעַמְלָל: בְּנֵי צוֹפַח סוּחַ וְחֲרָנְפָר
 36.לֵה וְשׁוּעֵל וּבְרֵי וַיִּמְרָה: וְצֵר וְהוּד וְשִׁמְאָ וְשִׁלְשָׁא וְיִתְרָן וּבְאֵרָא: וּבְנֵי יִתְרָן יִפְנָה
 37.3 וּפְסָפָא וְאַרָא: וּבְנֵי עֵלָא אֶרַח וְחִנְיָאֵל וְרִצִּיאָ: כָּל אֱלֹהֵי בְנֵי אֲשֶׁר רֵאשֵׁי בֵּית
 40 הָאֲבוֹת בְּרוּרִים גְּבוּרֵי חַיִּלִּים רֵאשֵׁי הַנְּשִׂאִים וְהִתְיַחֲשָׁם כְּצַבָא בְּמִלְחָמָה מִסְפָּרָם
 אֲנָשִׁים עֶשְׂרִים וּשְׁשָׁה אֶלֶף:

- 6,22.21 בן עמשי: בן אלקנה בן יואל בן עזריה בן צפניה: בן תחת בן אסיר בן אביסף
 23 בן קרח: בן יצהר בן קהת בן לוי בן ישראל:
 24.24 ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעא: בן מיכאל בן
 26-28 מ'עשיה בן מלכיה: בן אֶתְנִי בן זרח בן עֲדִיה: בן איתן בן זמה בן שמעי: בן
 5 יחת בן גרשם בן לוי:
 29.1 ובני מֶרְרִי אחיהם על השמאול איתן בן קישי בן עבדי בן מלוד: בן חשביה
 32.31 בן אמציה בן חלקיה: בן אמצי בן קְנִי בן שמר: בן מחלי בן מושי בן מֶרְרִי
 בן לוי:
 34.33 ואחיהם הלויים נתונים לכל עבודת משכן בית האלהים: ואהרן ובניו
 10 מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולִכְפֹּר
 על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים:
 36.ה ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו: בְּקִי בנו עֲזִי בנו
 38.37 ורחיה בנו: מְרִיּוֹת בנו אמריה בנו אחיטוב בנו: צדוק בנו אחימעץ בנו:
 39 ואלה מושבותם למירותם בנבולם לבני אהרן לַמִּשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי כִּי לֶהֱם הִיָּה
 41.מ הגורל: ויתנו להם אֵת חֲבֵרוֹן בארץ יהודה ואת מגרשיה סביבתי: ואת שדה
 15 העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יִפְנָה: ולבני אהרן נתנו את עֵיר הַמִּקְלָט את
 42 חֲבֵרוֹן ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יִמְרָ ואת אַשְׁתָּמֶע ואת מגרשיה: ואת חֵילָן
 43 ואת מגרשיה את דָּבָר ואת מגרשיה: ואת עֶשֶׂן ואת מגרשיה ואת יִפְהָ ואת
 44 מגרשיה: ואת בית שמש ואת מגרשיה: וממטה בנימן את גבעון ואת מגרשיה
 20 ואת גִּבְעָ ואת מגרשיה ואת עֲלָמָת ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל
 עריהם שלש עשרה עיר במגרשיהם:
 46 וְלִבְנֵי קְהָת הַנּוֹתָרִים לַמִּשְׁפַּחַת־ם יִמְמָה אַפְרִים יִמְמָה דָן וּמַחֲצִית
 47 מַטֵּה מְנַשֶּׁה בְּגוֹרָל עָרִים עֶשֶׂר: וְלִבְנֵי גֵרְשׁוֹם לַמִּשְׁפַּחַת־ם מַמְטָה יִשָּׁכָר וּמַמְטָה
 48 אֲשֶׁר וּמַמְטָה נַפְתָּלִי וּמַמְטָה מְנַשֶּׁה כִּבְשָׁן עָרִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה: לִבְנֵי מְרָרִי
 25 לַמִּשְׁפַּחַת־ם מַמְטָה רְאוּבֵן וּמַמְטָה גַּד וּמַמְטָה זָבֻלֹן בְּגוֹרָל עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה: וְ
 52.51 וְלַמִּשְׁפַּחַת־בְּנֵי קְהָת וַיְהִי עָרֵי גוֹרָלָם מַמְטָה אַפְרִים: ויתנו להם את עֵיר
 53 הַמִּקְלָט את שכם ואת מגרשיה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשיה: ואת יַקְמָעִם
 54 ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה: ואת אֵילֹן ואת מגרשיה ואת גַּת
 55 רַמּוֹן ואת מגרשיה: וּמַמְחֲצִית מַטֵּה מְנַשֶּׁה את יִתְעִיָּה ואת מגרשיה ואת בִּלְעָם
 30 ואת מגרשיה לַמִּשְׁפַּחַת־בְּנֵי קְהָת הַנּוֹתָרִים: לִבְנֵי גֵרְשׁוֹם לַמִּשְׁפַּחַת־ם יִמְחֲצִי
 56 מַטֵּה מְנַשֶּׁה את גולן בכֶּשֶׂן ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת מגרשיה:
 58.57 וּמַמְטָה יִשָּׁכָר את יִקְשִׁיּוֹן ואת מגרשיה את דְּבָרָת ואת מגרשיה: ואת רָאֲמוֹת
 59 ואת מגרשיה ואת יַעִין גִּיָּם ואת מגרשיה: וּמַמְטָה אֲשֶׁר את יִמְשִׁעֵל ואת
 60 מגרשיה ואת עבדון ואת מגרשיה: ואת יִתְלִיקָת ואת מגרשיה ואת רחב ואת
 35 מגרשיה: וּמַמְטָה נַפְתָּלִי את קדש בגליל ואת מגרשיה ואת חֲמוּיָת ואת מגרשיה
 ואת קָרְיָתִים ואת מגרשיה:
 62 לִבְנֵי מְרָרִי הַנּוֹתָרִים מַמְטָה זָבֻלֹן את רַמּוֹן ואת מגרשיה את תְּבוֹר: ואת
 63 מגרשיה: וּמַעֲבֵר לִירְדֵן יִרְחֹו לַמּוֹרָת הִירְדֵן מַמְטָה רְאוּבֵן את בצר כמדבר ואת
 64 מגרשיה ואת יהצה ואת מגרשיה: ואת קַמּוֹת ואת מגרשיה ואת מִיפְעַת ואת
 65 מגרשיה: וּמַמְטָה גַּד את קָאֲמוֹת בַּנְלַעַד ואת מגרשיה ואת מַחְנִים ואת מגרשיה: 40
 66 ואת חֲשִׁבוֹן ואת מגרשיה ואת יַעֲזִיר ואת מגרשיה:

(7) 6,24.9 ויתנו בני ישראל ללויים את הערים ואת מגרשיהם: ויתנו בגורל מַמְטָה בני יהודה וּמַמְטָה בני שמעון וּמַמְטָה בני בנימן את הערים האלה אשר יקראו אתהם בשמות:

- ישושי בן יחִיָּה־ בן בוזו: אחי בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם; וישבו 5,16,17
 בגלעד בבשן ובבנותיה ובכל מגרשי יִשְׂרָאֵל עַד- תוצאותם: פֶּלֶם התיחשו בימי
 יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל:
- 18 בני ראובן וגדי וחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשים נשאי מִגֵּן וחרב ודרכי
 5 קשת ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא:
 19 ויעשו מלחמה עם ההגריאים וימור ונפיש ונודב; ויערו עליהם וינתנו בידם
 ההגריאים וכל שעממם כי לאלהים זקן במלחמה ונעתור להם כי בטחו בו:
 21 וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים אלף וחמורים אלפים
 22 ונפש אדם מאה אלף; כי חללים רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו
 10 תחתיהם עד הגלה:
- 23 ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון ושניר והר חרמון
 24 המה רבו; ואלה ראשי בית אבותם: עפר וישעי ואליאל ועוריאל וירמיה והוֹדִיָּה
 ויחדיאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם; וימעלו באלהי כה
 15 אבתיהם ויוזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים מפניהם; ויער אלהי
 ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תִּלְגַּת פֶּלְצָסר מלך אשור ויגלם לראובני
 ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לְחָלָה וחיבור והרא ונהר גזון עד היום הזה:
- 27 בני לוי גרשון קָהָת ומְרָרִי; ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועיאל; ובני
 29 עמרם אהרן ומשה ומִרְיָם ובני אהרן נדב ואביהוֹד- אלעזר ואיתמר; אלעזר הוליד
 20 את פינחס פינחס הליד את אבישוע; ואבישוע הוליד את פָּקִי ובקי הוליד את
 31 עֵיזִי; ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מְרִיֹת; מריות הוליד את אמריה
 32-33 ואמריה הוליד את אחיטוב; ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אחימעץ;
 34 ואחימעץ הוליד את עזריה ועזריה הוליד את יוחנן; ויוחנן הוליד את עזריה: 35
 36-37 ויולד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב; ואחיטוב הוליד את צדוק
 25 וצדוק הוליד את שלום; ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה;
 39 ועזריה הוליד את שָׁרִיָּה ושָׁרִיָּה הוליד את יהוצדק; ויהוצדק הלך בהגלות יהוה
 41-42 את יהודה וירושלם ביד נבכדנאצר:
- 30 בְּנֵי לְוִי גִרְשָׁם קָהָת ומְרָרִי; ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעיי; ובני קָהָת א- 6,3
 עמרם ויצהר וחברון ועיאל: בני מררי מחלי ומְשִׁי ואלה משפחות הלוי
 4 לאבתיהם:
- 6-ה לגרשום לבני בנו יחַת בנו זָמָה בנו; יואח בנו עדו בנו זרח בנו יֵאֲתָרִי
 8-7 בנו; בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו; אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר
 9 בנו; תחת בנו אוריאל בנו עֵזִיָּה בנו ושאול בנו; ובני אלקנה עִמְשִׁי ואחיותם;
 12-11 אלקנה בנו < צִיִּיִּי בנו וְיִתְהָ־1 בנו; אליאב בנו ירחם בנו אלקנה בנו <שמואל
 14-13 בנו; ובני שמואל הבכר <יואל <וה-שני <אביה; בני מְרָרִי מחלי לבני בנו שמעי
 15 בנו עֵזִיָּה בנו; שמעא בנו הַגִּיָּה בנו עֵשִׂיָּה בנו;
- 16 ואלה אשר העמיד דויד על ידי שיר בית יהוה ממנוח הארון; ויהיו מְשָׁרְתִים
 לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלם ויעמדו
 40 כמשפטם על עבודתם; ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר בן
 19 ויאל בן שמואל; בן אלקנה בן ירחם בן אליאל בן יִתְהָ־1 בן צִיִּיִּי בן אלקנה בן מַחַת

4.16.טו ובני כלב בן יפנה עיר- ואלה ונעם ובני אלה וקנז; ובני יהלאל זיף
 17 ויפנה תיריא ויאשראל; ובנ- עורה יתר ומרד ועפר וילון ו-תר-הוליד- את
 18 מרים ואת שמי ואת ישבח אבי אשתמע; ואשתו היהדיה ילדה את ירד אבי גדר
 ואת חבר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר
 19 לקח מרד * * * * *; ובני אשת הודיה אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמע
 כ המעכתי; ובני שימון אמנון ורנה בן חנן ותולון ובני ישעי זוחת ובן זוחת
 * * * * *

21 בני שלה בן יהודה ער אבי לכה ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עבדת
 22 הגץ לבית אשבע; ויוקים ואנשי כזבא ויואש ושרף אשר בעלו למואב וי-שב-ו-
 23 בית-לחם והדברים עתיקים; המה היוצרים וישבי נטעים וגדרה עם המלך במלאכתו
 ישובו שם;

כה.24 בני שמעון מואל וימון יכין; זרח; שאול; שלם בנו מכשם בנו משמע
 27.26 בנו; ובני משמע המואל בנו זכור בנו שמעי בנו; ולשמעי בנים ששה עשר
 15 ובנות יש- ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה;
 5-28 וישבו בכאר שבע ומולדה וחצר שועל; ובי-להה ובעצם ובתולד; ובכתואל
 31 ובקרמה ובצקלג; ובבית מרככות ובחצר סוסים ובבית קראי ובשערים אלה
 32 עריהם עד מלך דוד וחצריהם; בעיטם יעין רמון ותכן ועשן ערים ארבע;
 33 וכל חצריהם אשר סביבות הערים האלה עד בעל זאת מושבתם והתיחשם
 20 להם;

לה.34 ומשובב ומלך ויושה בן אמציה; ויואל ויהוא בן יושביה בן שריה בן
 37.36 עשיאל; ואליועני ויעקבה וישוחיה ועשיה ועדיאל וישמיאל ובניה; וזוא בן שפעי
 38 בן אלון בן ידיה בן שמרי בן שמעי; אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחותם
 39 ובית אבותיהם פרצו לרוב; וילכו למבוא ג-ר-ר עד למזרח הגוא לבקש מרעה
 מ לצאנם; וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידים ושקמת ושלוח כי מן חם
 25 הישבים שם לפנים; ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיהו מלך יהודה ויכו
 41 את אהליהם ואת המע-נים אשר נמצאו שמה ויחרימם עד היום הזה וישבו
 42 תחתיהם כי מרעה לצאנם שם; ומהם מן בני שמעון הלכו להר שעיר אנשים
 43 חמש מאות ופלמיה ונעריה ורפיה ועיאל בני ישעי בראשם; ויכו את שארית
 30 הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה;

5.א ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו
 2 לבני יוסף בן ישראל ולא להתיחש לבכרה; כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו
 4.3 והבכרה ליוסף; בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי; בני כרמי-
 35 שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו; מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו; בארה בנו אשר
 7 הגלה תלגת פלגסר מלך אשר הוא נשיא לראובני; ואחיו למשפחתיו בהתיחש
 8 לתלדותם הראש יעאל וזכריהו; ובלע בן עזו בן שמע בן יואל הוא יושב בעלער
 9 ועד נבו ובעל מעון; ולמזרה ישב עד לבוא מדברה למן הנחר פרת כי מקניהם
 י רבו בארץ גלעד; ובימי שאול עשו מלחמה עם ההגראים ויפלו בידם וישבו
 40 באהליהם על כל פני מזרח לגלעד;

12.11 ובני גד לנגדם ישבו בארץ הבשן עד סלכה; יואל הראש ושפם המשנה
 13 ויעני ושפט בבשן; ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעכן
 14 וזיע ועבד; שבעה; אלה בני אביחיל בן חורי בן ירוח בן גלעד בן מיכאל בן

וילד שֶׁעָף אָבִי מִדְּמִנָּה אֶת שׁוֹן אָבִי מִכְּבָּנָא וְאָבִי נִבְעָא וְבַת כְּלָב עִכְסָה: אֵלֶּה 2,49
היו בני כלב:

בני- חור בכור אפרתה שובל אבי קרית יערים: שלמא אבי בית לחם הרף 51
אבי בית גדר: ויהיו בנים לשובל אבי קרית יערים יִרְמְיָהוּ¹ חֲצִי הַמְּנַחֲתִי²: 52
ומשפחות קרית יערים היתרי והפוזתי והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הַצָּרְעִי 53
והאשתאלי: בני שלמא בית לחם ונמופתי עמרות בית יואב וחצי המנחתי הַצָּרְעִי: 54
ומשפחות סופרים ישבו יַעֲבִיץ תרעתיים שְׁמַעְתִּים שוכתיים המה הקינים הבאים 55
מחמת אבי בית רִכְבִּי:

10 ואלה היו בני דויד אשר נולד לו בחברון הבכור אמנון לאחיועם היוורעאלית 8.א
ה-שני כלאב לאביגיל הכרמלית: השלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך 2
גשור הרביעי אדניה בן חגית: החמישי שפטיה לאבימל הששי יתָרְעָם לעגלה 3
אשתו: ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים וששה חדשים ושלושים 4
ושלוש שנה מלך בירושלם: ואלה נולדו לו בירושלם שְׁמַעְא ושובב ונתן ושלמה ה
15 ארבעה לבת ישוע בת עמיאל: ויבחר וְאֵלִישׁוּעַ : ו נפג ויפיע: וְאֵלִישׁמַע 8-6
וַבְּעֶלְיָדַע וְאֵלִיפַלְט שְׁבַע־עָה: 55 בני דויד מלבד בני פִּלְגִישִׁים ותמר אחותם: 9
ובן שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו: יורם בנו אחזיהו בנו 11.
יואש בנו: אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו: אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו: 13,12
אמון בנו יאשיהו בנו: ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלשי צדקיהו 10,14
הרביעי שלום: ובני יהויקים יכניה בנו צדקיה בנו: 16
20 ובני יכניה יהאפר שאלתיאל בנו: ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע 18,17
ונדביה: ובני שאלתיאל זרבלל ושמעו ובני- זרבלל משלם וחנניה ושלמית 19
אחותם: וחשבה ואהל וברקיה וחספדיה יושב חסד חמש: ובני- חנניה פלמיה 21,5
וישעיה בני- רפיה בני- ארָןִן בני- עבדיה בני- שכניה בני-: ובן- שכניה 22
25 שמעיה ובני שמעיה חמוש וי-אל וברית ונעריה ושפט ו-**** ששה: ובני- נעריה 23
אליועיני וחזקיה ועזריקם שלשה: ובני אליועיני הו-דו-יהו וְאֵלִישׁוּב ופליה ועקוב 24
ויוחנן ודליה וענני שבעה:

4.א בני יהודה פרץ חצרן וכלבי חור ושובל:
30 וראיה בן שובל הליד את יחת ויחת הליד את אחומי ואת להד אלה 2
משפחות הצרעתי:
3 ואלה בני- חור: אבי עיטם יורעאל וישמא וידבש ושם אחותם הַצָּלְפוֹנִי: 3
4 ופנואל אבי גדר ועזר אבי חושה אלה בני חור בכור אפרתה אבי בית לחם:
35 ולאשתור אבי תקוע היו שתי נשים תלאה ונערה: ותלד לו נערה את אחום ה
7 ואת חפר ואת תימני ואת האַחְשֹׁתְרִי אלה בני נערה: ובני תלאה צרת ו-צחר 7
9.8 ואתנן: וקוץ הוליד את ענוב ואת הצבבה ומשפחת אַחְרִתָל בן הרם: ויהי יַעֲבִיץ
נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב: ויקרא יעבץ לאלהי
ישראל לאמר אם ברך תברכני והרבית את גבולי והיתה ירך עמי ועשית . . .
40 לבלתי עצבי ויבא אלהים את אשר שאל:
12,11 וכלוב אחי שוחה הוליד את מחיר הוא אבי אַשְׁתָּוִן: ואשתון הוליד את בית
13 רפא ואת פֶּסַח ואת תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה: ובני קנז עַתְנִיָאֵל
14 ושָׁרִיָה ובני עתניאל חתת: ומעונתי הוליד את עפרה ושָׁרִיָה הוליד את יואב אבי
גיָא חרשים כי חרשים היו:

1,52.51^b הִדִּיר וּשְׁם עִירוֹ פַעֲיָה אֱלֹפֵי אֲדוּם אֱלֹפֵי תַמְנַע אֱלֹפֵי עֲלִיטָה אֱלֹפֵי יִתָּת אֱלֹפֵי אֶהְלִיבְמָה אֱלֹפֵי אֵלָה אֱלֹפֵי פִינָן אֱלֹפֵי קִנָּן אֱלֹפֵי תִימָן אֱלֹפֵי מִבְּצָר אֱלֹפֵי מִגְדִּיאֵל אֱלֹפֵי עִירֵם אֱלָה אֱלֹפֵי אֲדוּם:

- 2,2.א אֱלָה בְנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּבֵן שְׁמַעוֹן לֵוִי וַיהוּדָה יִשָּׁכָר וּזְבֻלֹן דָּן יוֹסֵף וּבְנֵימִן 5
 3 נִפְתָּלִי גַד וְאָשֶׁר בְּנֵי יְהוּדָה עָר וְאוּנָן וְשִׁלָּה שְׁלוֹשָׁה נֹלָד לָו מִבַּת לִשְׁנֵי הַכְּנַעֲנִית
 4 וַיְהִי עָר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּמְתְּהוּ וַתִּמְרַכְּתוּ יְלִדָה לָו אֶת פְּרִץ וְאֶת
 6.ה זֶרַח כֹּל בְּנֵי יְהוּדָה חֲמֹשֶׁה בְּנֵי פְרִץ תְּצַרְוֹן וְחַמֹּז אֶל וּבְנֵי זֶרַח יִבְדִּי וְאִיתָן
 7 וְהִימָן וְכַלְבָּל וְדַד־עֵי כָּלֶם חֲמֹשֶׁה וּבְנֵי כְרָמִי עֶבֶד עֹבֵד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מְעַל בְּחֶרֶם:
 8 וּבְנֵי אִיתָן עֹזְרִיה:
 9 וּבְנֵי תְצַרְוֹן אֲשֶׁר נֹלָד לָו אֶת יִרְחֻמָּאֵל וְאֶת רֵם וְאֶת כְּלוּבִי וְרֵם הוֹלִיד אֶת
 11 עַמְיַנְדָּב וְעַמְיַנְדָּב הוֹלִיד אֶת נַחֲשׁוֹן נְשִׂיא בְנֵי יְהוּדָה וּנְחַשׁוֹן הוֹלִיד אֶת שְׁלֹמָא
 13.12 וְשְׁלֹמָא הוֹלִיד אֶת בַּעֲזָן וּבַעֲזָן הוֹלִיד אֶת עֹבֵד וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת יִשִׁי וַיִּשִׁי הוֹלִיד
 14 אֶת בְּכָרוֹ אֶת אֵלִיאָב וְאִבְיַנְדָּב הַשְּׁנִי וְשִׁמְעָא הַשְּׁלִישִׁי נִתְנָאֵל הַרְבִּיעִי רְבִי חַמְמִישִׁי:
 15.16 אַצֵּם הַשְּׁשִׁי דוֹיד הַשְּׁבַעִי וְאֶחָיִתִּיהֶם צְרוּיָה וְאִבְיַנְגִּיל וּבְנֵי צְרוּיָה אֲבִי־יִשִׁי וַיּוּאֵב
 17 וְעִשְׂהָאֵל שְׁלֹשָׁה וְאִבְיַנְגִּיל יְלִדָה אֶת עֲמִשָּׂא וְאֲבִי עֲמִשָּׂא יִתָּר הַיִּשְׁמַעֲאֵלִי:
 18 וְכַלְבָּן בֶּן תְּצַרְוֹן לִקְחָה עֹזְבוּבָה אִשָּׁה וַיִּזְוֹל־וּלְדָהָּ אֶת יִרְעִיעוֹת וְאֵלָה בְּנֵיהָ
 19 יִשָּׁר וְשׁוּבָב וְאִדְרִיּוֹן וְתַמֵּת עֹזְבוּבָה וַיִּקַּח לָו כְּלָב אֶת אֶפְרָתָה וְתַלְדָּ לָו אֶת חוּר:
 21.כ חוּר הוֹלִיד אֶת אוּרִי וְאוּרִי הוֹלִיד אֶת גְּצֵלָאֵל וְאַחֲרָיִם בֶּן חֲצַרְוֹן אֵל בֵּת מַכִּיר
 22 אֲבִי גִלְעָד וְהוּא לִקְחָה וְהוּא בֶן שְׁשִׁים שָׁנָה וְתַלְדָּ לָו אֶת שְׁגוּב וּשְׁגוּב הוֹלִיד
 20 אֶת יֵאִיר וַיְהִי לָו עֶשְׂרִים וְשָׁלוֹשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ הַגִּלְעָד וַיִּקַּח גִּשׁוּר וְאֲרָם אֶת חָזַת
 23 יֵאִיר מֵאָתָם אֶת קִנְתָּ וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ שְׁשִׁים עֵיר כֹּל אֵלָה בְּנֵי מַכִּיר אֲבִי גִלְעָד:
 24 וְאַחֲרַיִם מוֹת חֲצַרְוֹן בֶּן־אֶבְיָה כְּלָב אֶפְרָתָה אִשָּׁת חֲצַרְוֹן אֶבְיָה וְתַלְדָּ לָו אֶת אֲשַׁחוּר
 אֲבִי תַקּוּעַ:
 26.כה וַיְהִיו בְּנֵי יִרְחֻמָּאֵל בְּכוֹר חֲצַרְוֹן הַבְּכוֹר רֵם וְ... וְאֲרָן וְאַצֵּם אֶחָיִתִּיהָ וְתַהִי
 27 אִשָּׁה אַחֲרַת לִירְחֻמָּאֵל וְשִׁמְהָ עֵטְרָה הִיא אִם אוֹנָם וַיְהִיו בְּנֵי רֵם בְּכוֹר יִרְחֻמָּאֵל
 29.28 מַעֲיָן וַיִּמִּין וְעַקֵּר וַיְהִיו בְּנֵי אוֹנָם שְׁמִי וַיִּדְעַע וּבְנֵי שְׁמִי נָדָב וְאַבִּישׁוּר וּשְׁם אִשָּׁת
 ל אֲבִישׁוּר אֲבִיקָיִל וְתַלְדָּ לָו אֶת אַחֲבָן וְאֶת מוֹלִיד וּבְנֵי נָדָב סֹלַד וְאַפְרָיִם וַיִּמֵּת
 32.31 סֹלַד לֹא בָנִים וּבְנֵי אַפְרָיִם יִשָּׁי וּבְנֵי יִשָּׁי שִׁשָּׁן וּבְנֵי שִׁשָּׁן אַחֲלִי וּבְנֵי יִדְעַע
 30 אַחֲלִי שְׁמִי יִתָּר וַיּוֹנְתָן וַיִּמֵּת יִתָּר לֹא בָנִים וּבְנֵי יוֹנְתָן פֶּלַת וְזוּא אֵלָה הָיוּ בְנֵי
 יִרְחֻמָּאֵל:
 34.לה וְלֹא הָיָה לְשִׁשָּׁן בָּנִים כִּי אִם בְּנוֹת וְלְשִׁשָּׁן עֶבֶד מִצְרַיִם וּשְׁמוֹ יִרְחַע וַיִּתֵּן שִׁשָּׁן
 36 אֶת בָּתוֹ לִירְחַע עֶבְדוֹ לְאִשָּׁה וְתַלְדָּ לָו אֶת עֵתִי וְעֵתִי הִלִּיד אֶת נִתָּן וְנִתָּן הוֹלִיד
 38.37 אֶת יִזְבָּד וּזְבָד הוֹלִיד אֶת אֶפְלָל וְאַפְלָל הוֹלִיד אֶת עֹבֵד וְעֹבֵד הִלִּיד אֶת הַיּוּא
 39.מ וַיְהִי הַלִּיד אֶת עֹזְרִיה וְעֹזְרִיה הִלִּיד אֶת חֲלִץ וְחֲלִץ הִלִּיד אֶת אֲלַעֲשָׂה וְאַלְעֲשָׂה
 35 הִלִּיד אֶת סַקְמִי וְסַקְמִי הִלִּיד אֶת שְׁלוֹם וְשְׁלוֹם הוֹלִיד אֶת יִקְמִיָה וַיִּקְמִיָה הוֹלִיד
 41 אֶת אֲלִישַׁמַּע:
 42 וּבְנֵי כְּלָב אַחֲלִי יִרְחֻמָּאֵל מִבְּרֵי־שֵׁה בְּכָרוֹ הוּא אֲבִי זִיף וּבְנֵי מִרְשָׁה אֲבִי
 44.43 חֲבָרוֹן * * * * * וּבְנֵי חֲבָרוֹן קָרַח וְתַפְחָה וְרַקֵּם וְשִׁמְעַע וְשִׁמְעַע הוֹלִיד אֶת רַחֵם
 46.מה אֲבִי יִרְקָעֶם וְרַקֵּם הוֹלִיד אֶת שְׁמִי וּבֶן שְׁמִי מַעֲוֹן וְשִׁמְעוֹן אֲבִי בֵּית צוּר וְעֵיפָה
 47 פִּילְגֵשׁ כְּלָב יְלִדָה אֶת חָרֹן וְאֶת מוּצָא וְאֶת גִּזּוֹן וְחָרֹן הִלִּיד אֶת־גִּזּוֹן וּבְנֵי יְהִדִי רַגֵּם
 48 וַיּוֹתֵם וַיִּגְדְּלֵם וְעֵיפָה וְשַׁעֲף פִּילְגֵשׁ כְּלָב מַעֲכָה יִלְדָה שֶׁבֶר וְאֶת תְּרַחְמָנָה:

דברי הימים

דָם שֶׁת אֲנֹשׁ: קִינָן מֵהַלְלָאֵל יִרְד: חֲנוּךְ מִתּוֹשֶׁלֶת לְמַך: נַח שֵׁם 8-4,1 חָם וִיפֶת:

בְּנֵי יִפֶת גָּמַר וּמִגּוֹג וּמִדֵּי וַיּוֹן וְחָבֵל וּמִשְׁךְ וּתְרִיס: וּבְנֵי גָמַר אֲשַׁכְּנוּ 6.ה
וִירֵיפֶת וְתוֹגְרֵמָה: וּבְנֵי יוֹן אֲלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ- כֶּתִים וְרוֹדָנִים: 7
בְּנֵי חָם כּוֹשׁ וּמִצְרַיִם פּוּט וּכְנַעַן: וּבְנֵי כּוֹשׁ סִבְא וְחַוִּילָה וּסְבֵתָא 9.8
וְרַעְמָא וּסְבֵתָא וּבְנֵי רַעְמָה שִׁבְא וְדָדָן: וְכוֹשׁ יָלַד אֶת גַּמְרוּד הוּא

הַחֵל לְהִיּוֹת גְּבוּר **צִיד** בָּאָרֶץ:

בְּנֵי- שֵׁם אֲרַפְכְּשָׁד שֶׁלַח: עֵבֶר פֶּלֶג רַעוּ: שְׂרוּג נַחֲוֹר תִּרְחַ: אַבְרָהָם: 27-24

בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׁמַעֲאֵל: אֱלֹהֵי תוֹלְדָתָם בְּכוֹר יִשְׁמַעֲאֵל נְבוִיּוֹת וְקָדָר 29.28

וְאֲדָבָאֵל וּמְכִישֵׁם: מִשְׁמַע וְדוּמָה מִשָּׂא חֲדָד וְתִימָא: יִטּוֹר נַפִּישׁ וְקַדְמָה אֱלֹהֵי הֵם 31.ל

בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל: וּבְנֵי קַמּוּרָה פִּילְגַשׁ אַבְרָהָם יָלַדָה אֶת זְמָרָן וַיִּקְשֶׁן וּמְדָן וּמְדָן 32

וַיִּשְׁבַּק וְשׁוּחַ וּבְנֵי יִקְשֶׁן שִׁבְא וְדָדָן: וּבְנֵי מְדָן עֵיפָה וְעַפְרָה וְחַנּוּךְ וְאֲבִידֵעַ וְאַלְדַּעָה 33

כָּל אֱלֹהֵי בְנֵי קַמּוּרָה: וַיִּלְדֵּם אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק בְּנֵי יִצְחָק **עֵקֵב** 3-1-2-1 עֲשׂוּ: בְּנֵי 34.ל

עֲשׂוֹ אֱלִיפַז רַעוּאֵל וַיַּעֲוֹשׁ וַיַּעֲלֶם וְקַרְחָ: בְּנֵי אֱלִיפַז תִּימָן וְאוּמַר יִצְפִּי וַיַּעֲתֶם קָנִז 36

וְתַמְנֵעַ וְעַמְלָק: בְּנֵי רַעוּאֵל נַחַת זֶרַח שִׁמְהָ וּמִזָּה: וּבְנֵי שְׁעִיר לֹטָן וְשׁוּבָל וְצִבְעוֹן 38.37

וְעֵנָה וְדִישָׁן וְאַצָּר וְדִישָׁן: וּבְנֵי לֹטָן חוּרִי וְהִימָם וְאַחֲוֹת לֹטָן תַּמְנֵעַ: בְּנֵי שׁוּבָל 39.מ

עַל-יָד וּמְנַחֵת וְעֵיבָל יִשְׁפִּי: וְאוּנָם וּבְנֵי צִבְעוֹן אֵיזָה וְעֵנָה: בְּנֵי עֵנָה דִישָׁן וּבְנֵי דִישָׁן 41

חַמִּיָּדָן וְאַשְׁבֵּן וְיִתְרָן וְכָרְן: בְּנֵי אֶצֶר בְּלָהָן וּזְעוֹן יַעֲקֹן בְּנֵי דִישָׁן עֹזִי וְאַרְן: 42

וְאֵלֶּה מַלְכֵיהֶם- בְּלַע בֶּן עֵבֶר וְשֵׁם עִירוֹ דְּנָהְבָה: וַיִּמָּת בְּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתּוֹ 44.43 20

יֹבֵב בֶּן זֶרַח מִבְּצָרָה: וַיִּמָּת יֹבֵב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתּוֹ חִישָׁם מֵאָרֶץ הַתִּימָנִי: וַיִּמָּת חִישָׁם 46.מ

וַיִּמְלֹךְ תַּחְתּוֹ הַדָּד בֶּן בְּדִיד הַמִּפְּחָה אֶת מְדָן בְּשָׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ . . . : וַיִּמָּת 47

הַדָּד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתּוֹ שְׁמֵלָה מִמְשָׁרְקָה: וַיִּמָּת שְׁמֵלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתּוֹ שְׂאוּל מִרַחְבּוֹת 48

הַנְּהַר: וַיִּמָּת שְׂאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתּוֹ בַּעַל חֲנָן בֶּן עַכְבּוֹר: וַיִּמָּת בַּעַל חֲנָן וַיִּמְלֹךְ תַּחְתּוֹ 49.א

וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת לֹדִיִּים וְאֵת עַנְמִים וְאֵת לֵהֲבִים וְאֵת נַפְתָּחִים: וְאֵת פִּתְרָסִים וְאֵת כְּסֵלָחִים I,12.11 (א)

וְאֵת כְּפַתְרִים [אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִשֵּׁם פְּלִשְׁתִּים]: וּכְנַעַן יָלַד אֶת צִירוֹן בְּכָרוֹ וְאֵת חֵת: וְאֵת 14.13

הַיְבוּסִי וְאֵת הָאֲמֹרִי וְאֵת הַנְּגֻשִׁי: וְאֵת הַחִתִּי וְאֵת הָעִרְקִי וְאֵת הַסִּינִי: וְאֵת הָאֲדוּרִי וְאֵת 16.ט

הַצִּמְרִי וְאֵת הַחֲקִתִּי:

בְּנֵי שֵׁם עֵילָם וְאֲשׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוֹד וְאַרְם וּבְנֵי אַרְם- עֹזִי וְחֹל וְנָתַר וּמִשִּׁי: וְאַרְפַּכְשָׁד 18.17

יָלַד אֶת שֶׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת עֵבֶר: וְלַעֲבָר יָלַד שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי יָמִיו נִפְלְגָה 19

הָאָרֶץ וְשֵׁם אֲחִיו יַקְטָן: וַיַּקְטָן יָלַד אֶת אֶלְמוֹרָד וְאֵת שֶׁלֶף וְאֵת חַצְרִימָה וְאֵת יִרְחָ: וְאֵת 21.כ

הַדּוֹרָם וְאֵת אוּל וְאֵת דִּקְלָה: וְאֵת עֵיבָל וְאֵת אֲבִימָאֵל וְאֵת שִׁבְא: וְאֵת אוּפִיר וְאֵת חַוִּילָה 23.22

וְאֵת יֹבֵב כָּל אֱלֹהֵי בְנֵי יַקְטָן:

הַמַּלְכִּים אֲשֶׁר מָלְכוּ בָּאָרֶץ אֲדוּם לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל 43 (ב)

—••••• Explanation of the Colors •••••

AS TO the colors, DARK RED (*e. g.* **8**, 2, 25-33) indicates older sources of the Chronicler not extant in the canon of the OT; while LIGHT RED (*e. g.* **8**, 1, 5-9) marks sections derived from passages preserved in our present OT 40 (especially Genesis, Samuel, and Kings). OVERLINING calls attention to modifications of the parallel document at the hands of the Chronicler or of the Midrashic source from which he compiled his work. In cases (*e. g.* **2**, 6, 11) where the overlining is omitted although the text appears to be at variance with the parallel document, the latter must be emended to conform with Chronicles. DARK BLUE 45 (*e. g.* **8**, 4, 21-23) distinguishes subsequent additions, and LIGHT BLUE (*e. g.* **8**, 2, 18-24) is used for additions still later than the dark blue passages.

—••••• List of Contributors •••••

<p>Genesis: C. J. Ball (London). Exodus: Herbert E. Ryle (Cambridge). Leviticus: S. R. Driver and H. A. White (Oxford). Numbers: J. A. Paterson (Edinburgh). 5 Deuteronomy: Geo. A. Smith (Glasgow). Joshua: W. H. Bennett (London). Judges: Geo. F. Moore (Andover). Samuel: K. Budde (Strassburg). Kings: B. Stade (Giessen) and F. Schwally (Strassburg). 10 Isaiah: T. K. Cheyne (Oxford). Jeremiah: C. H. Cornill (Königsberg). Ezekiel: C. H. Toy (Cambridge, Mass.). Hosea: A. Socin (Leipzig). Joel: Francis Brown (New York). 15 Amos: John Taylor (Winchcombe). Obadiah: Andrew Harper (Melbourne). Jonah: Friedrich Delitzsch (Breslau). Micah: J. F. McCurdy (Toronto). Nahum: Alfred Jeremias (Leipzig).</p>	<p>Habakkuk: W. H. Ward (New York). 20 Zephaniah: E. L. Curtis (New Haven). Haggai: G. A. Cooke (Oxford). Zechariah: W. R. Harper (Chicago). Malachi: C. G. Montefiore and I. Abrahams (London). Psalms: J. Wellhausen (Göttingen). 25 Proverbs: A. Müller* and E. Kautzsch (Halle). Job: C. Siegfried (Jena). Song of Songs: Russell Martineau (London). Ruth: C. A. Briggs (New York). Lamentations: M. Jastrow, Jr. (Phila- 30 delphia). † Ecclesiastes: Paul Haupt (Baltimore). Esther: T. K. Abbott (Dublin). Daniel: A. Kamphausen (Bonn). Ezra: } H. Guthe (Leipzig). 35 Nehemiah: } Chronicles: R. Kittel (Breslau).</p>
---	--

* Died September 12th 1892.

† Professor A. Kuenen who had agreed to do the book died December 10th 1891.

Author Bible - Hebrew

Bible
Heb

Title The Sacred Books of the Old Testament, ed. by P. Haupt.
vol. 20, Chronicles I & II, ed. by R. Kittel.

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

